

SIAM INTER COMICS

COPYRIGHT • สยามอินเตอร์คอมิกส์

ดาบพยัคฆ์ร้าย

5

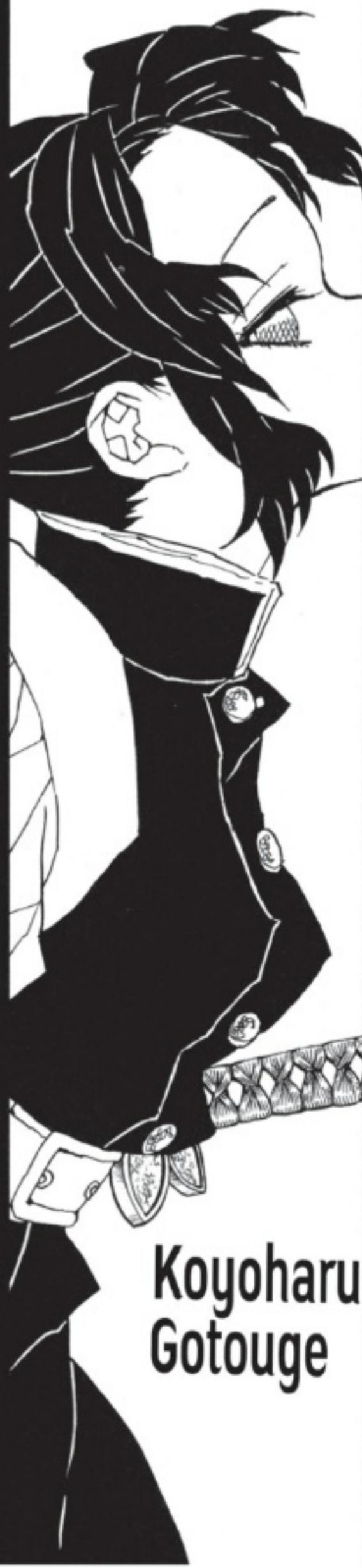
สุนรงค์มี

ເກມ
ສໍາກັບ
15+

Koyoharu Gotouge

5

ស៊ី
បនក
រូម

Koyoharu
Gotouge

คามาโดะ กันจิโร่

เด็กหนุ่มจิตใจอ่อนโยนที่มั่งเป้าจะฆ่าศัตรูที่ฆ่าครอบครัวเขาเพื่อช่วยน้องสาว มีความสามารถพิเศษในการдум “กลิ่น” หาตำแหน่งของสูรหรือศัตรูได้

โนะ ตัวละคร

น้องสาวของหันจิโร่ ถูกอสูรทำร้ายและถูกกล่าวเป็นอสูรแต่ทว่าเธอต่างจากอสูรทั่วไป ที่พยายามปกป้องหันจิโร่ ที่เป็นมนุษย์

คามาโดะ

เนซูกะ

ในยุคโบราณ หันจิโร่เด็กหนุ่มขายผ่านถูกอสูรฆ่าครอบครัว เขายังออกเดินทางร่วมกับน้องสาว เนซูกะค้นหาอสูรที่ฆ่าครอบครัวของเขามา เพื่อช่วยให้เนซูกะที่โดนเปลี่ยนเป็นอสูรกลับเป็นมนุษย์ดังเดิม

หันจิโร่เข้าร่วมกลุ่มพิฆาตอสูร ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ พากษาได้เผชิญหน้ากับศัตรุคู่อาฆาตอย่างคิบุชิจิโดยไม่คาดคิด และได้พบกับหมายและยูชิโร่ทำให้หันจิโร่ได้เบาะแสที่จะทำให้เนซูกะกลับเป็นมนุษย์ จากนั้นเขาก็สามารถช่วยเหลือเนซูกะและอาชิบิระ อิโนะสุเกะก็มุ่งหน้าสู่เขานาตะงูโมะเพื่อปฏิบัติภารกิจ ที่นั่นอสูรแมลงมุมจัดการนักดาบของกลุ่มพิฆาตอสูรจนราบเป็นหน้ากลอง บนเขายังคงอสูรอยู่ร่วมกันด้วยความล้มพันธ์แบบครอบครัว อสูรที่ถูกเรียกว่าพ่อปราภูตัวต่อหันจิโร่และอิโนะสุเกะจากนั้น...!?

เรื่อง

ย่อ

ຈາສ
ປັບ
ອິໂນ
ສຸກະ

ນັກລ່າອສູ່ຮຸ່ນເດືອກກັບ
ທັນຈີໂຣ ສ່ວມທັນໜ້າມຫຼຸກ
ແລະຂຶ້ນຂອບການຕ່ອລູ້

ຈາງ
ສັບ
ເຊບ
ອົກສະ

ນັກລ່າອສູ່ຮຸ່ນເດືອກກັບທັນຈີໂຣ
ໂດຍປາກຕິແລວຈະເປັນຄົນເຂົ້າລາດ
ແຕ່ພອ່ນດສຕິຈະແສດຍ
ພລັງທີ່ແຫ່ງຈີ່ຈີ່ອອກມາ

ອຸໂຮໂກ:
ຕາຄ
ໜ
ກອນຈົ

“ຜູ້ເລື່ອງດູ” ນັກດານ
ຂອງກລຸມພິມາດອສູ່
ແລະເປັນອາຈາຍໝໍອອງ
ທັນຈີໂຣ

ອສູ່ຮ
ແມ່ງ
ບຸມ

ຢືດຕິດກັບຄໍາວ່າຄຣອບຄຣວຍ່າຍ່າມາກ
ໃຫ້ຄວາມໜວດກັບລັວຜູກພັນພວກພ້ອງ
ເຂົ້າໄວ້ແລະເຮີຍກ່າວ່າຄຣອບຄຣວ

ຄົບ
ສົຈ
ມຸຫັນ

ຜູ້ທີ່ເປັນແນ້ນໂກະເປັນອສູ່
ແລະເປັນສັດຽງຄູ່ອາມາດຂອງທັນຈີໂຣ
ໃຫ້ສົວຫ້ວ່າໄປເໜືອນນຸ່ມຍໍ

ອສູ່ຮ
ແມ່ງ
ບຸມ
(ພ່ອ)

ຮ່າຍກາຍໃຫຍ້ໂດ ມີພລະກໍາລັງມາກ
ເຄື່ອນໄວທາມຄໍາລັງ
ຂອງລູກສາວແລະລູກຂາຍ

ເກລື້ອດຂັ້ງຄຣອບຄຣວ ໄມ່ຕ່ອສູ້ກັບ
ກລຸມພິມາດອສູ່ດ້ວຍຕົວເອງ
ແຕ່ໄທ່ພ່ອເປັນຄົນຈັດກາຮ

ອສູ່ຮ
ແມ່ງ
ບຸມ
(ລູກສາວ)

ສາຣ-

ບັນ

ກະຈັດກະຈາຍ ··· 5

ຕອນ
ຖ່ວ
35

ແບບນິກໜີຍນໍສີ ··· 25

ຕອນ
ຖ່ວ
36

ຕາບຫັກ ··· 45

ຕອນ
ຖ່ວ
37

ຂວົງແກ້ໄລຂວົງປລອມ ··· 65

ຕອນ
ຖ່ວ
38

ກາພຍ້ວນວັດທຶກວຸນຕາຍ ··· 85

ຕອນ
ຖ່ວ
39

ເສໂນະ ຄາມ ··· 105

ຕອນ
ຖ່ວ
40

ໂຄໂຈ ເສໂນບູ ··· 125

ຕອນ
ຖ່ວ
41

ບ້ານຫລັງ ··· 145

ຕອນ
ຖ່ວ
42

ສູນຮກກຸມ ··· 167

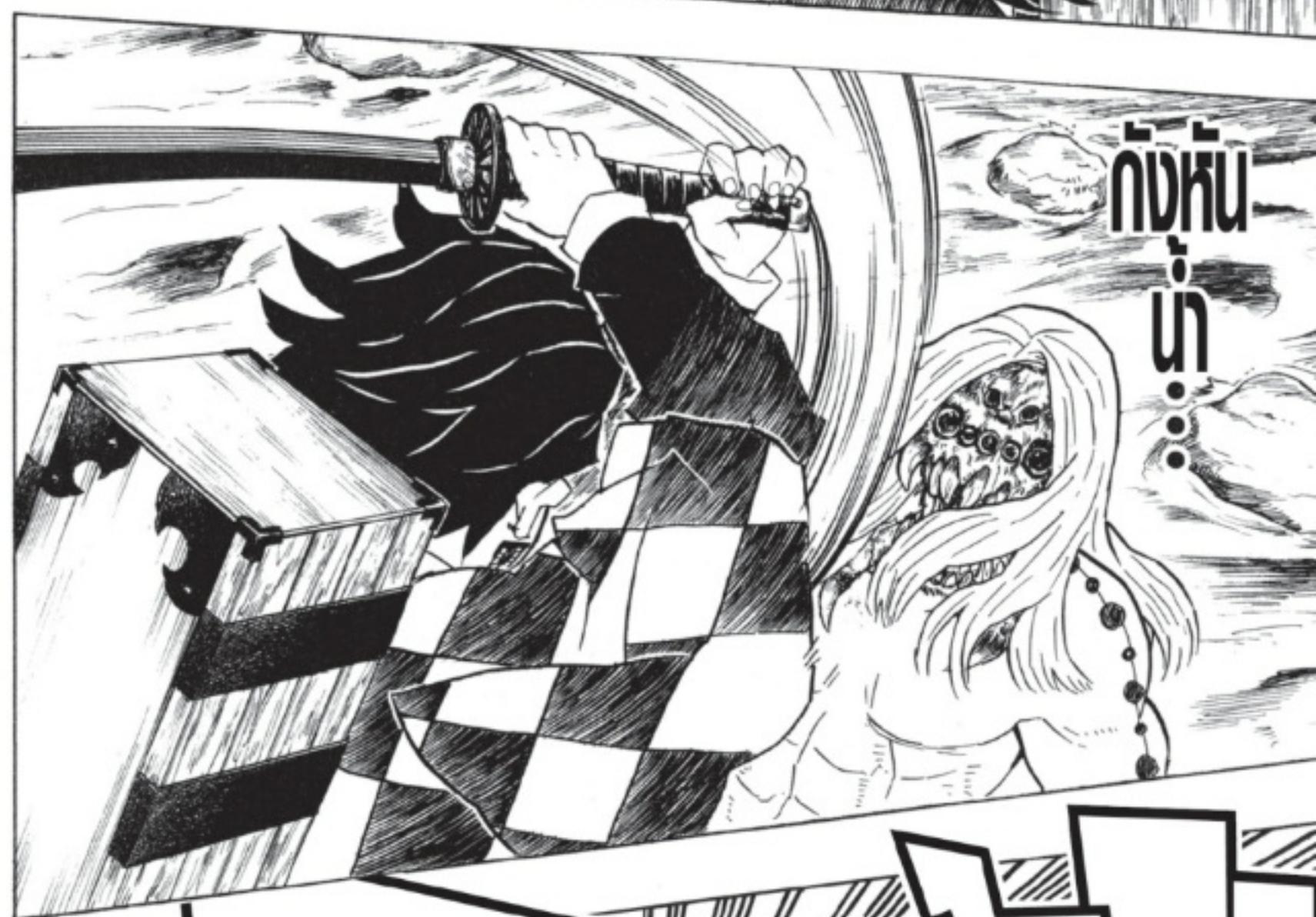
ມະພິຂາຍ
ມືສູງ

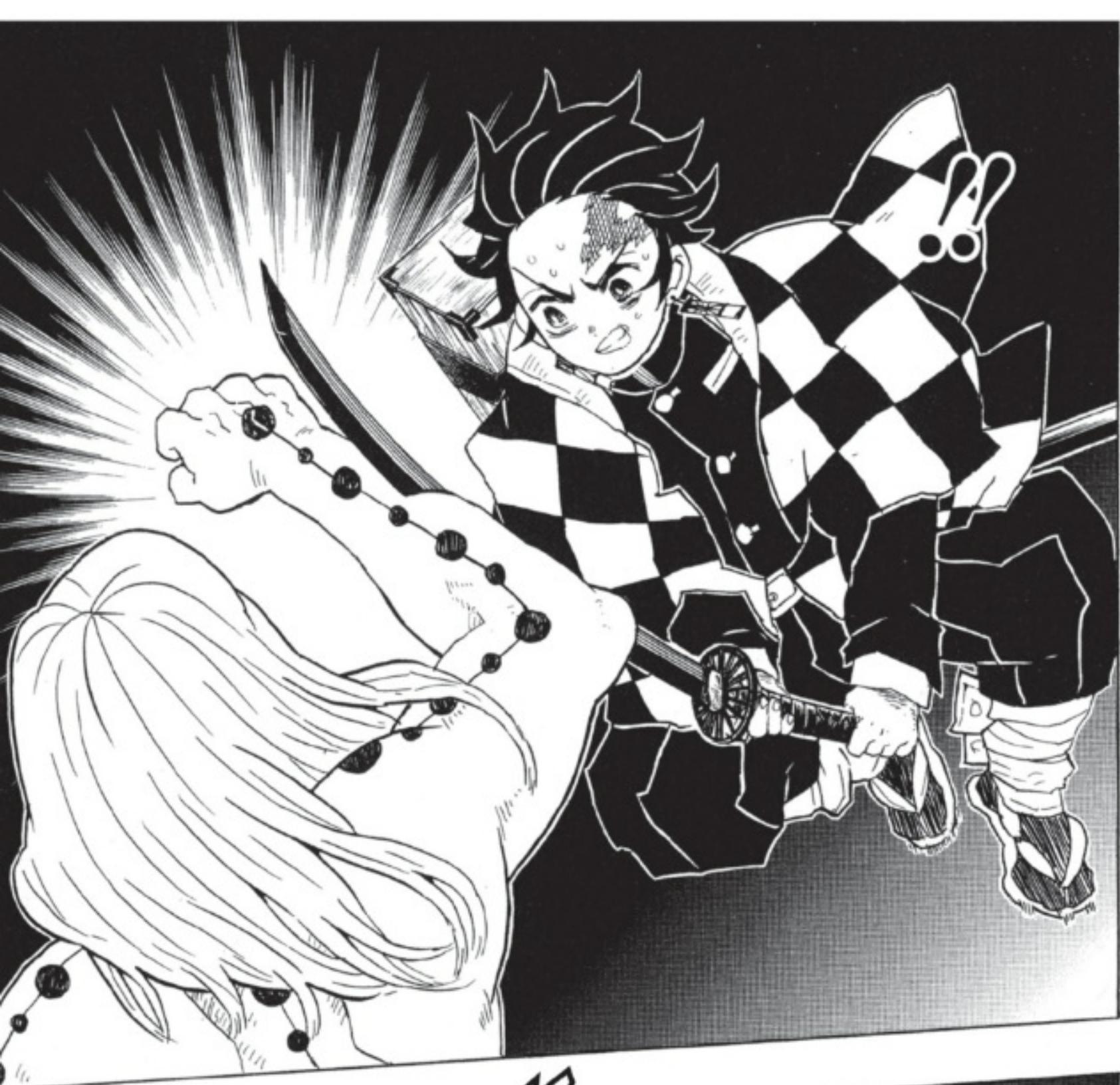
5
ສຸ
ນ
ຮກ
ກຸມ

ตอน
ที่

35 กระจั๊ดกระจาย

กรอบ
ครัว
ข้า
!!

นนนน
!!

ไม่เลว
นีนา

เจ้านั้น
ตัดตันไม่มี
เหรอ
!?

ถ้า
แบบนี้
คงพั้น
ได้

กระบวนการ
ที่
10
!!!

เพ่ง
กระเสธ
ปราณวารี

เลี้ยงเลือด
มากไป
จนเข่าอ่อน

แข็ง
แล้ว

บรันด์รา

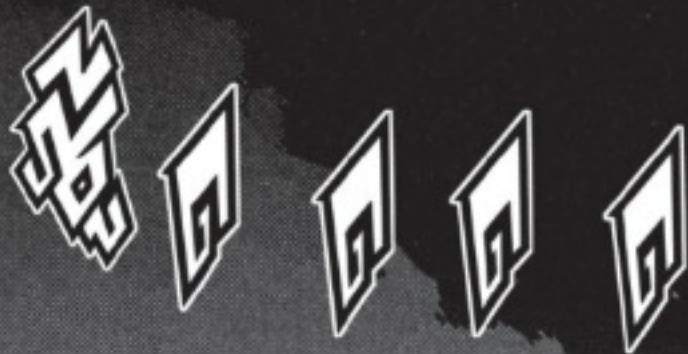
อยู่ในท่าตั้งรับ
ลุยไปด้านหลัง
แรงกระแทก
สู้ร่างกายเบาลง

คน
โปรด

ห้าม
ตาย
นะ
!!

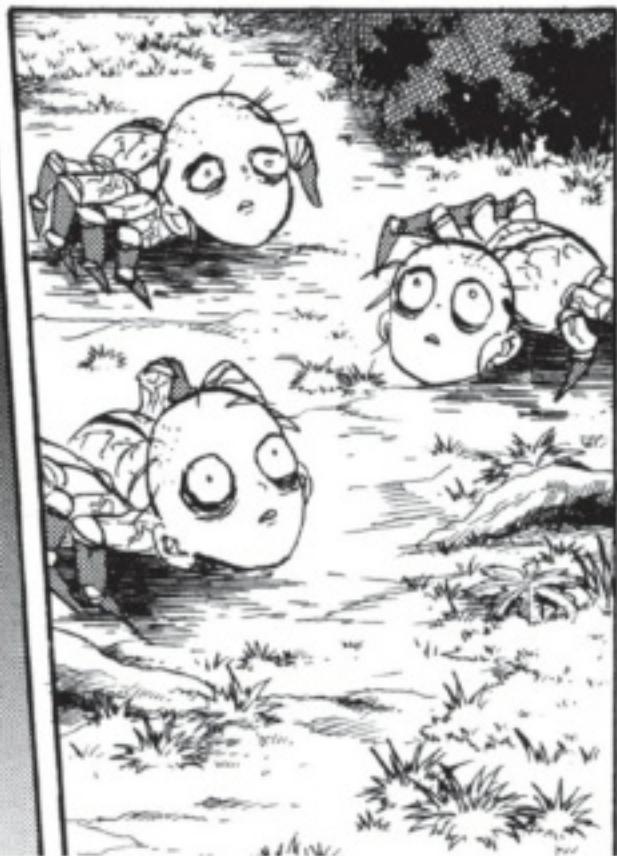
เริ่ม
หายใจ
ติดขัด
ขณะแล้ว

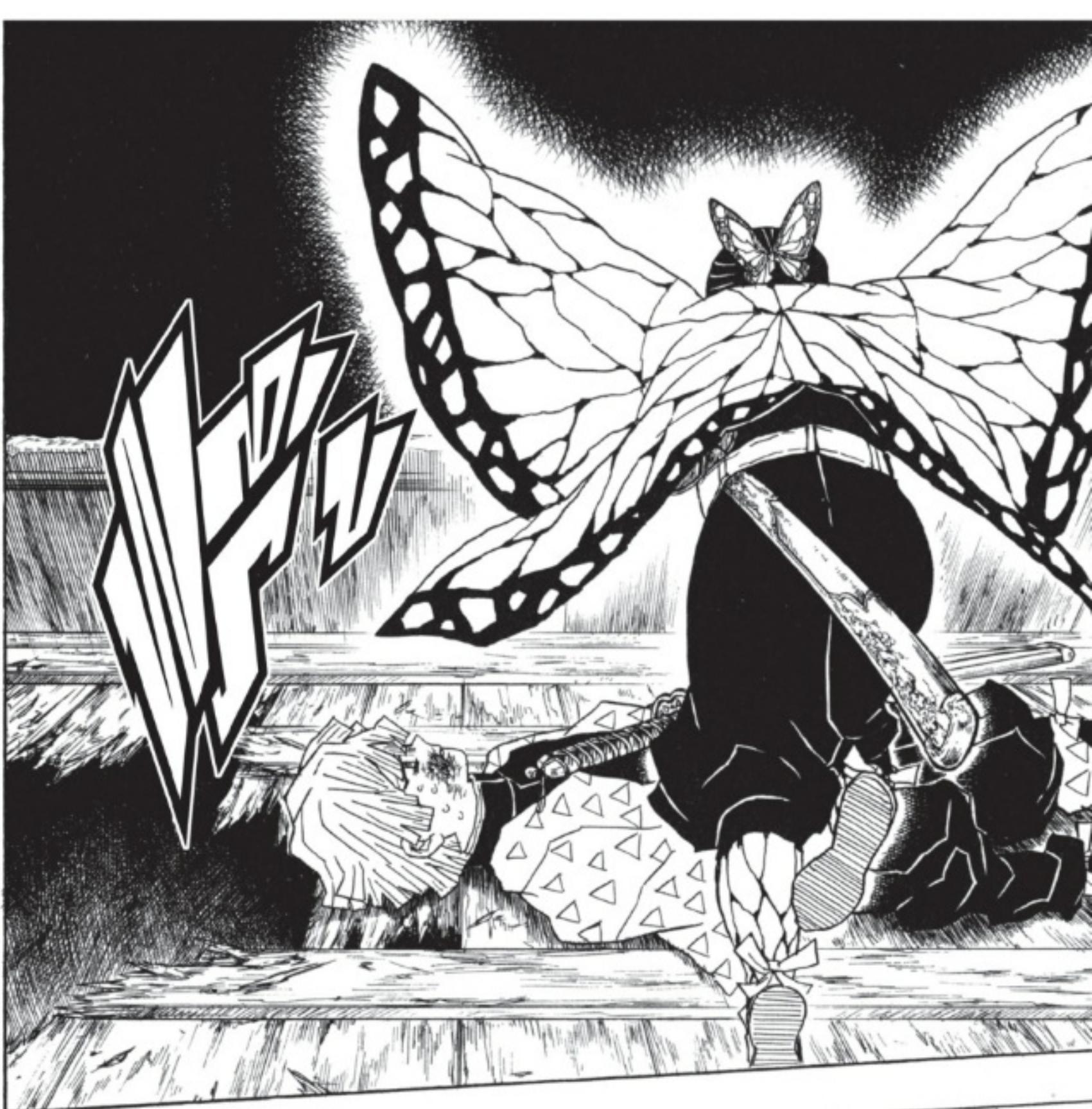

มือเท้า...
ไร้ความ
รู้สึก

ขอโทษ
นะ
...

สวัสดี

เป็น
ยังไง
บ้าง
?

ເຮື່ອງຫຼຸບສັບ
ຊີໄກໂທ

ນິ້ງ
ນະໜົງ
?

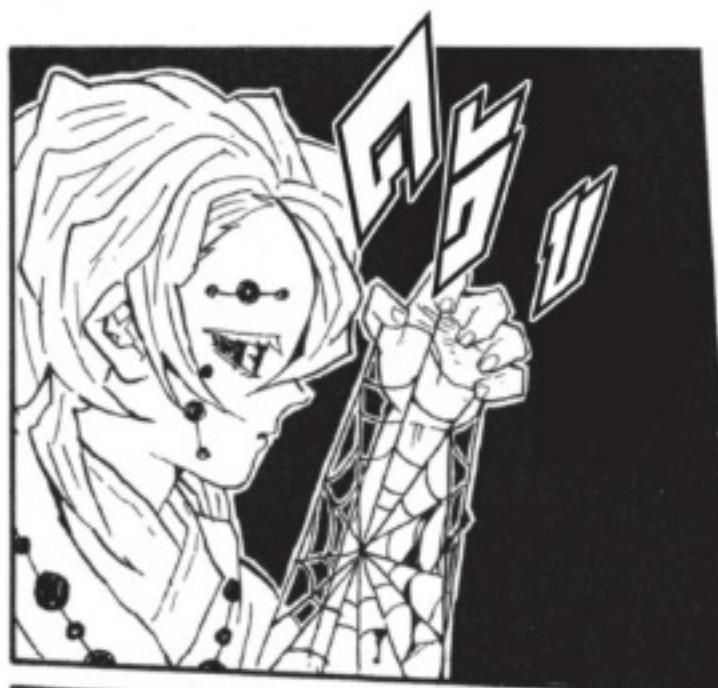

ນະກຣະຈອກ
ອຸຕາສ້ານໍພາຫຼວມາ
ພຍາຍາມອ່າງເຕີມທີ່
ເພື່ອເຫັນອົກ້າເລົານະເນື່ອ

นํา
ที่

36 แบบนักช่วยบํารุง

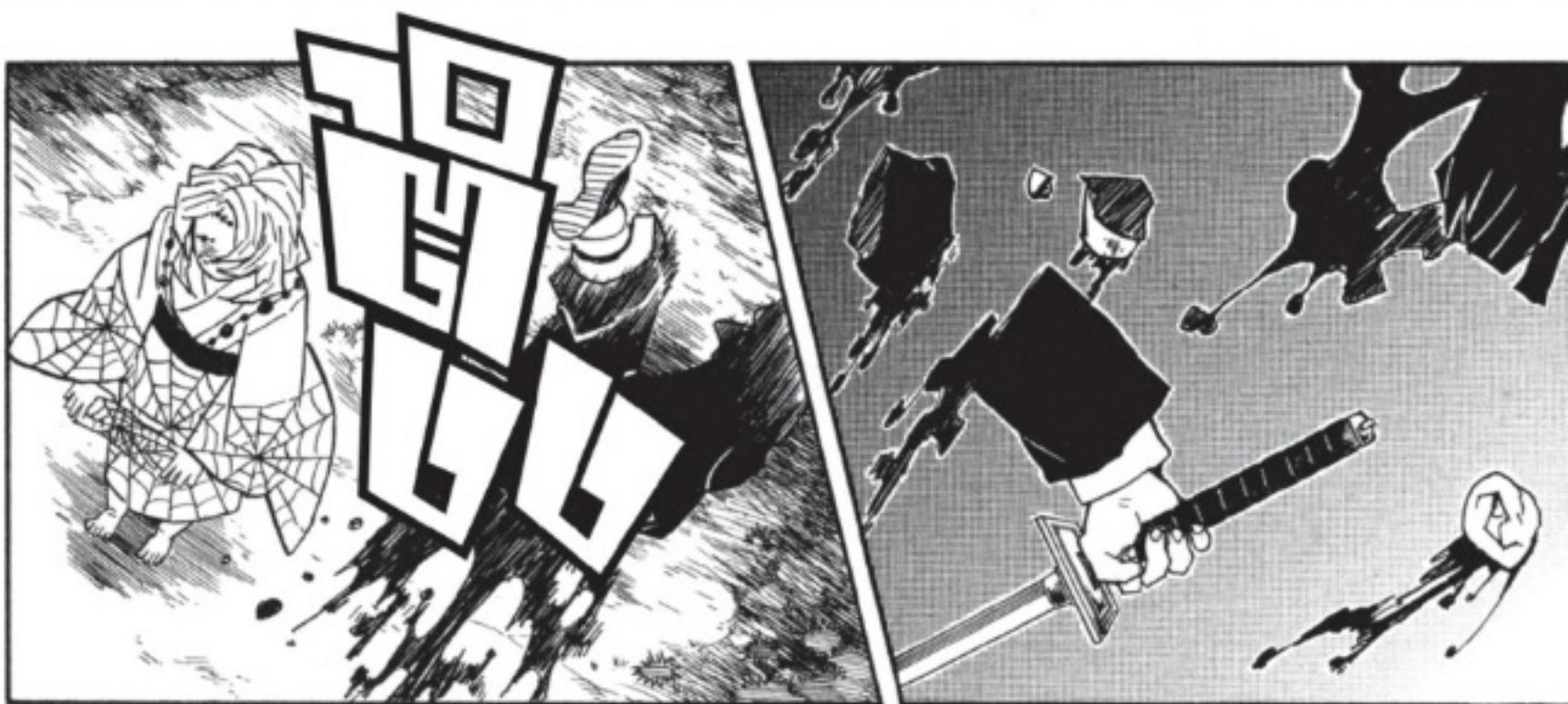
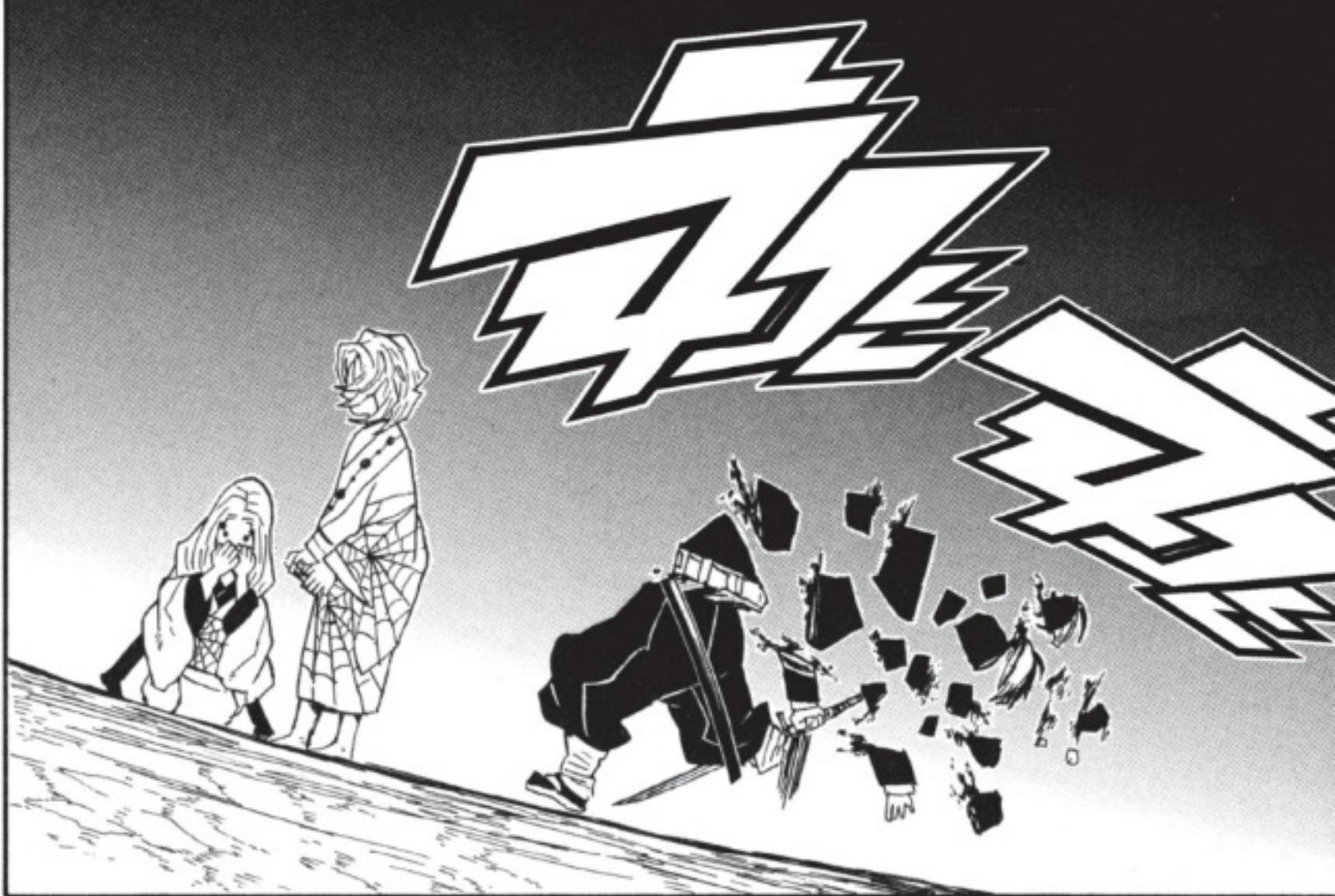

พูด
ว่าไง
นะ
?

เมื่อ

บรรยายภาค
หนังสือ

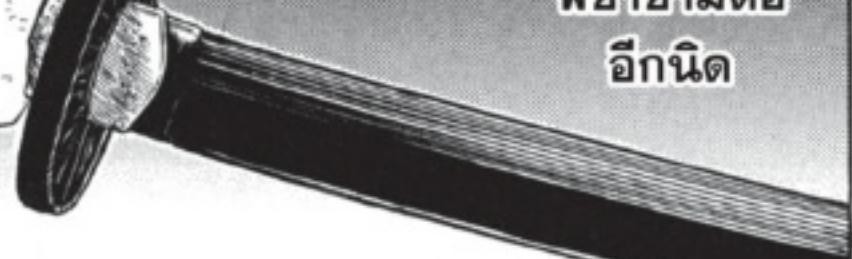

แรง
กดดัน
มหา
ศาล

ข้าจะจัดการ
อสูรนี่
แล้วจะรีบ
ไปช่วย

อินะลุเกะ
ขอโทษนะ
ช่วย
พิษยาภัมต่อ
อีกนิด

ต้องทำอะไร
ข้าอย่าง
ก่อน
หมอนั่น
กลับมา
:

เกือบติด
เชื้อโรค
จากเจ้า
ทงก้าร์
เข้าแล้วใน

อันตราย
ชะมัด

ไอ
ห้า
!!

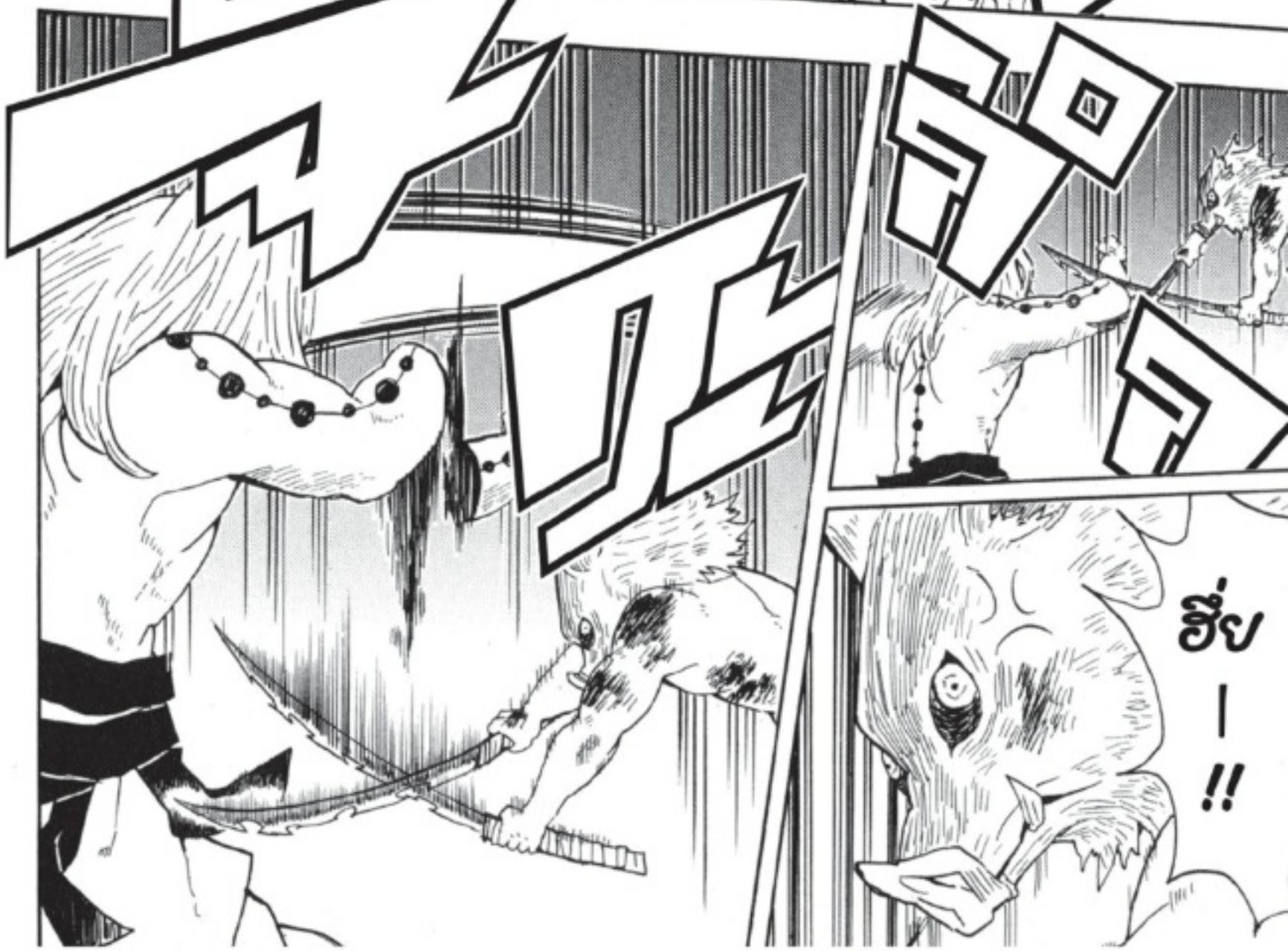
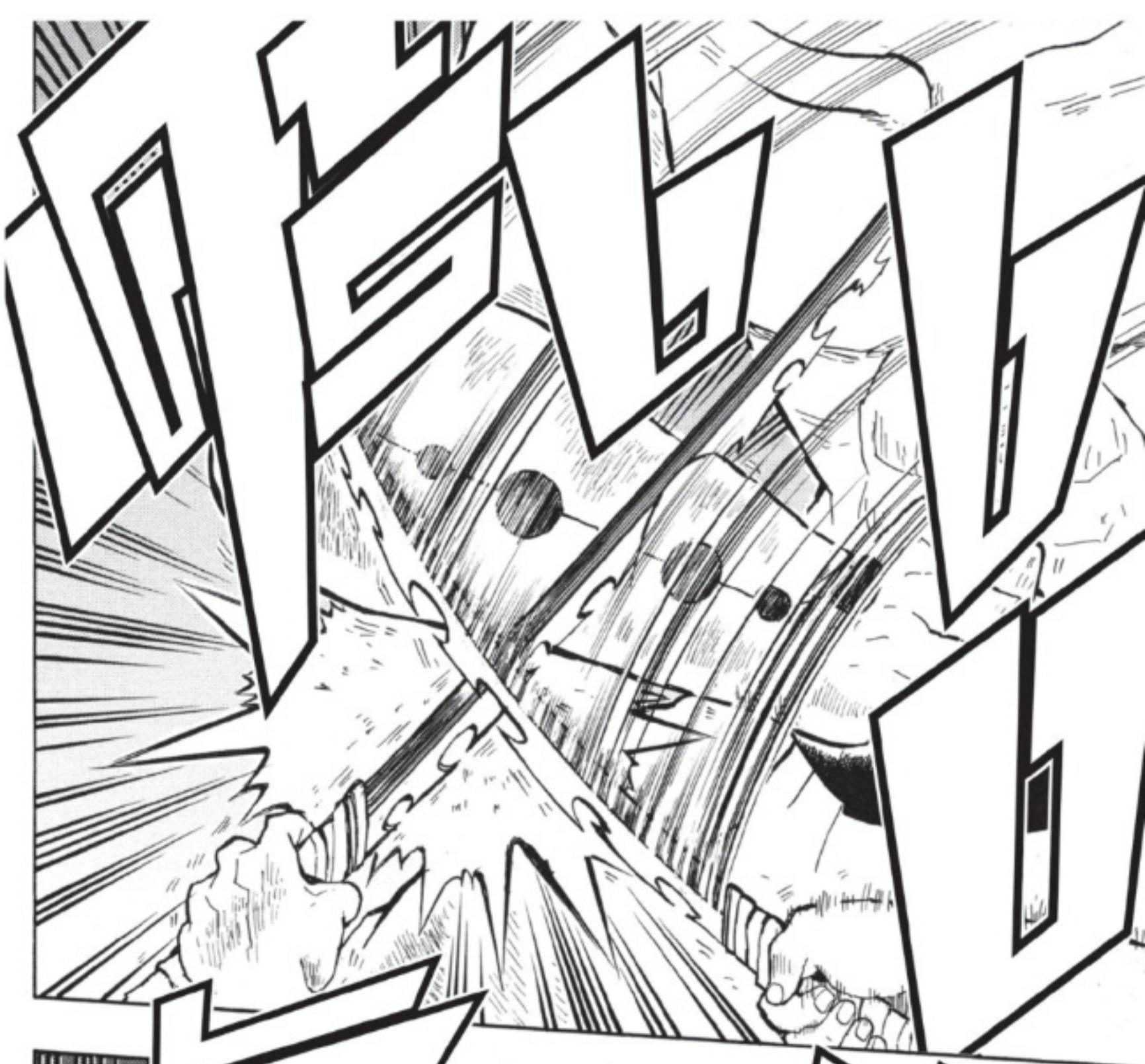
ขาก

!

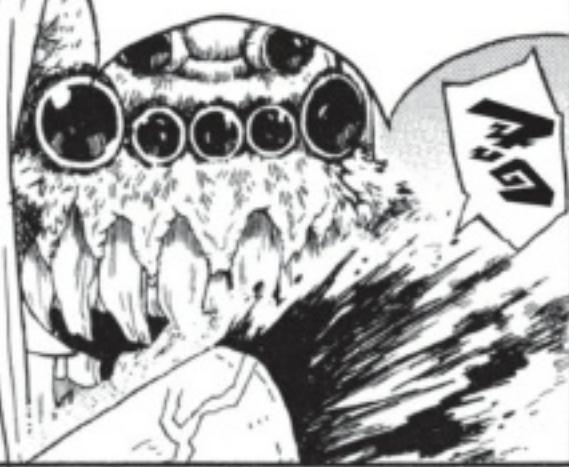
มัน
ไม่ใช่
ตัวข้า
!!

ตัวข้าที่
เอ้าแต่คิด
บุ่นบี้

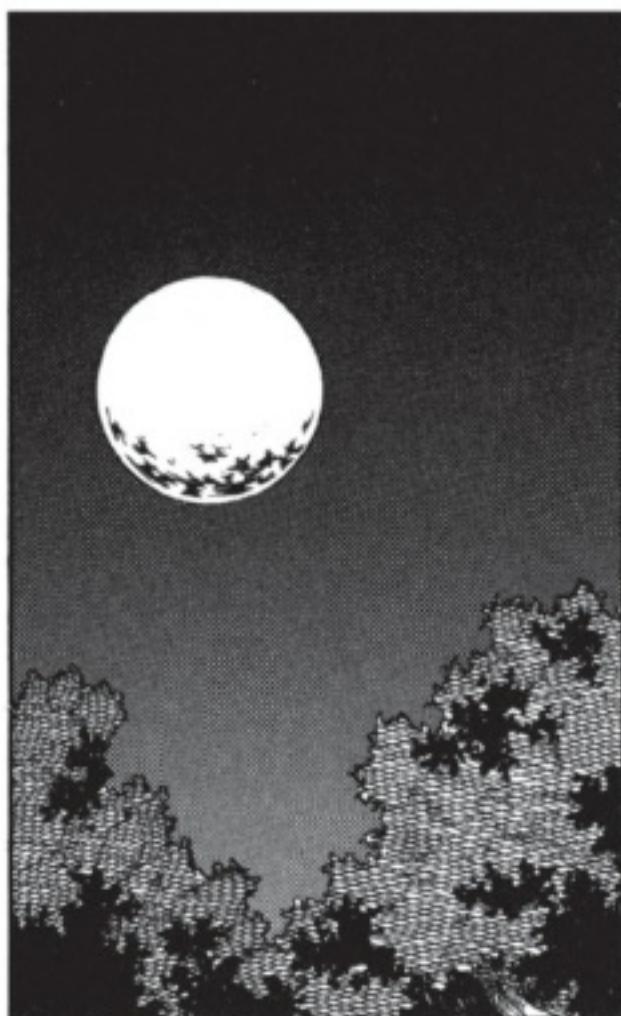
เรื่องกลัวยาฯ
ใช้ดาบเล่มเดียว
ตัดไม่ขาด
ก็ใช้ดาบอีกเล่ม
ส่งแรงพิบ
ไปปุนกว่าจะขาด
ก็สันเรื่อง

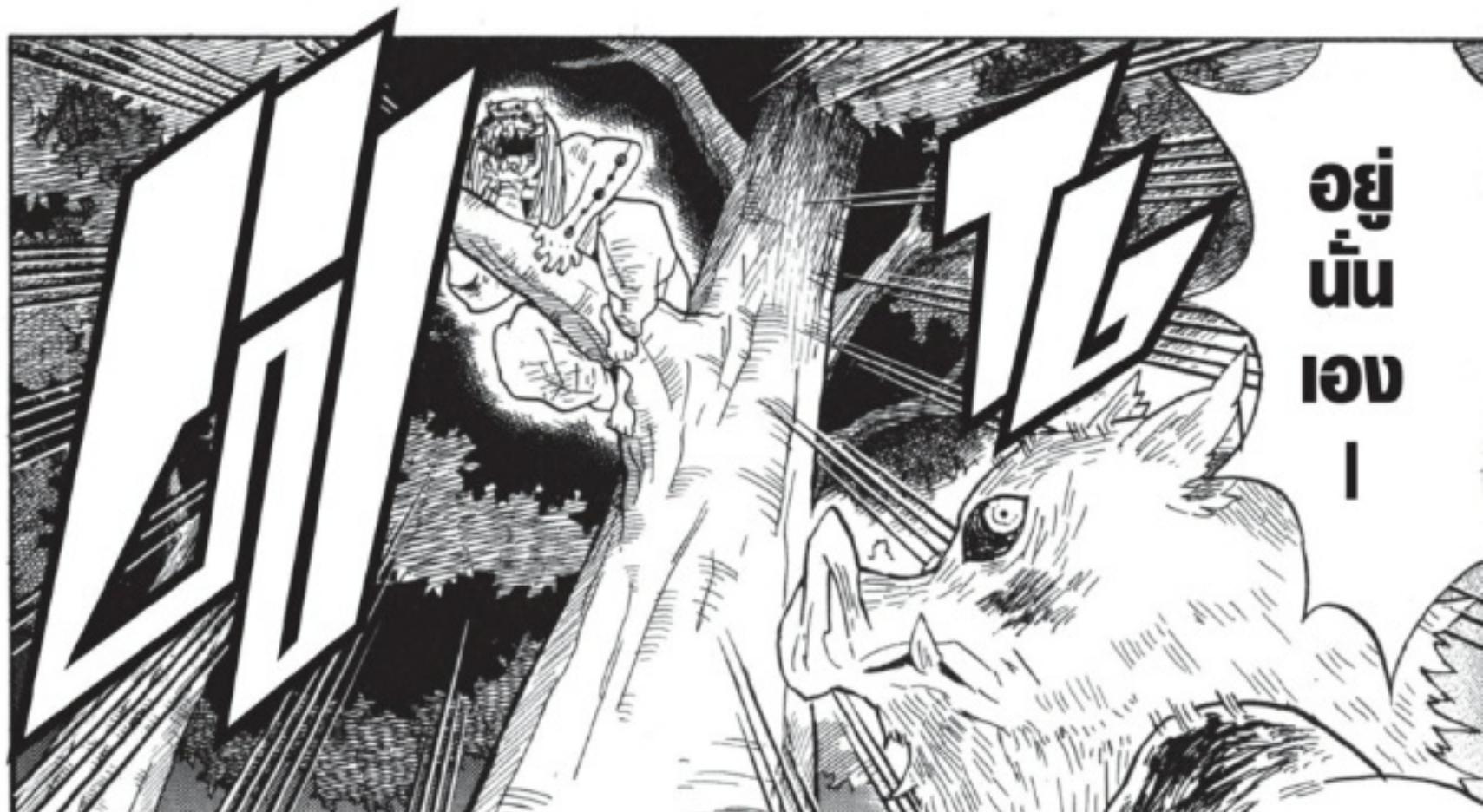
อะ อะ
อะ อะ!!
ข้า
สุดเกรง
!!

เพราะบั้น
ข้าถึงใช้ดาบ
2 เล่มในล่ะ
!

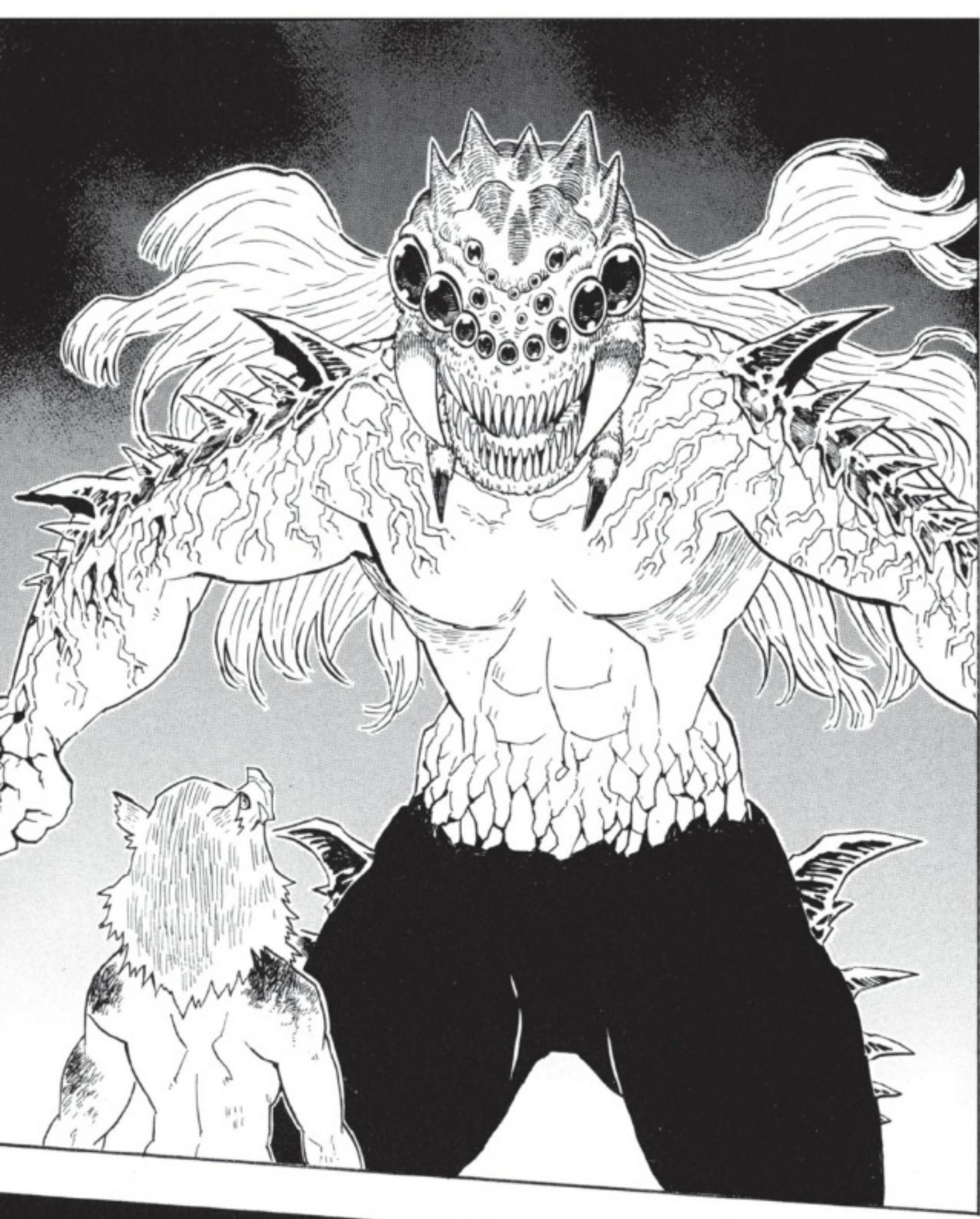
ຈະหนี
ໄປແນ
ຈະ
!!

ເວັງ
ນີ້
ເວັງ

แบบนี้
ก็ขวย
นะลิ

ตัวใหญ่
เกินไป
แล้ว

ເກື່ອງເກື່ອງເລົາວັນ
ຫຼຸມຫົມຫຼູດໄກໂຮ

ອີກາກອອນໂນະກຸກະ
ນກັງຈາກໂດນອີນໂນະກຸກະຈຸໂຈນ
ຈະຈົນໄນກິນກວ່າ 18 ຕົ້ນ
ກໍເອາແຕ່ຫຼອນຫັດຫຼກອດເກລາ

ตอน
ที่

37 ตอนที่

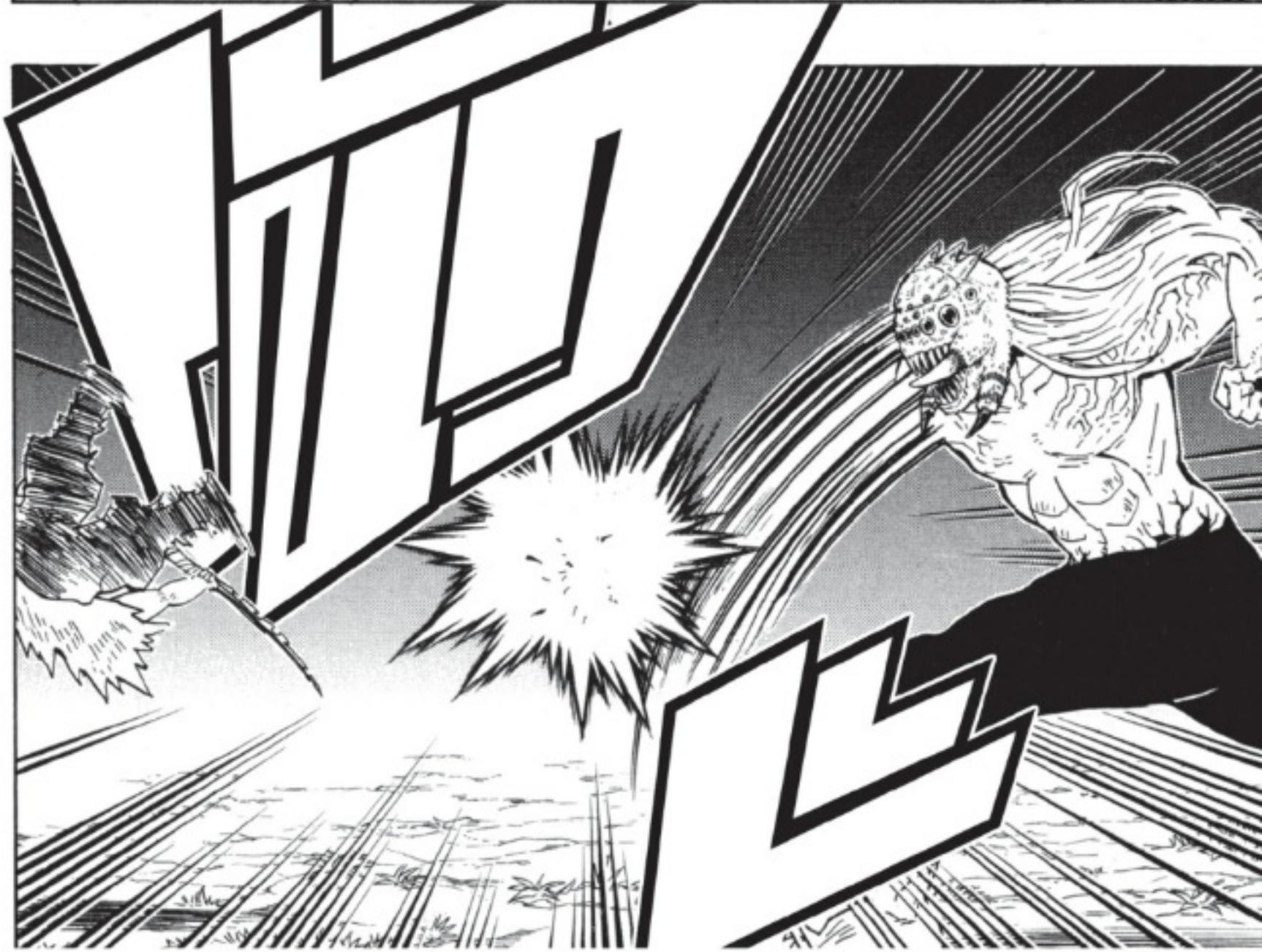

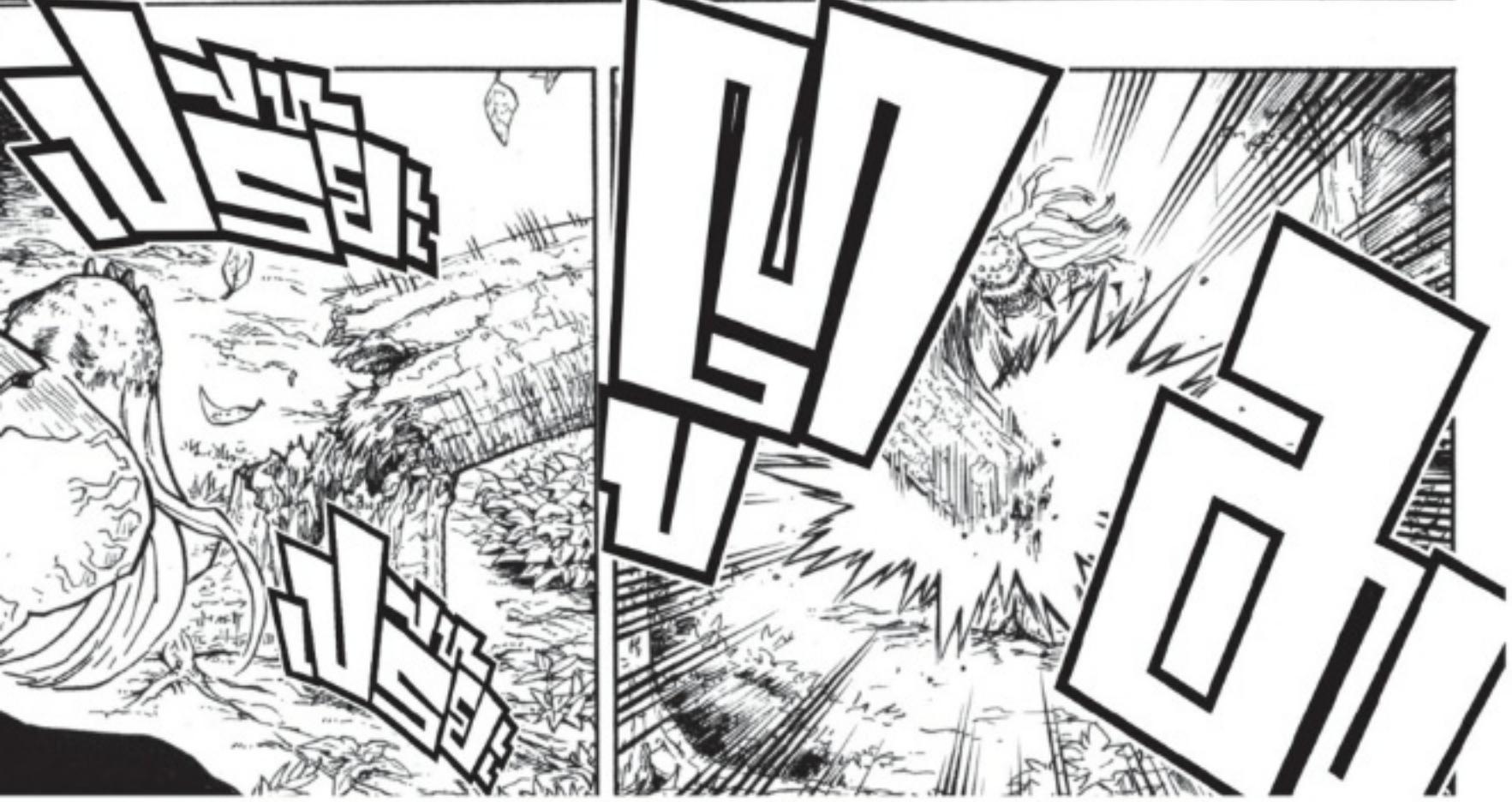
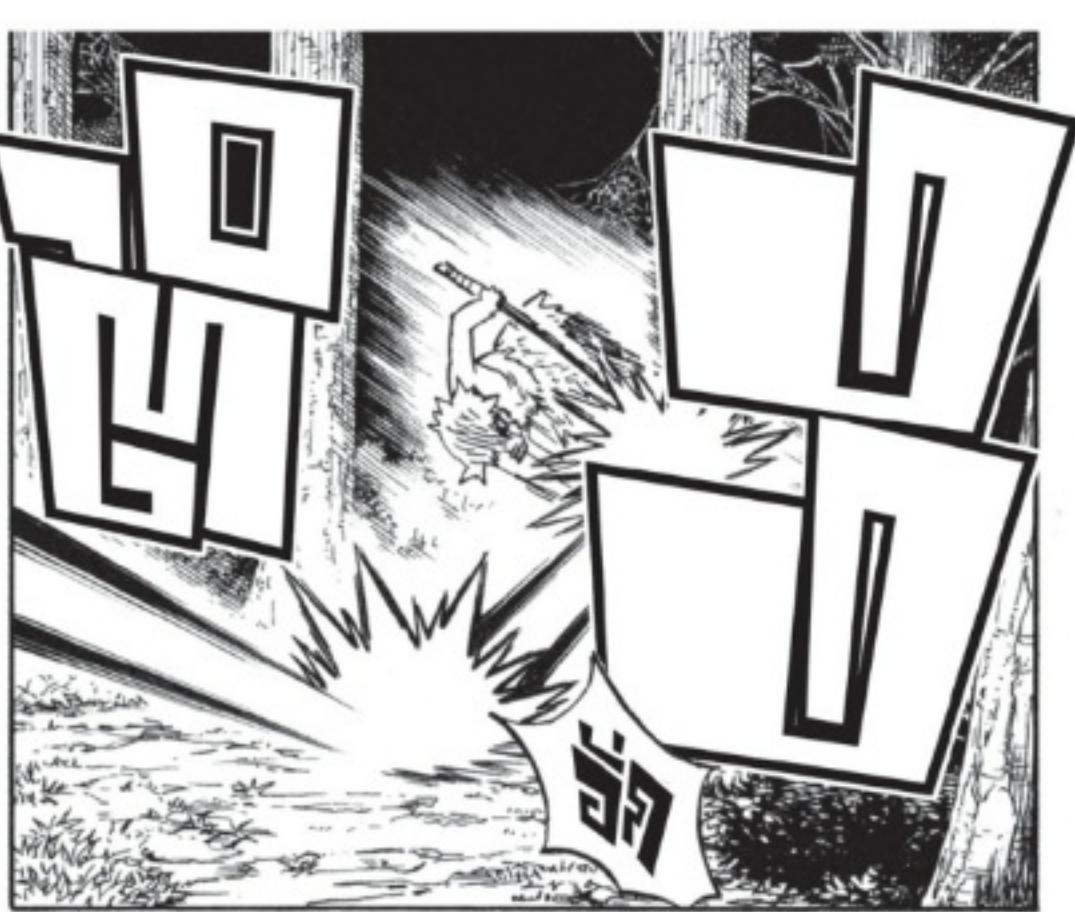

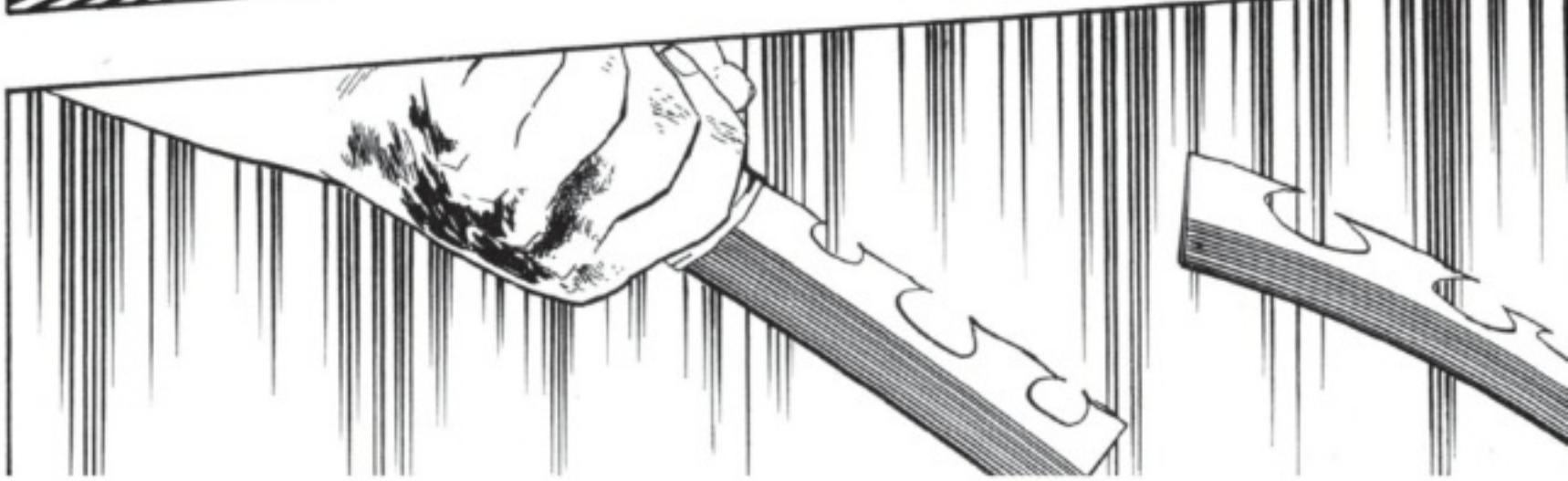

ข้าคือ
อาชิบระ
อินะสุเกะ
!!

จากกลุ่ม
พิฆาตอสูร

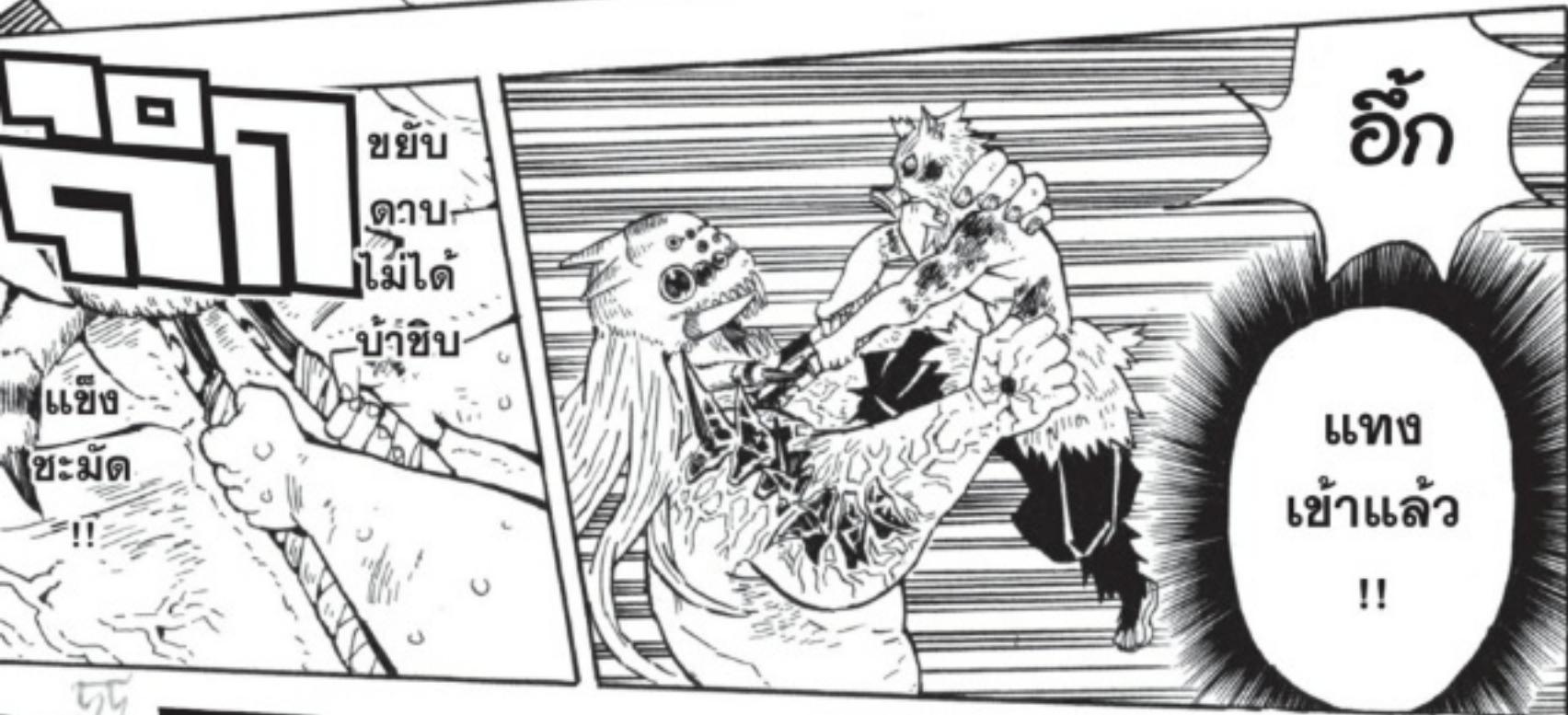

ปราบ
ลัตว
ป่า

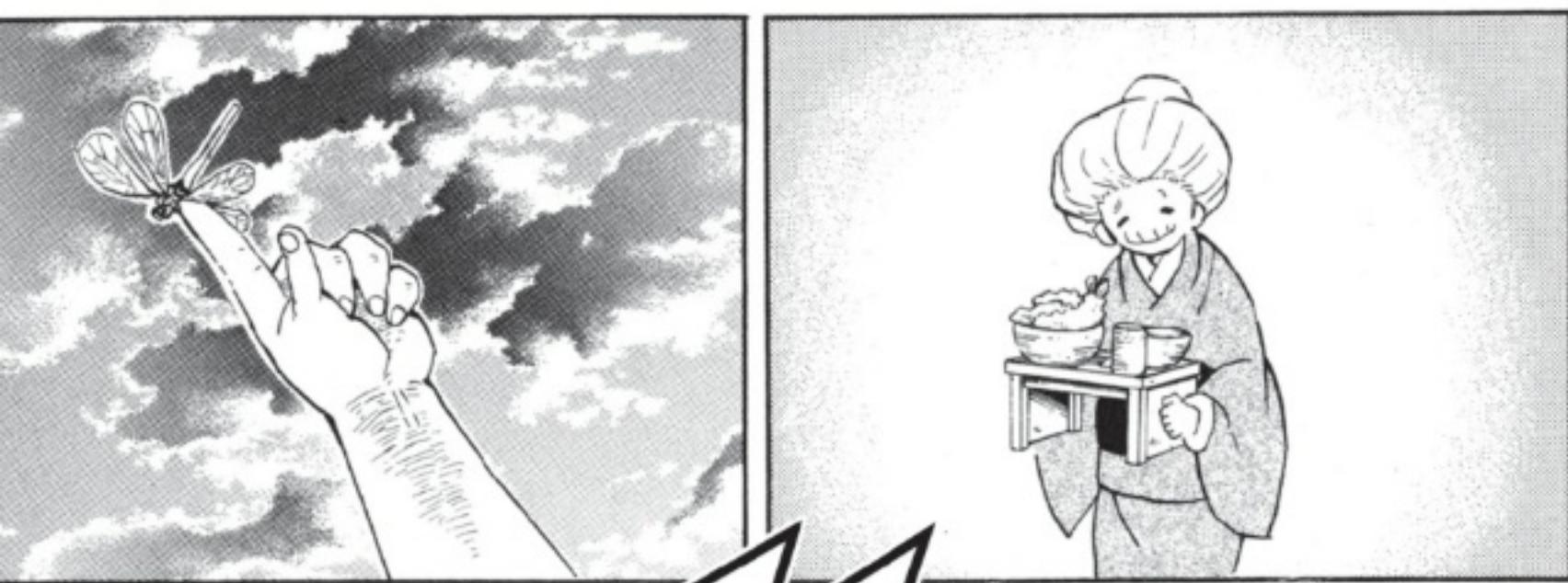
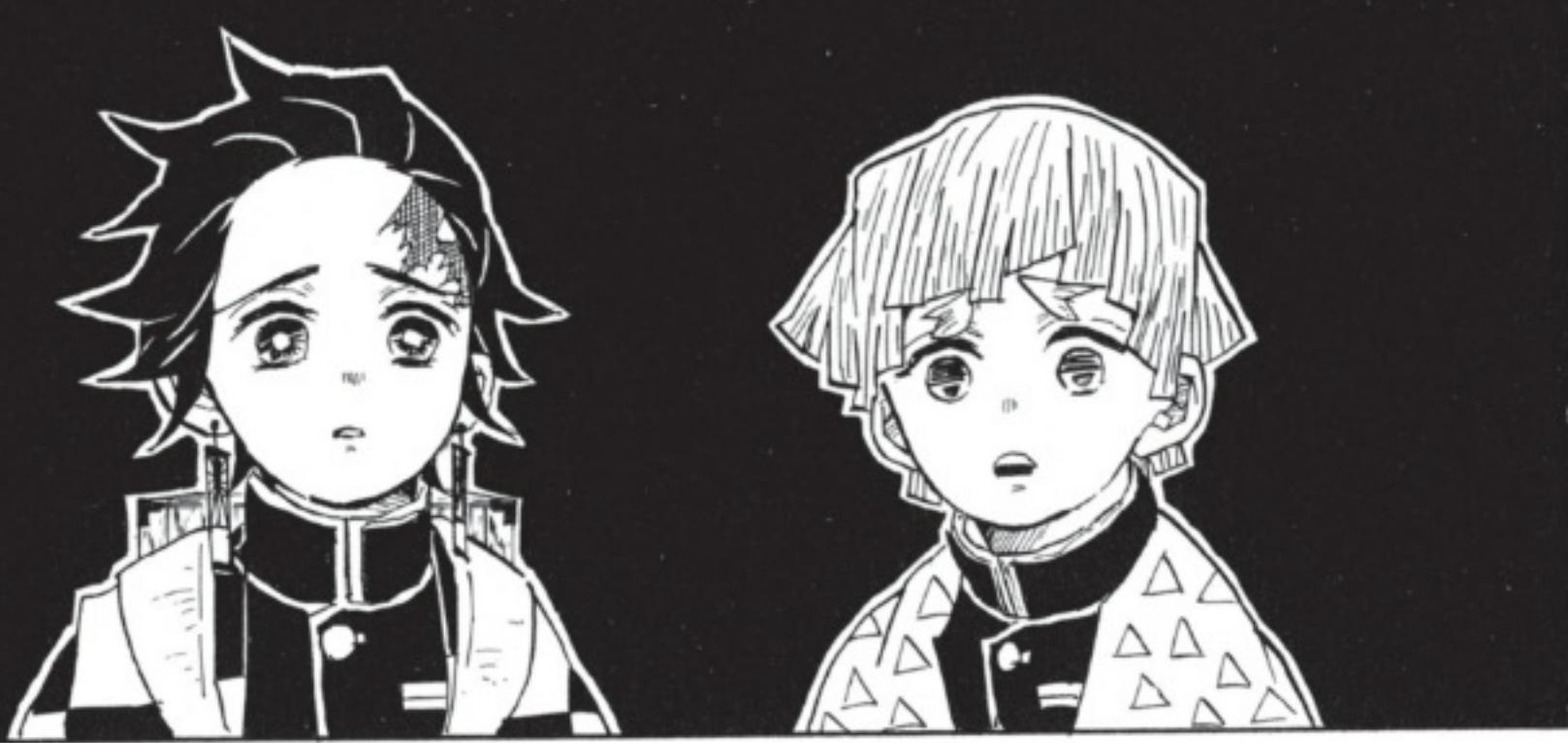

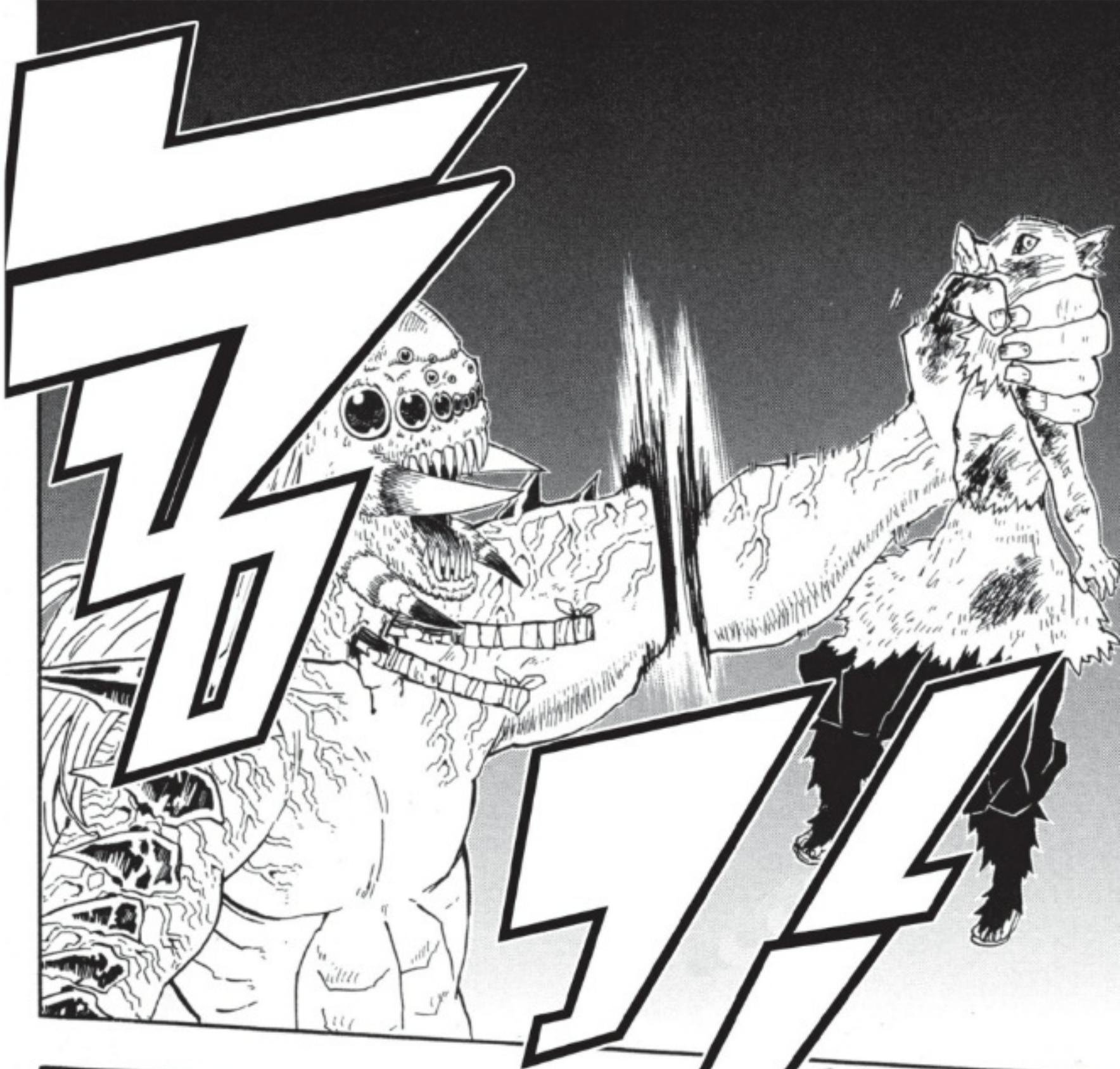

เสียบ
หะลวง

คลื่น
น้ำ

พื้นปิศาจ
ที่แข็ง
ขนาดนั้น
ได้อย่างกับ
เต้าหู้

คนละ
ระดับเลย
พลังของดาบ
ต่างกันราوا
พื้นหัว

ยอดเลย
ยอดเลย
ยอดเลย
!!

ข้าไม่ได้
พูดอะไร
ผิด!!

ที่ผิด
คือแก
ต่างหาก

คือ
แก
!!

ข้า
ไม่ถอน
คำพูด

คนที่
ผิด

ไม่
หวาน
กลัว
เลย

สามารถ
ดีกว่า
ที่คิด

กลืนฉุน
เบาบางลงไปแล้ว
ทำให้เราได้กลืน
เลื่อนด้วยชัดเจน

เรารู้
!!

กํะบุก
ที่ 1

ปราบ วารี

ไม่ช่วย
อะไร
หรอก
นะ

แต่
ก็

ตาม
พ่อ
วารี

ตอน
ที่

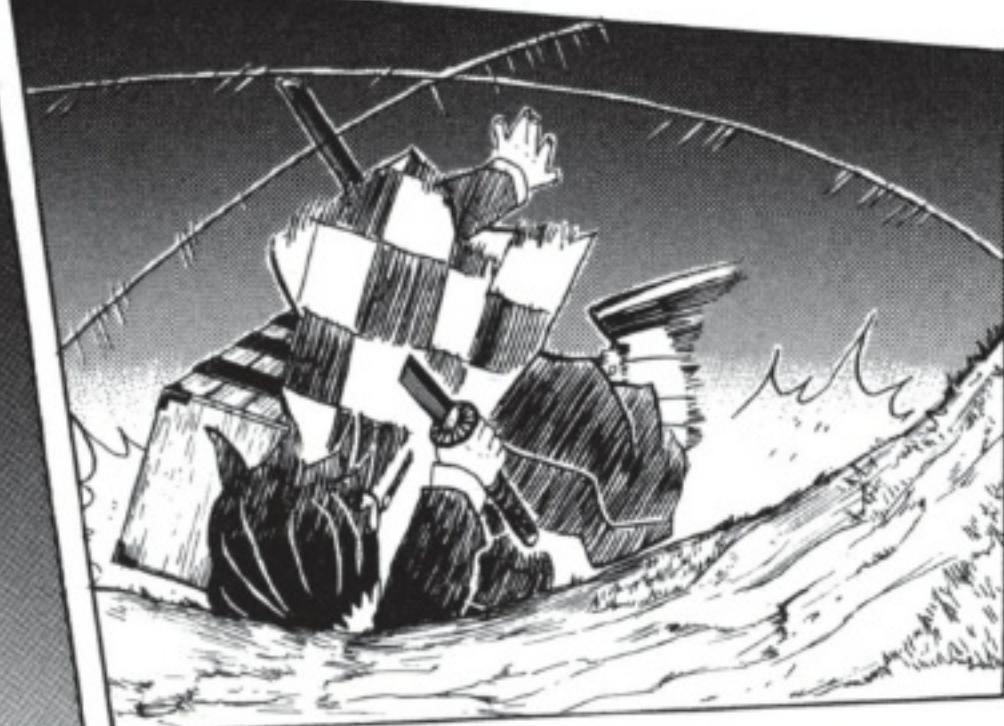
38 ข่องแท้และข่องปลอม

เพรากะข้า
อ่อนด้วย
ดาบถึงได้
หัก

ขอโทษนะครับ
คุณอุโรโกะดาคิ
คุณอาการเนะชีกะ

ถ้าพื้น
เล่นด้วยไม่ได้
ก็คงเข้าไปใกล้
:

ไม่ลิ ตอนนี้
ไม่ใช่เวลา
มาคิดเรื่องนั้น!!
คิดเข้าสิ
คิดเข้า!!!

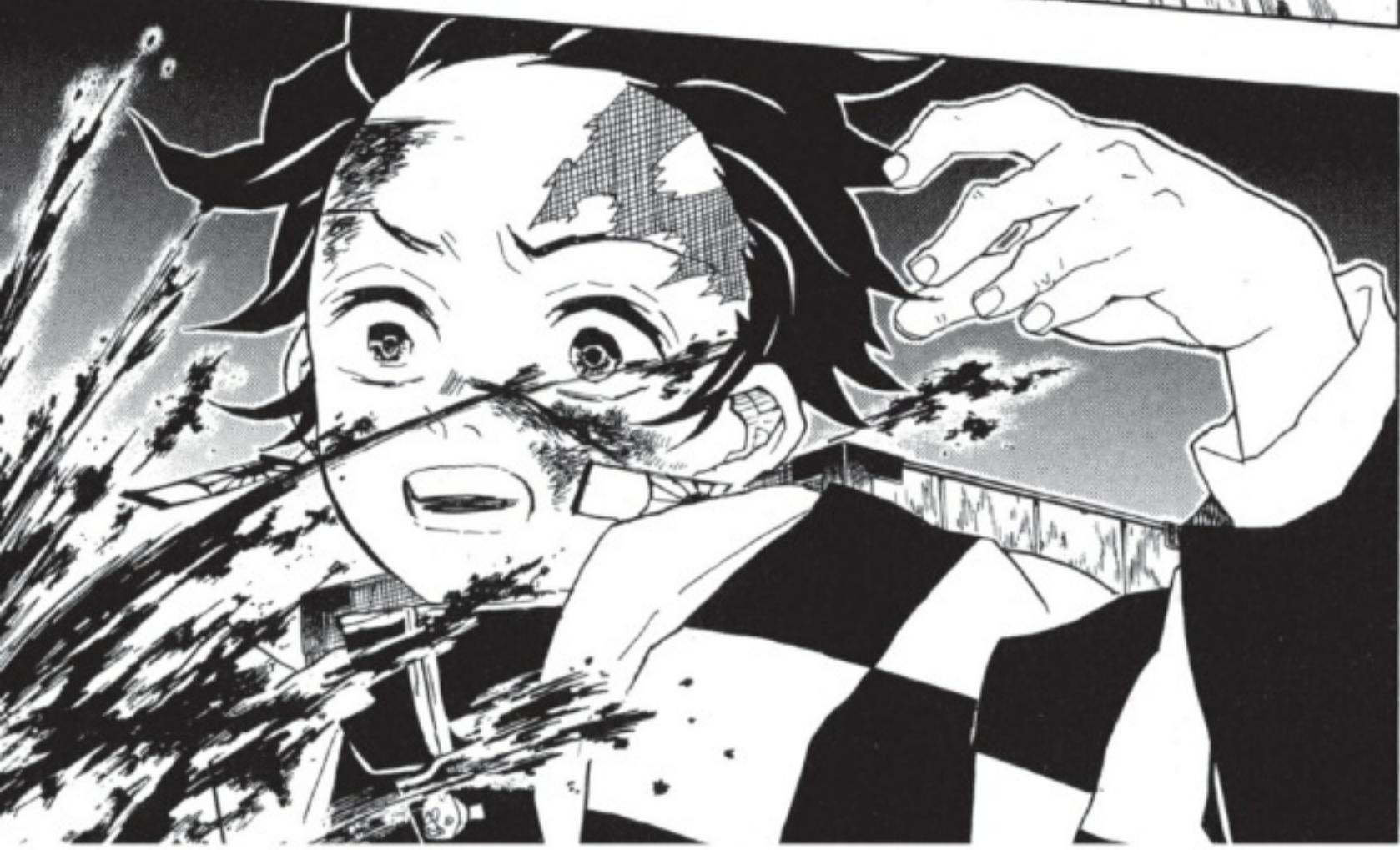
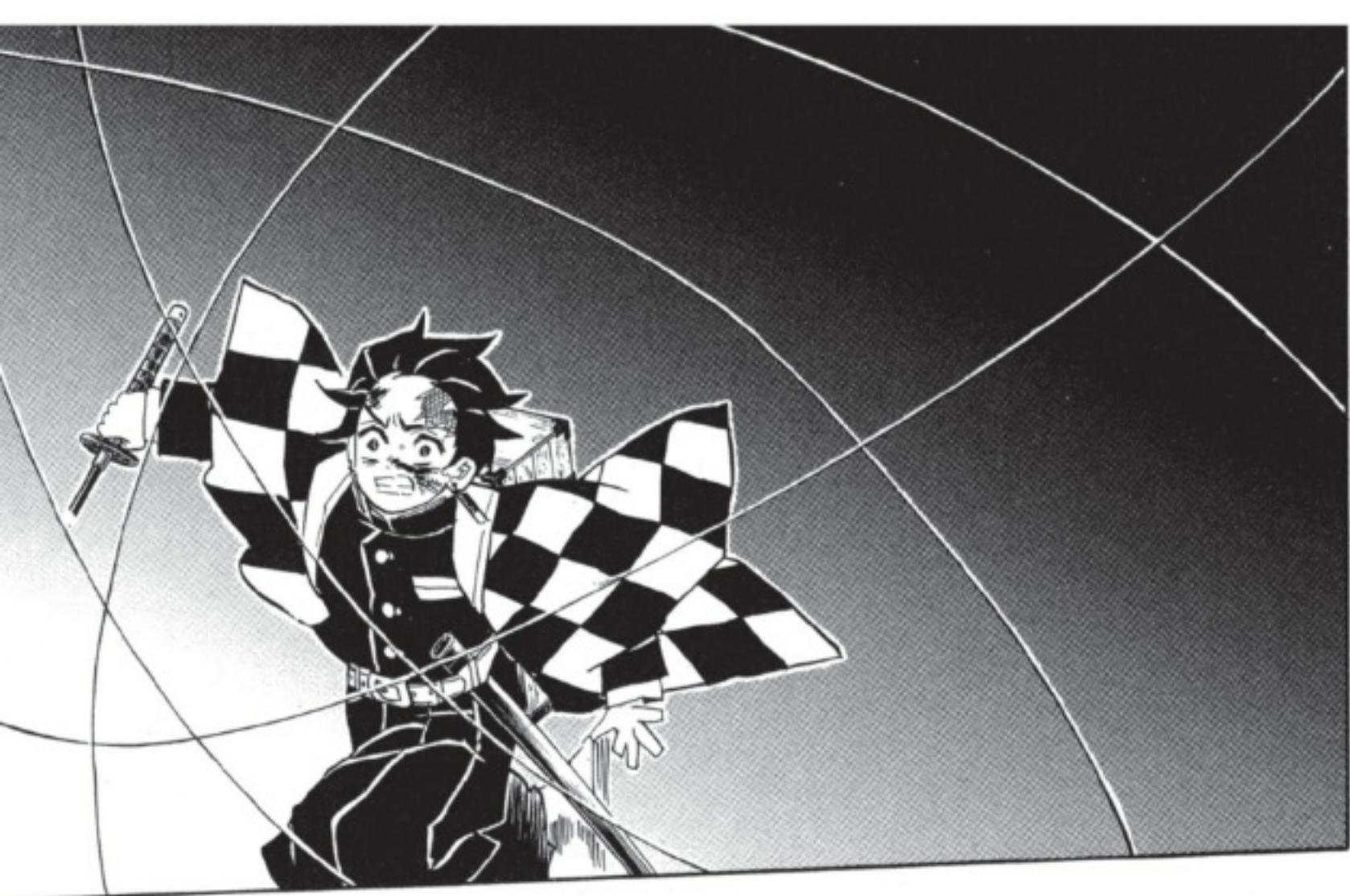
หนึ่งจากด้วย
ที่เคลื่อนไหว
ไปมาราวกับ
มีชีวิตไม่ได้
!!

ไม่
ได้
:
!!

ทั้งที่
อีกฝ่ายยอมมือ
ไม่ได้ไล่ใจ
จะฆ่าแท้ๆ
ยังไ�่ต้อนเรา
ได้ถึงขนาดนี้

!!

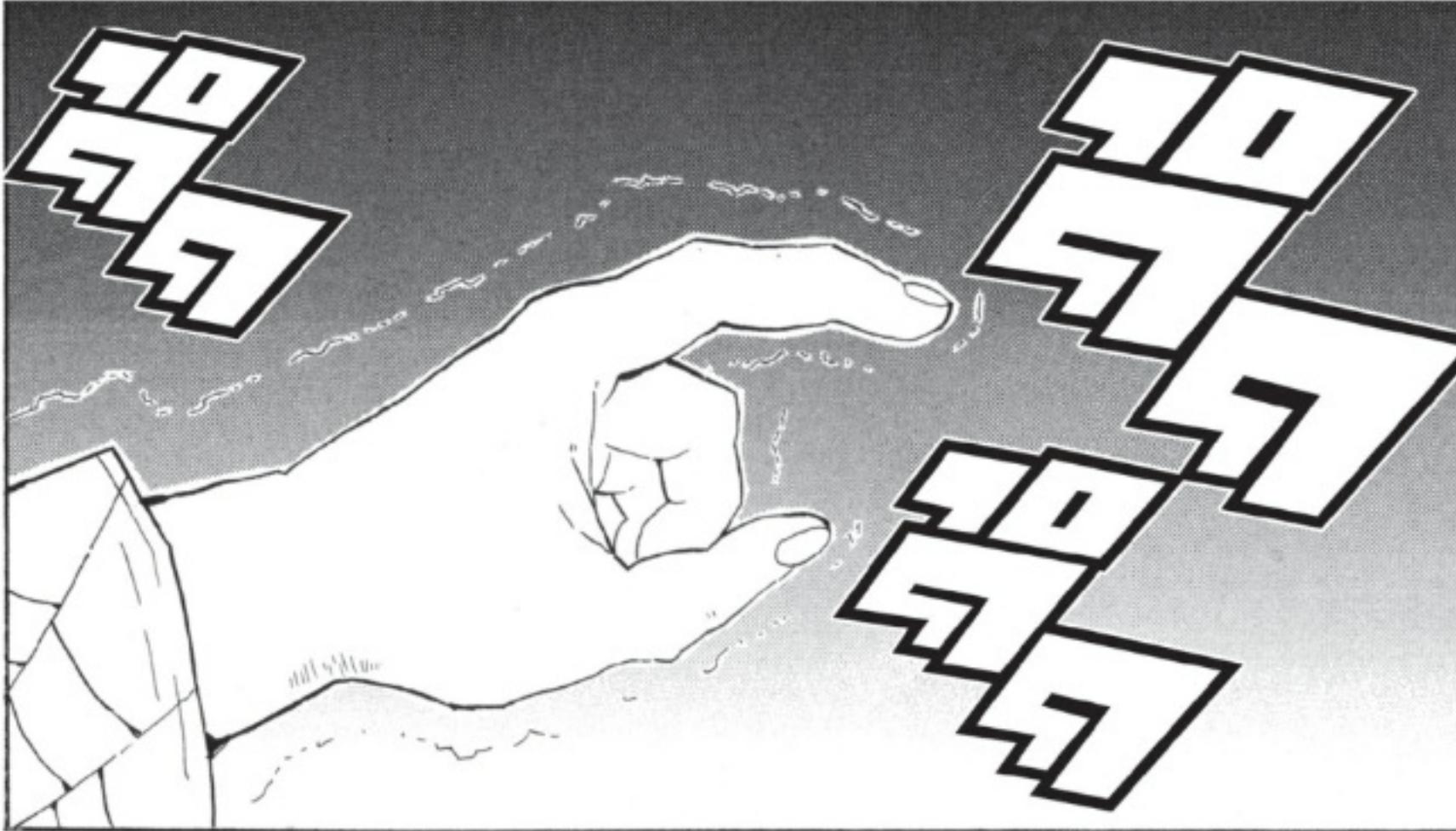

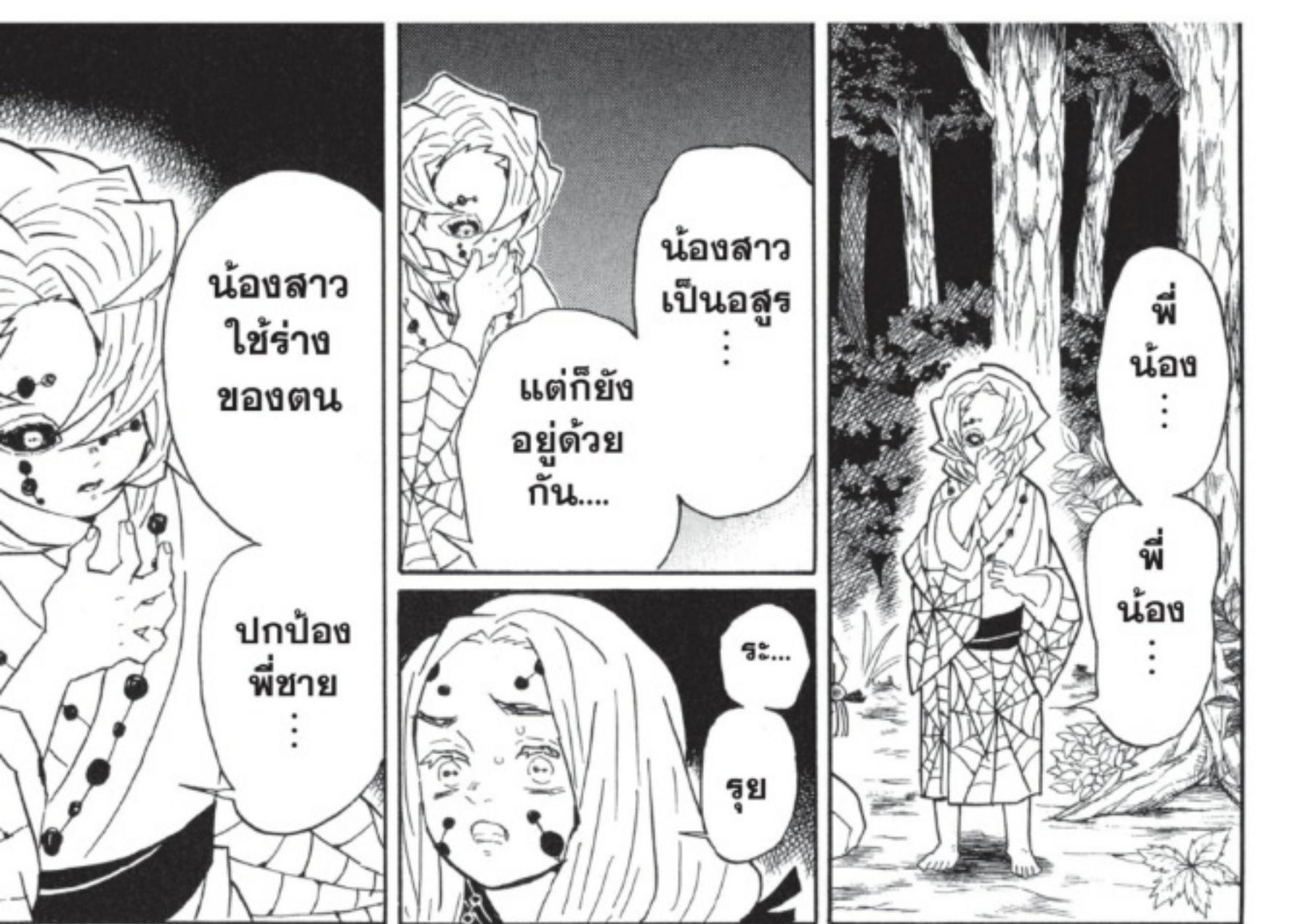

เนซีโกะ

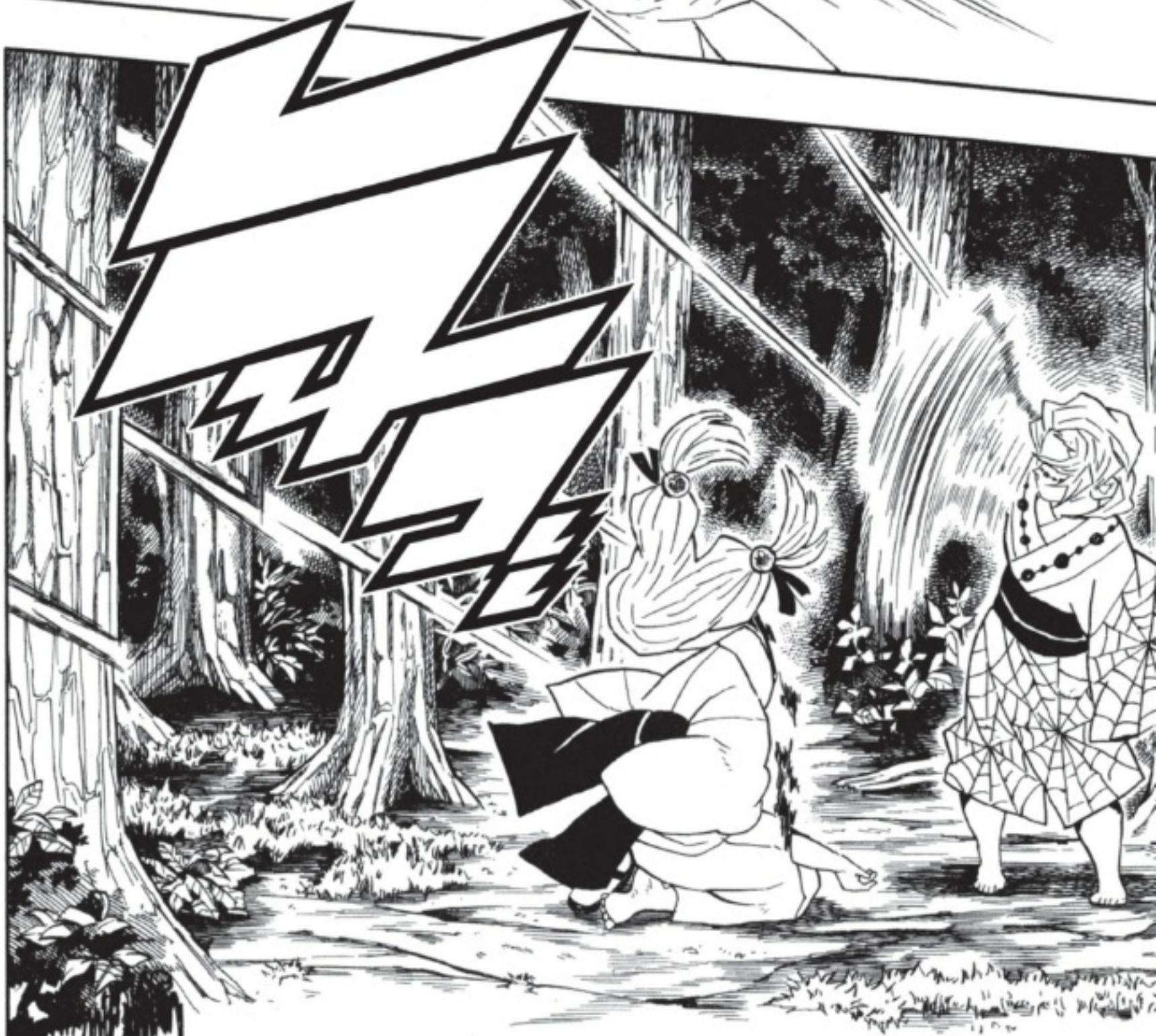
!!

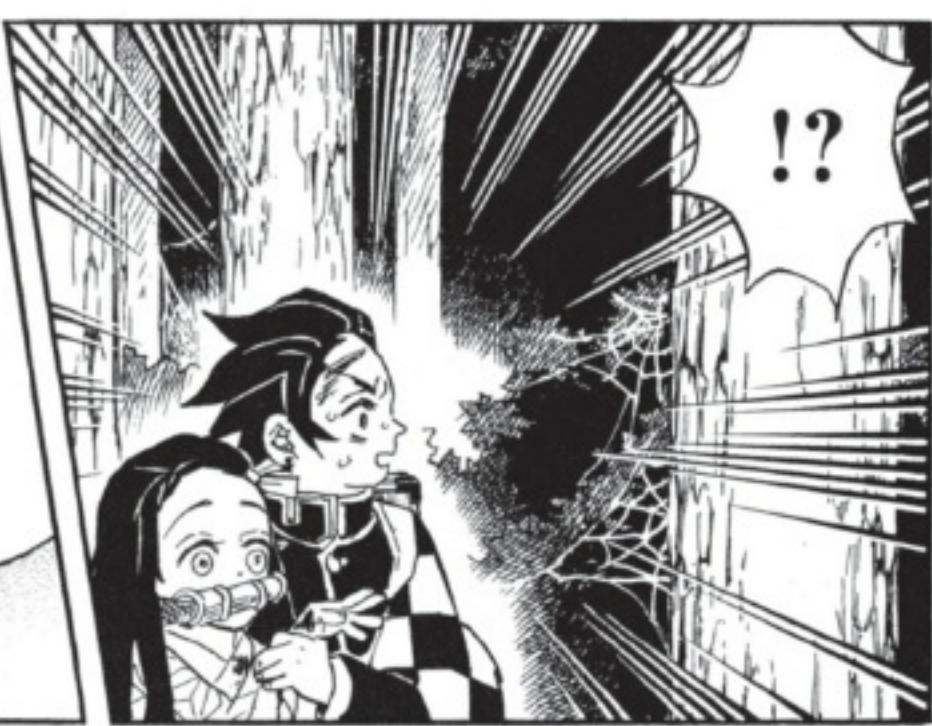

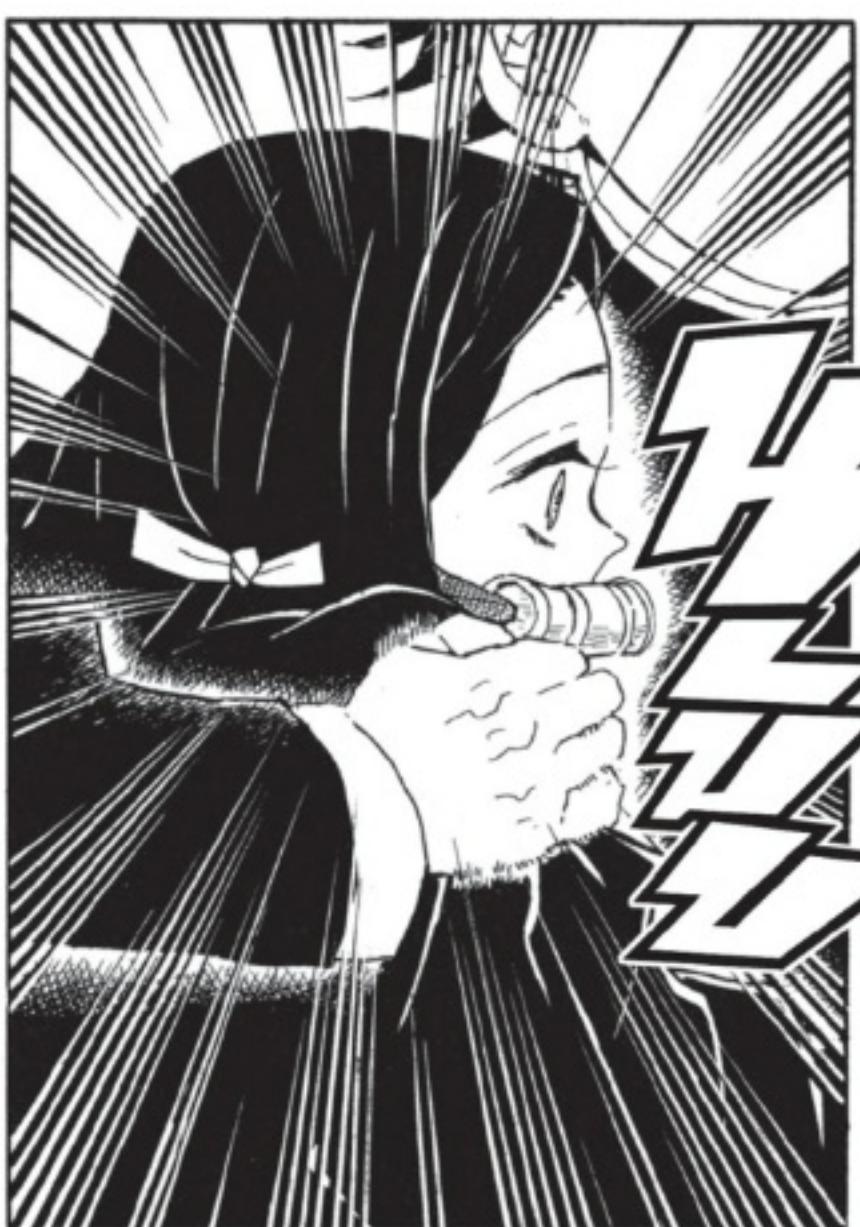
หนวกหู
หุบปากไว
ชะ !!

ไม่ต้องห่วง
 เพราะพากเรา
 เชื่อมกันด้วย
 “สายสัมพันธ์”

“สายสัมพันธ์”
 ที่เรียกว่า
 ความหวานกลัว
 ของผู้
 แข็งแกร่ง
 กว่า

ผู้จะ
 สั่งสอนเอง
 ว่าหากต่อต้าน
 จะเป็นอย่างไร

เรื่อง
 พรรค์นั่น
 ใจจะไป
 ยอม

เนื้อโภะ
 ไม่ใช่ลิ่งของ!!
 เหอ มีความคิด
 ความตั้งใจ
 เป็นของ
 ตัวเอง

ไม่มีทาง
 เป็นน้องสาว
 แก่ได้

หุบปาก
ไปเลย

!!

แค่เรื่อง
พื้นฐานแบบนี้
ขังไม่เข้าใจ
แกกิไม่มีวัน
ได้ลึกลึกที่แกต้องการ
หรอก!!

การใช้
ความรวดกล้า
ผู้กุมดมันไม่ใช่
“สายลับพันธ์”
ของครอบครัว

ฉัน
ไม่มีทาง
มองเนซีโกะ
ให้แก
เด็ดขาด

คงเข้า
กับนาย
ไม่ได้เลย
ลินะ

น่ารำคาญชัมด
อย่างพูดเลียงดัง
นักจะได้มั้ย
?

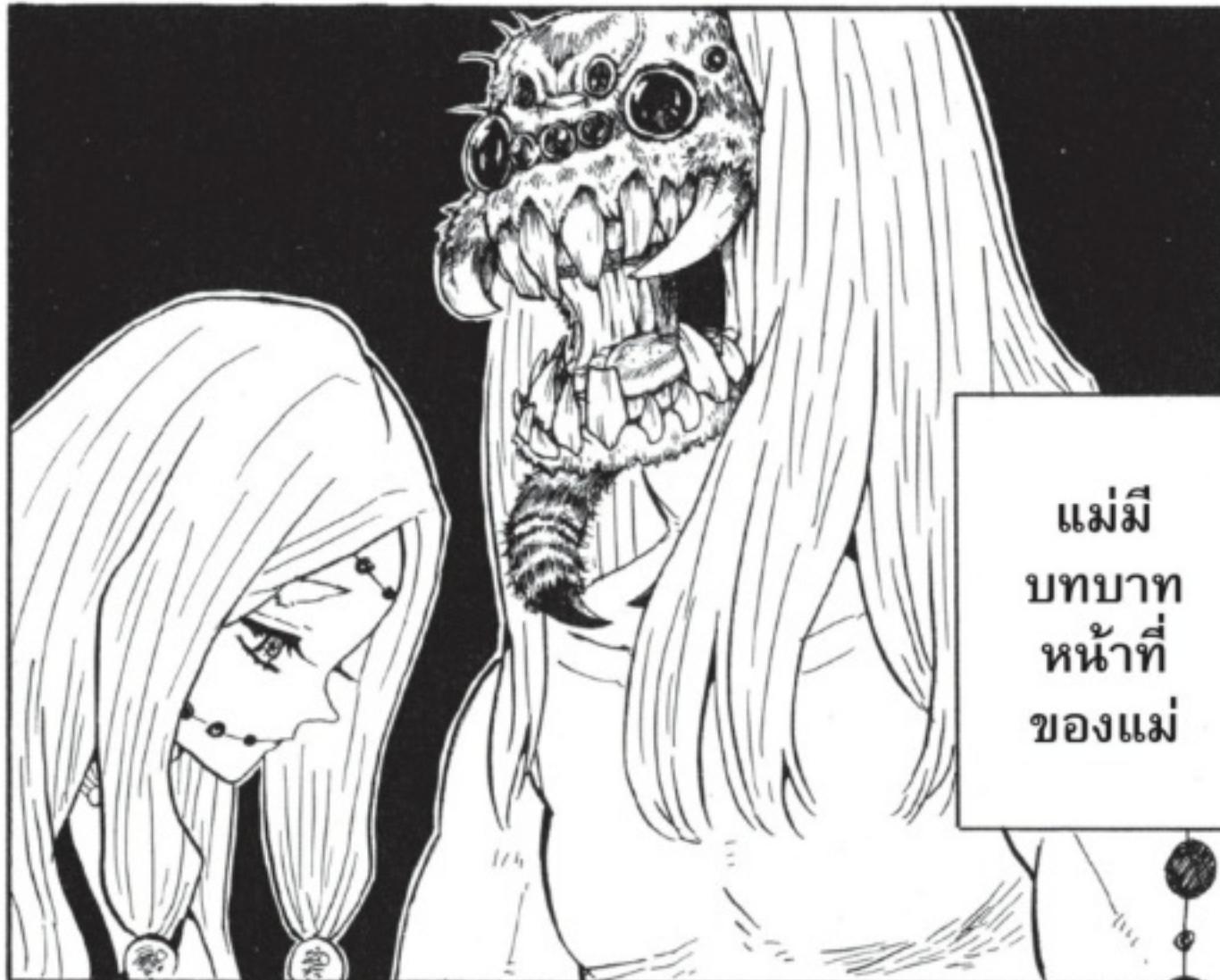

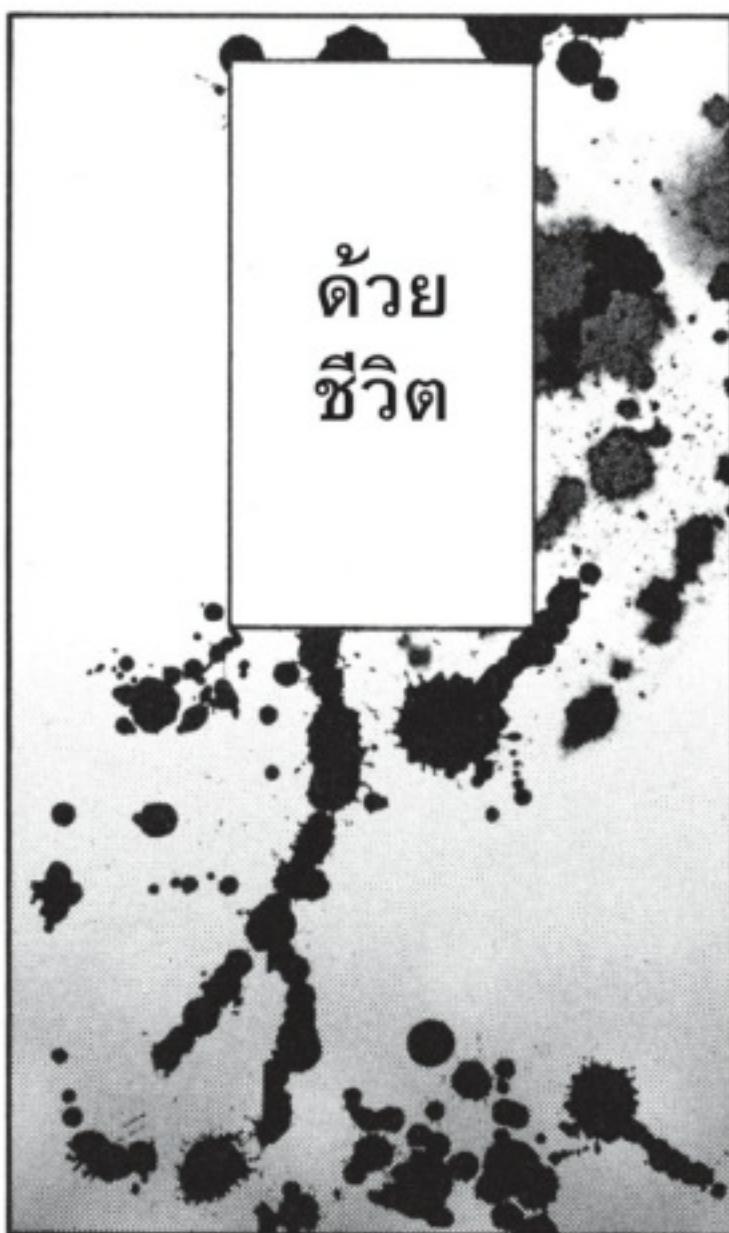
ตอน
ที่

39 กาพย์อ่อนน้อตีต่อก่อนตาย

พ่อเมี๊ยบ
บทบาท
หน้าที่
ของพ่อ

ไม่ว่า
จะมีอะไร
เกิดขึ้น

พ่อแม่ต้อง^{ป กป องลูก}
พี่ชายพี่สาว
ต้องป กป อง
น้อง ๆ

แล้วนาย
คิดยังไง?
บทบาทหน้าที่
ของนายคือ
อะไร?

คนที่
ไม่เข้าใจ
บทบาท
หน้าที่ของตน
ไม่ควรมีชีวิต
อญ্য

ผม
ว่า

นาย
ไม่มีทาง
ขนะผม

บทของนาย
คือมอบน้องสาว
ให้แล้วหาย
ไป

ถ้าทำไม่ได้
ก็ตายจะ

ช่าง
โง่เง่า
นัก

....ไม่ชอบใจ
สายตาหนึ่นเลย
ต่อต้านลินะ

หรือ
ว่า...

ถ้าคือ
ของเด็กนั้น
แข็งกว่าด้วย
จะทำยังไง
:

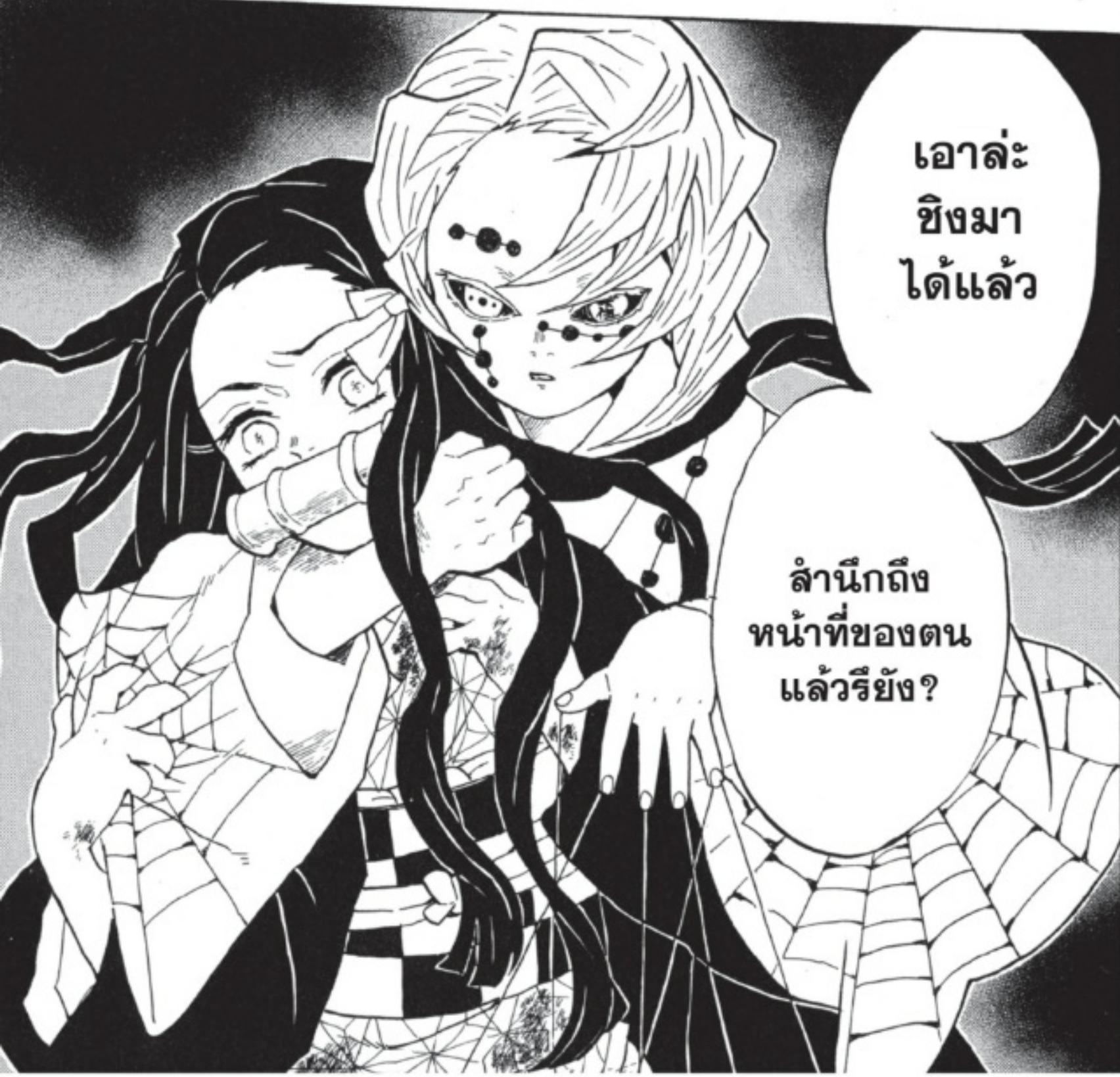
ตัดไม่ได้
ง่ายๆ...
ทำยังไงดี....
ดาบกีหัก
ไปแล้ว

เนซ็อกะ

!!

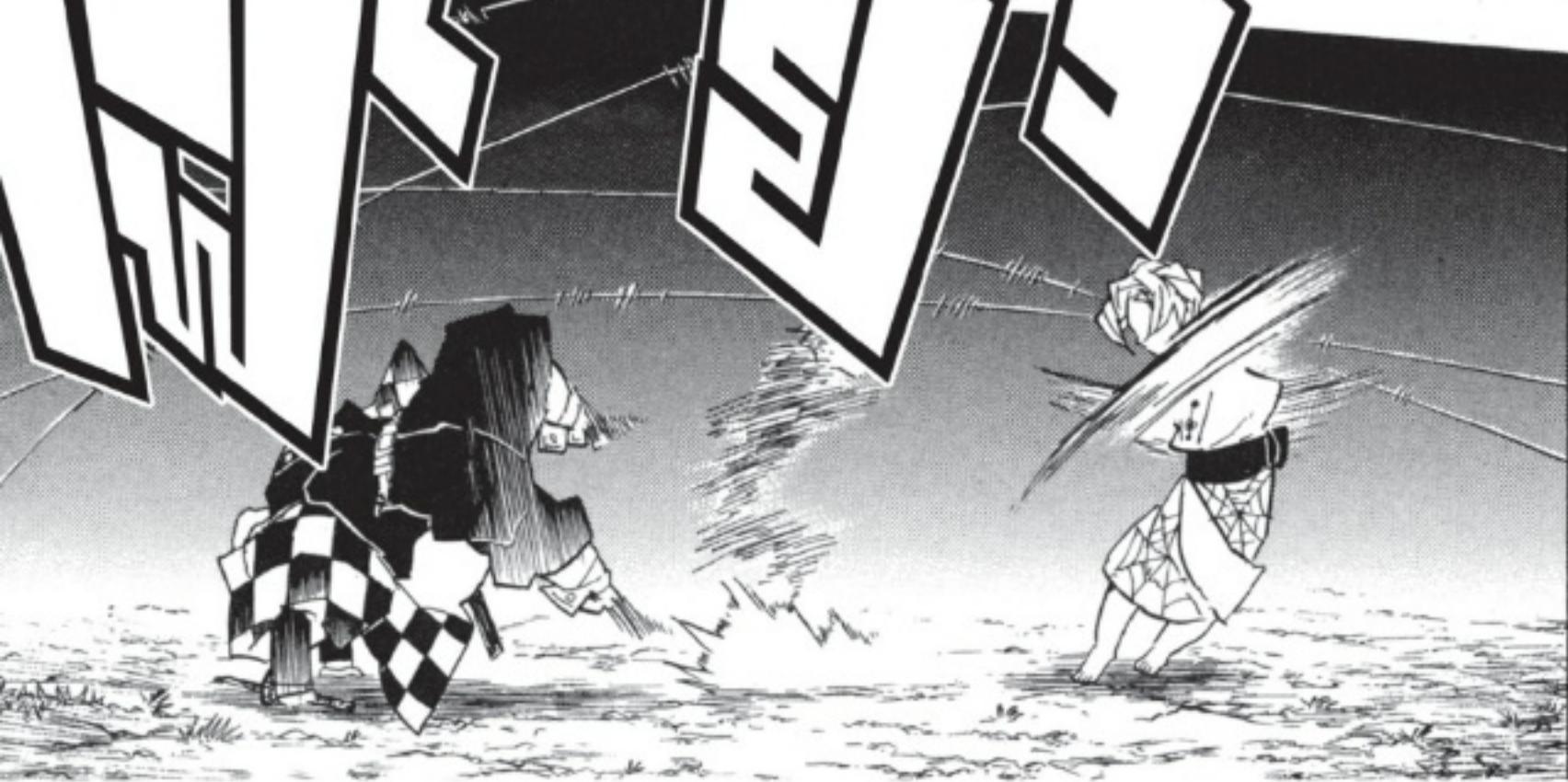

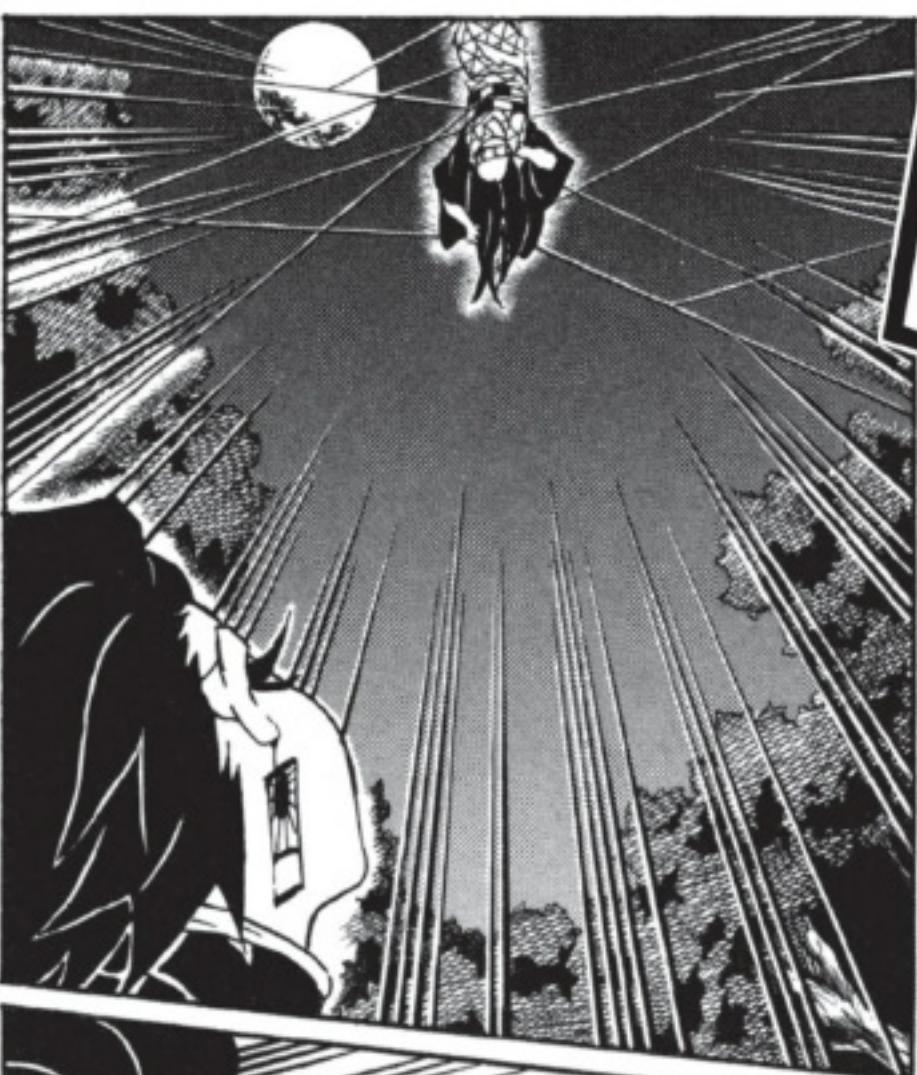
ปล่อย
นะ!!

กีบอก
แล้วว่า
ถ้ายอม
แต่โดยดี
จะไว้ชีวิต

う
そ
な
!!

ส่าย
หัน
ใจ
ดุ
จุ

สายนำ
ไว้จุดจบ
ท่าโฉมตี
ต่อเนื่อง
นี้

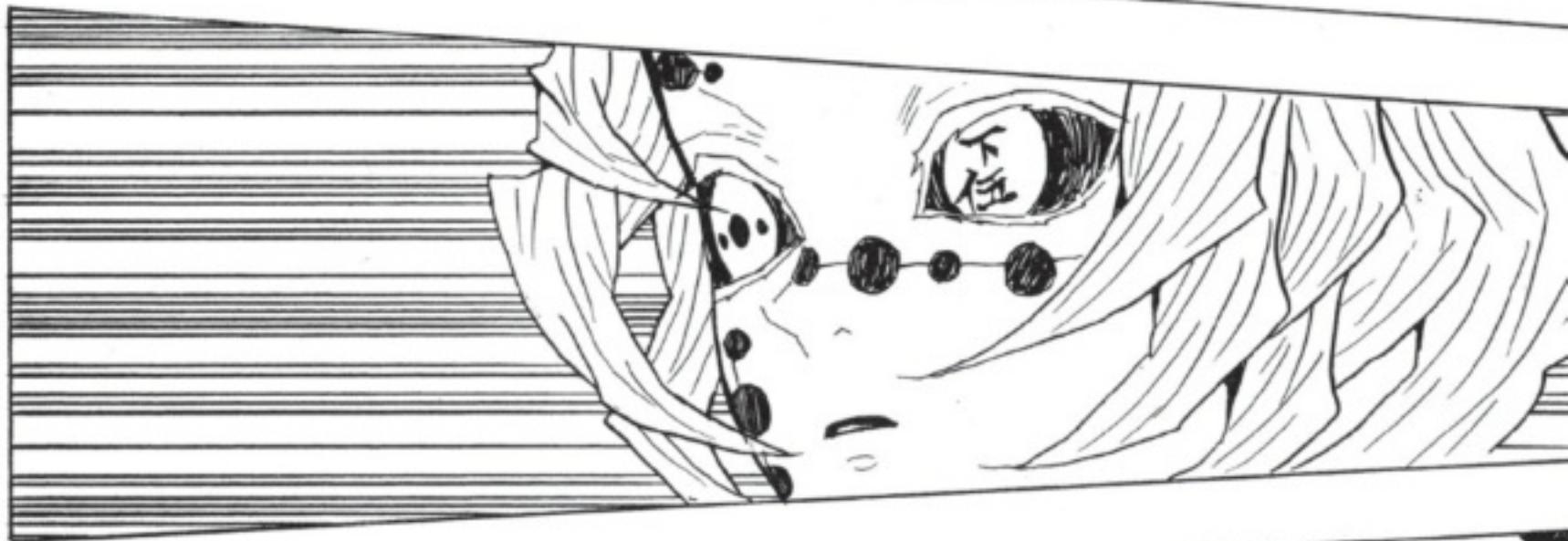
แรงหมุน
จะเพิ่มขึ้น
ทุกครั้ง

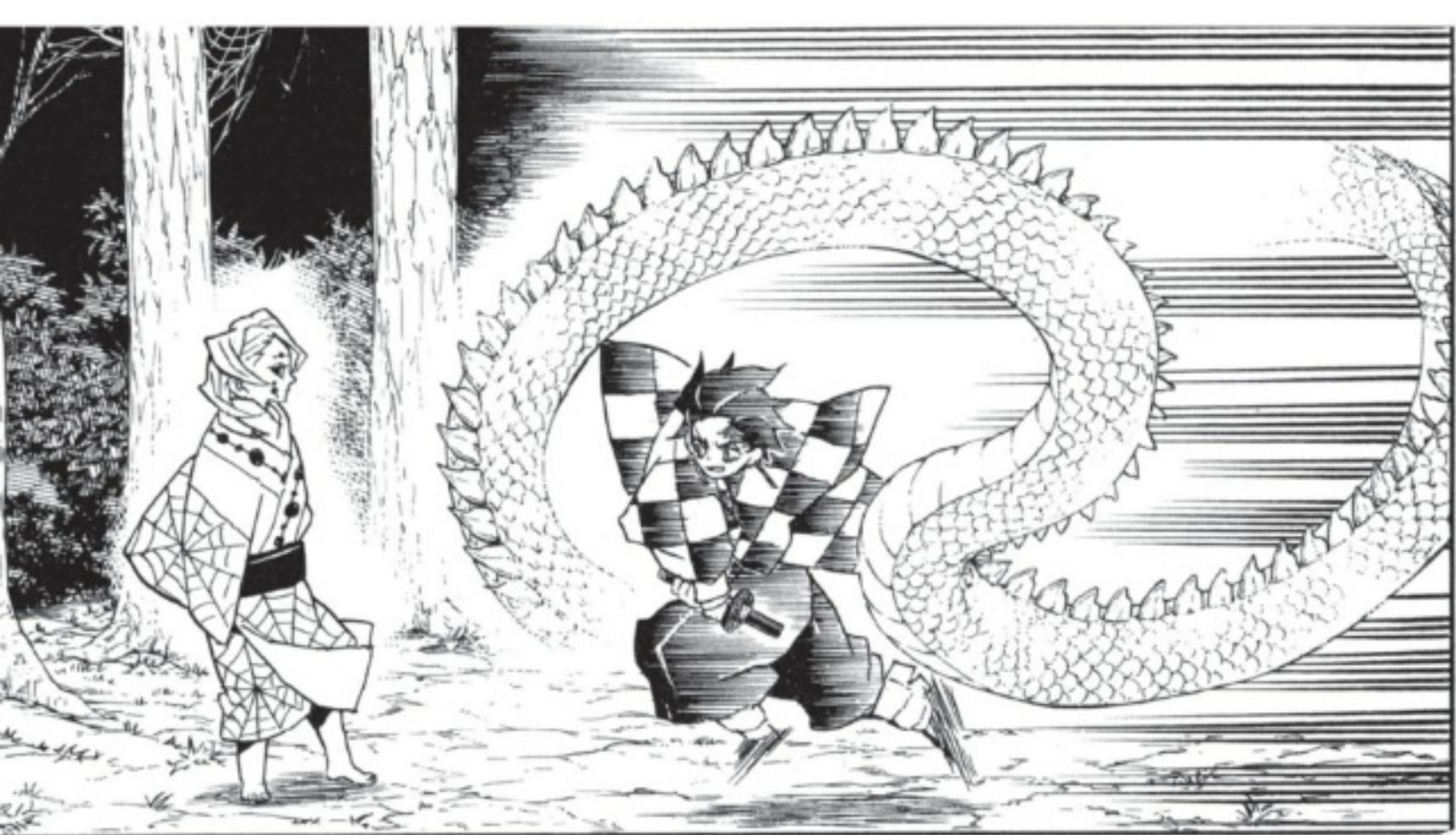
จะหมุนไปมา
เหมือนมังกร
เคลื่อน

ครั้งที่ 2
เพิ่มขึ้นจาก
ครั้งแรก

ครั้งที่ 3
เพิ่มขึ้นจาก
ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 4
เพิ่มขึ้นจาก
ครั้งที่ 3

มนต์
อสูร
โลหิต
กรง
ด้าย
มรณะ

ด้วยนี่
พิດกับ
เมื่อกี้
ลับลับ

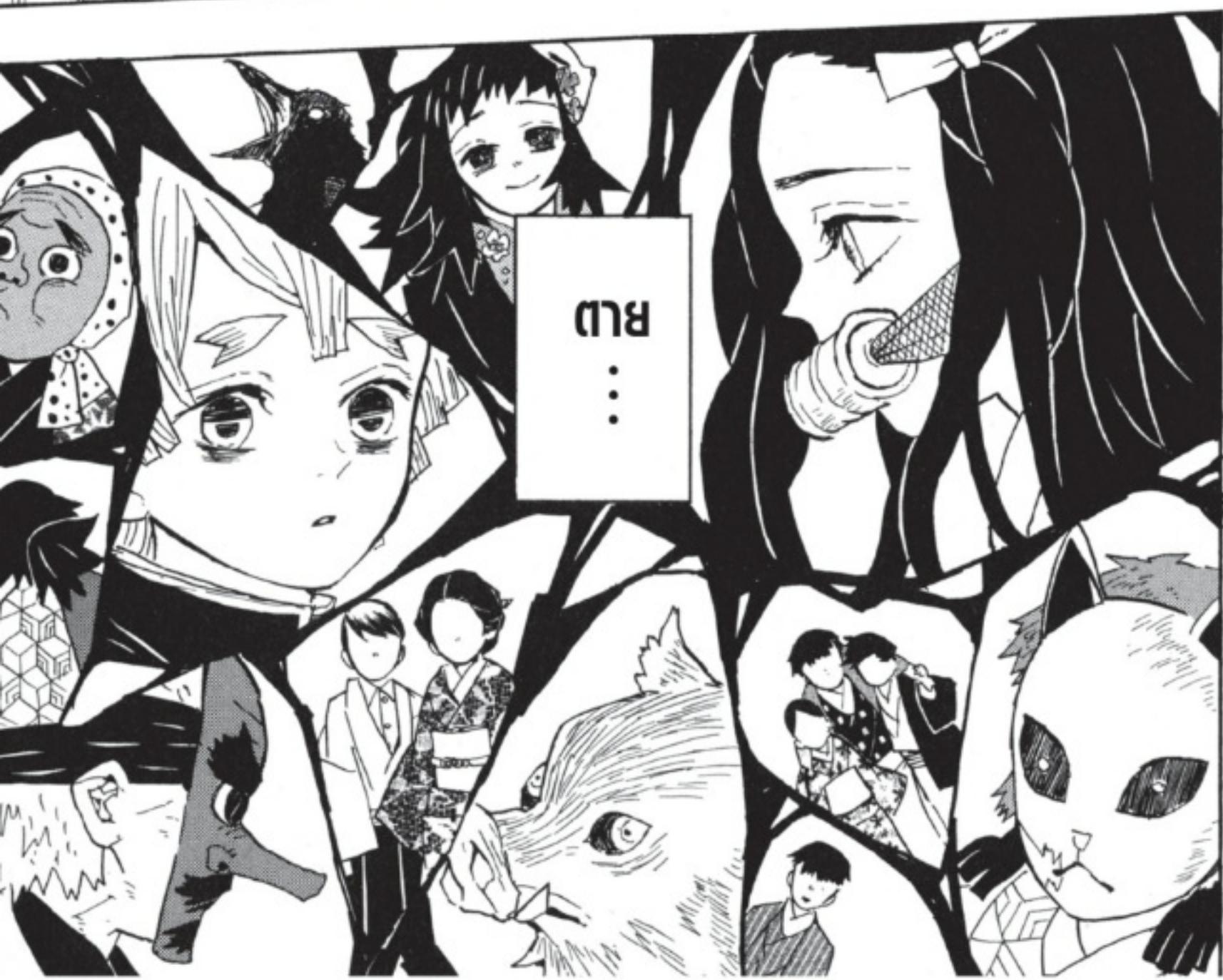
ไม่ได้
เส้นด้วยนี่
ตัดไม่ขาด
แรงเราไม่พอ

ด้วย
แพ้แน่น!!

ราช:
บอเมแฟ
ไม่ได้

รา

มนุษย์มักจะ:
เก็บกังวลตัวเอง

ระหว่าง
ความ
เป็นตาย

เป็นการ
ย้อนความทรงจำ
และประสบการณ์
ที่สั่งสมมาเพื่อ
หัวธีหนีจาก

“ความตาย”
ที่กำลัง
ใกล้เข้ามา

มีทุกที่
หนึ่ง
บวกว่า

พ่อ

แล้ว
จะเข้าถึง
เทพเจ้า

ทันจิโร่
ล้มปราณใจล่ำ^ล
กำหนด
ล้มหายใจ

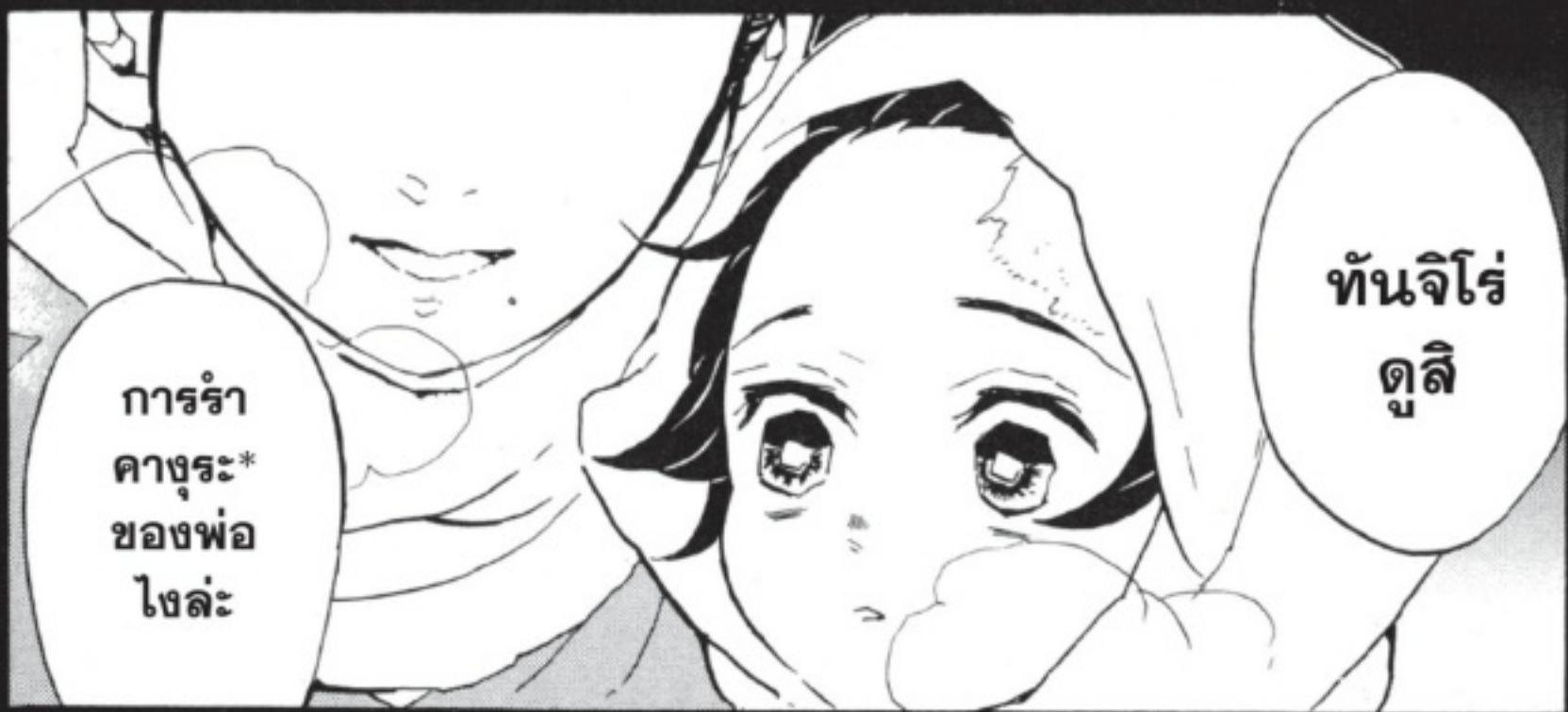

ตอน
ที่

40

เรื่อง
ความ

*คากูระ ดือการรำบนสวนเทพเจ้าในชินโตในอาคารของศาลเจ้า

จึงต้องรำ
บวงสรวง
“อินะคามิ*”
ช่วงต้นปี

ขนาดข้า
ยังหนา
จนหายใจ
แทบไม่ได้
เลย

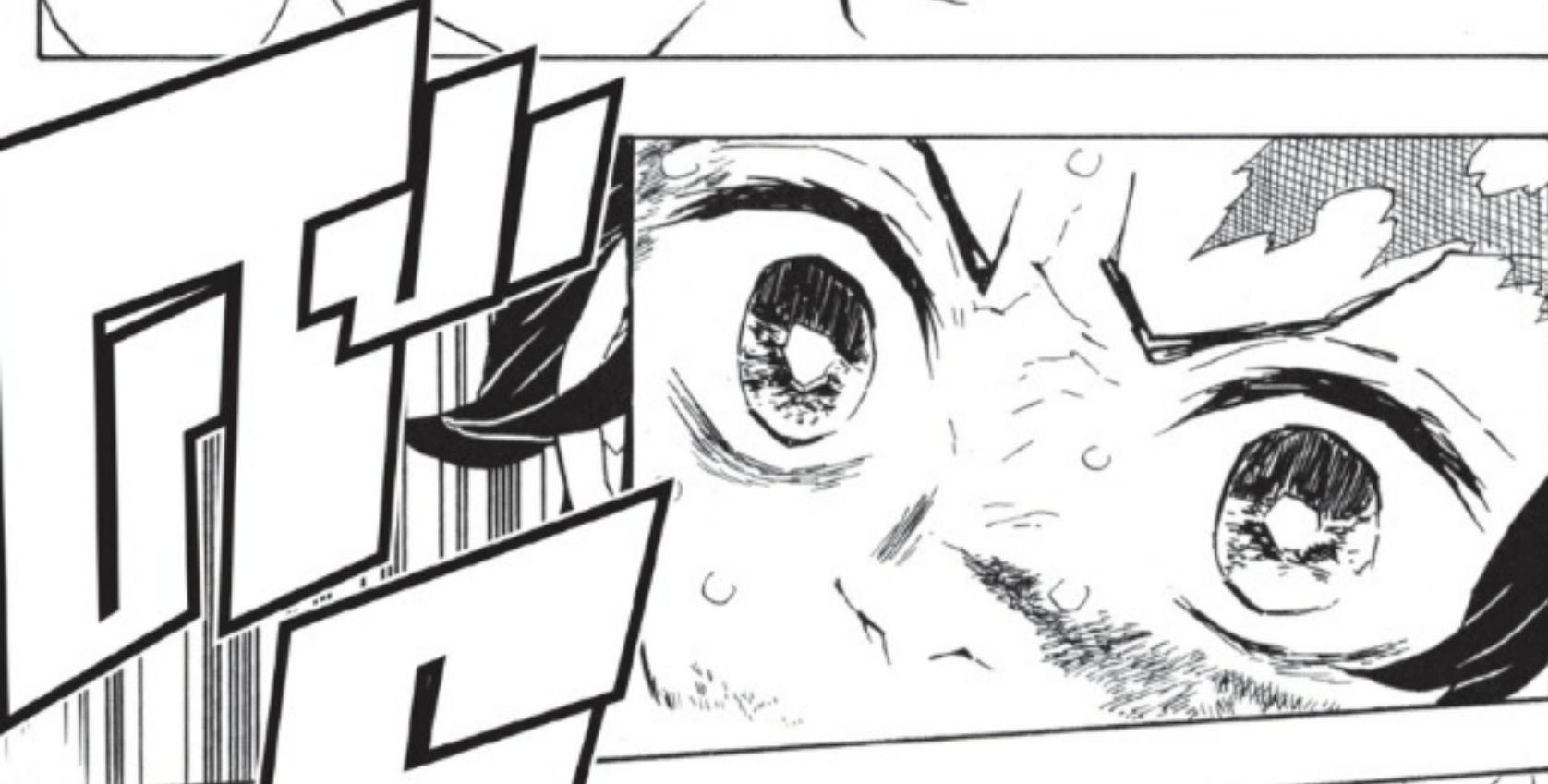
พ่อร่างกาย
อ่อนแอด
แต่ทำไม่ถึง
รากลาษทิมะ^๑
ได้นาน
ขนาดนั้น?

จะต้อง
มีผู้ลึบหอด
ต่อไปเรื่อยๆ

มันคือ
คำลัญญา

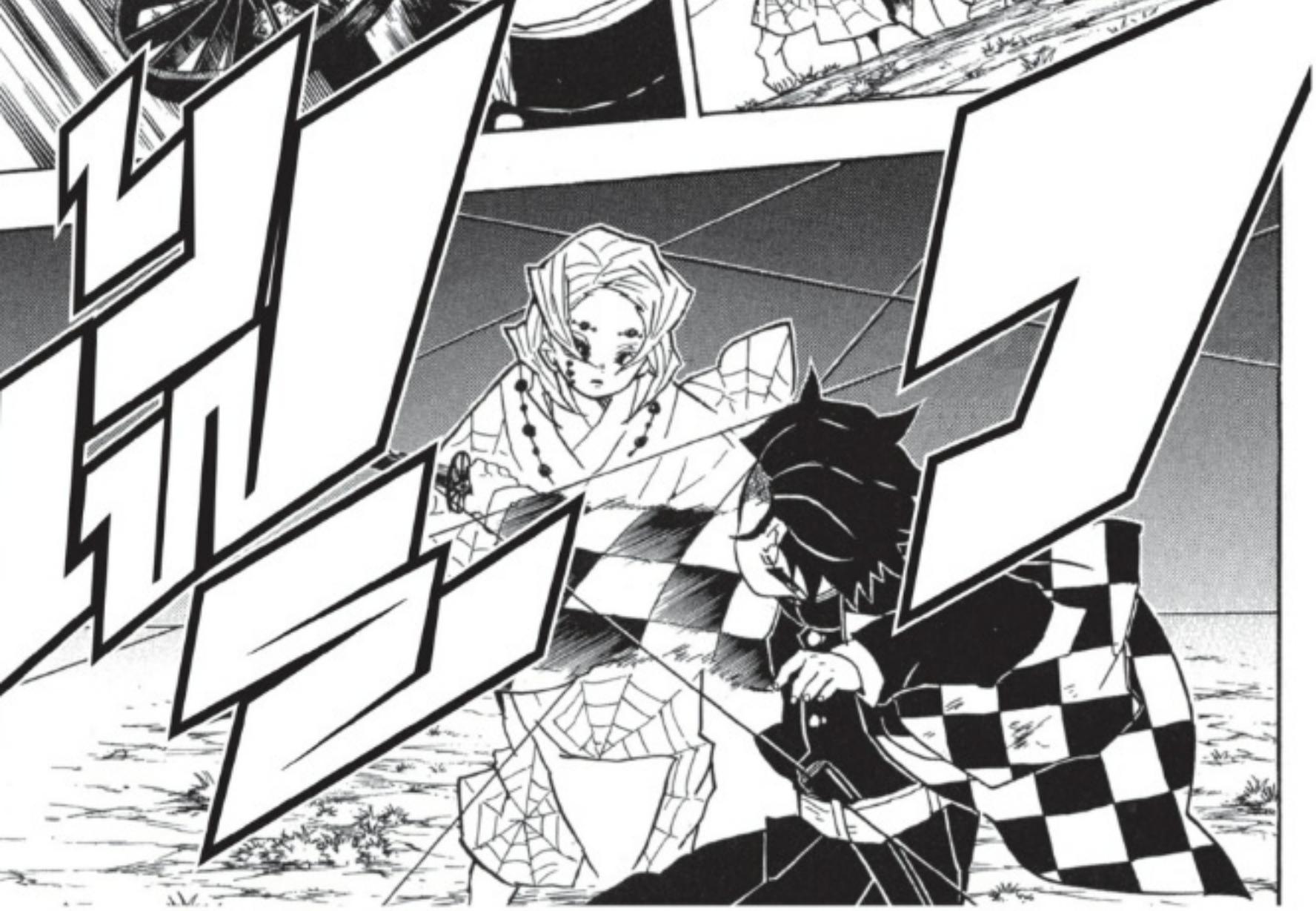
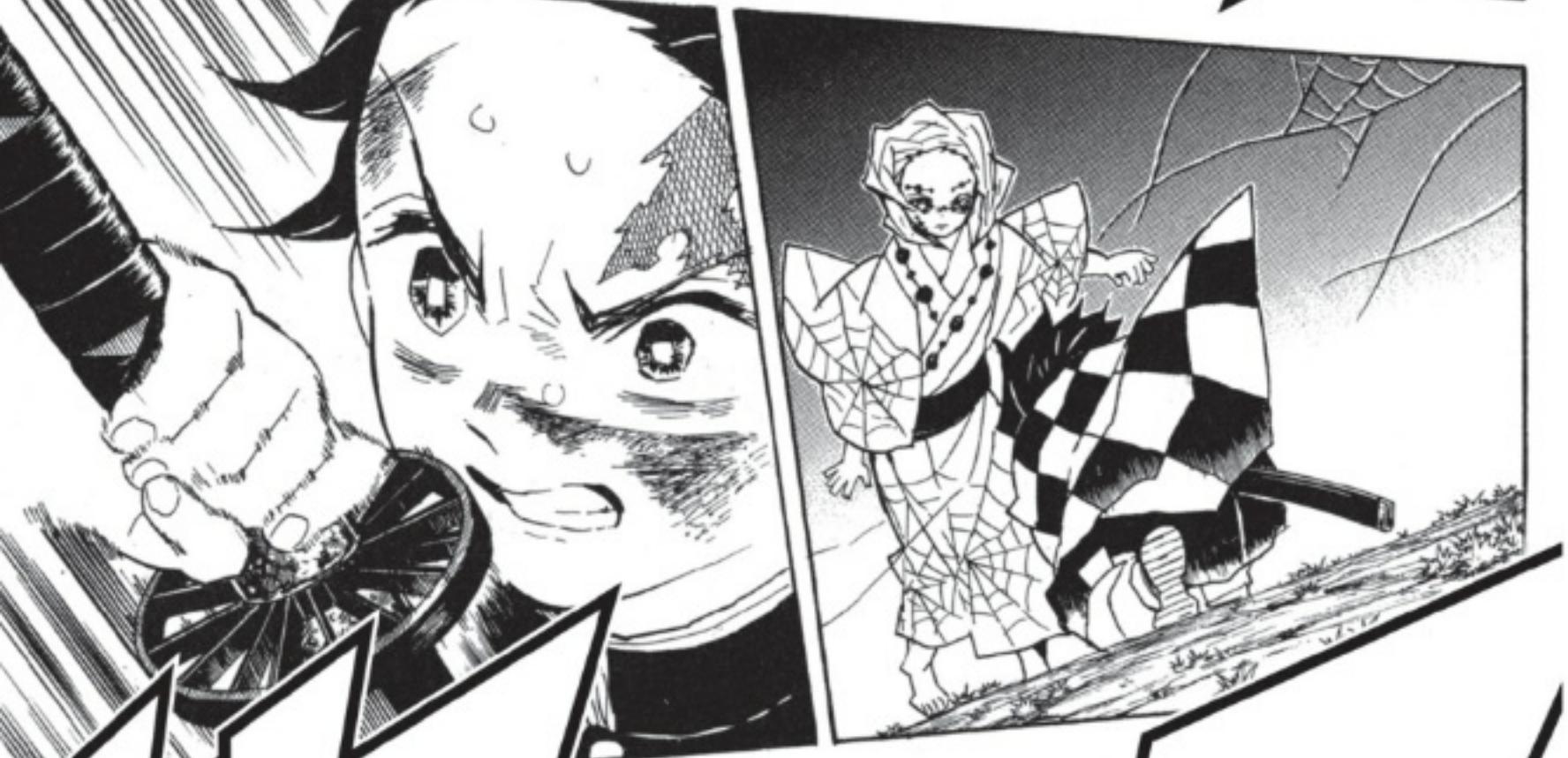
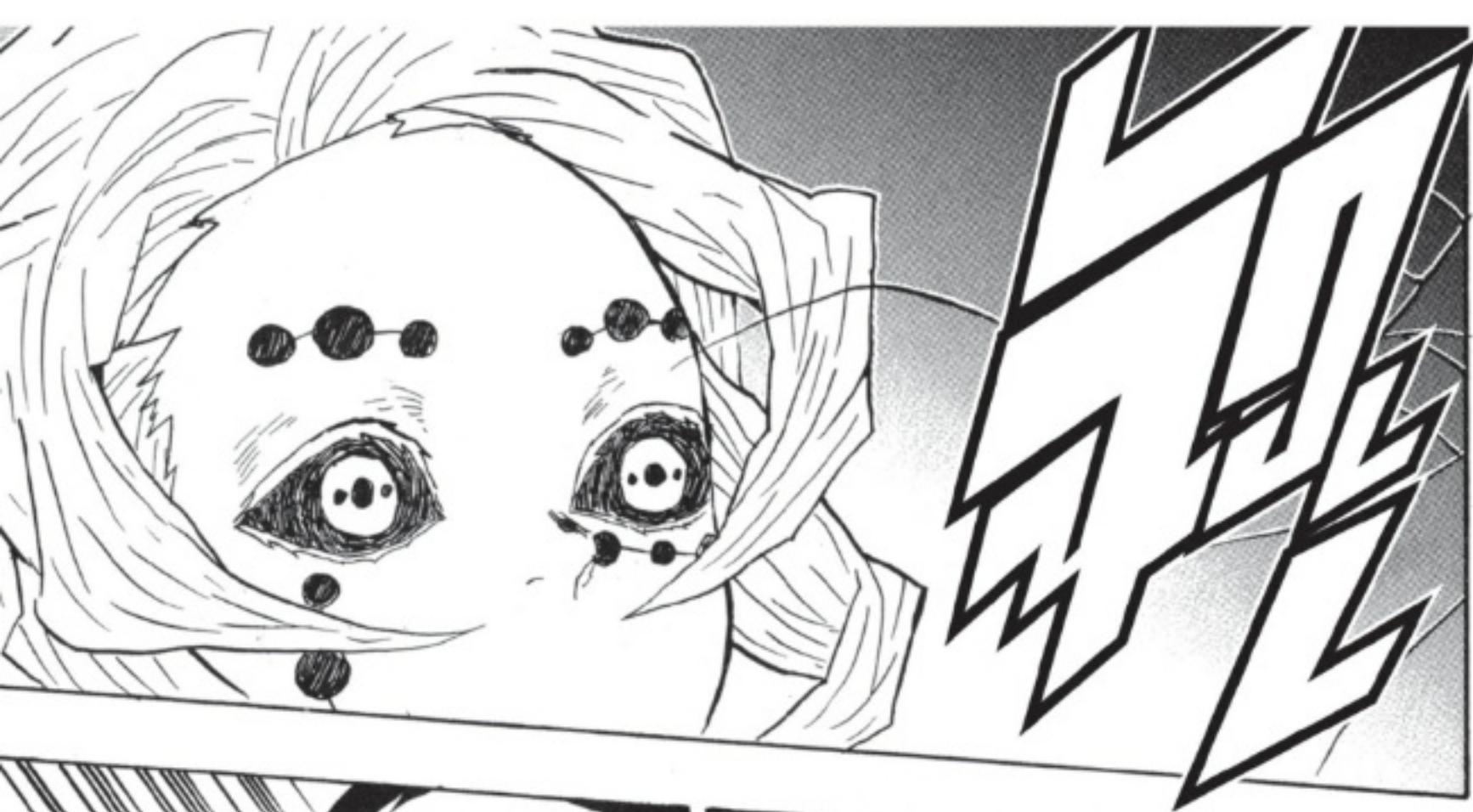
หันจิโร่ คาชุระ
กับเครื่องประดับหู
นี่

ប៉ា
សិ

ស៊ី
បុណ្យ
ការឃើញ
អនុ
បុរី

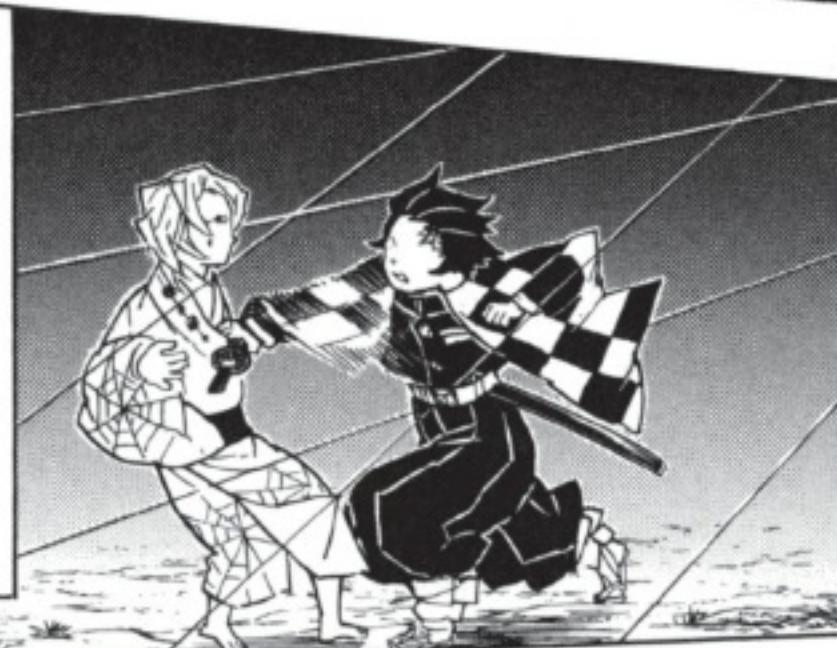

เพียงชั่วพริบตา
ก็มีเส้นด้วยใหม่
โยงไปมาแล้ว

เส้นด้วยที่
เคลื่อนไหว
รากับ
มีชีวิต

ก็จะเกิด^ก
ผลกระทบ
จากที่เราฝืน
เปลี่ยนปราณ瓦รี
เป็นปราณอิโนะ
คามิคางุระ
อยู่ดี

ต่อให้ถอย
แม้มแต่นิด
ในตอนนี้

บางที
หลังจากนั้น
เราคงขึ้น
ต่อไปไม่ไหว

พ่อ

ขอ
โทษ
นะ

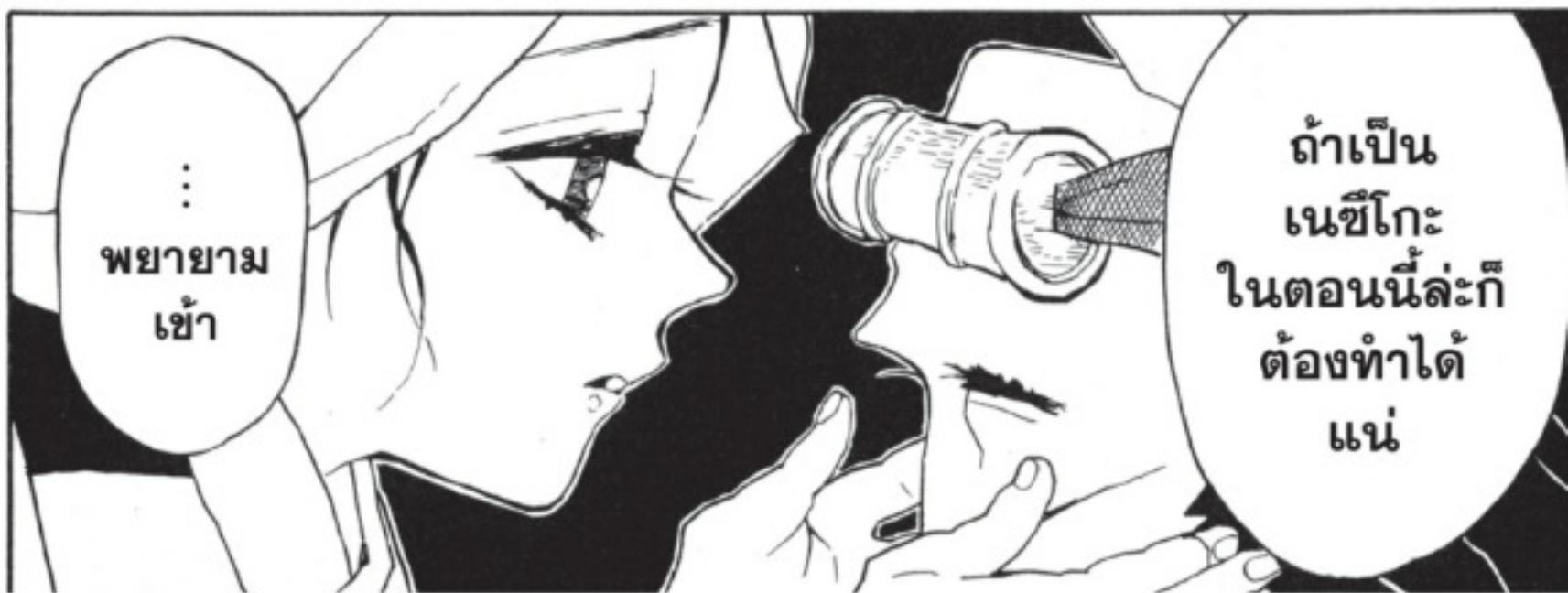
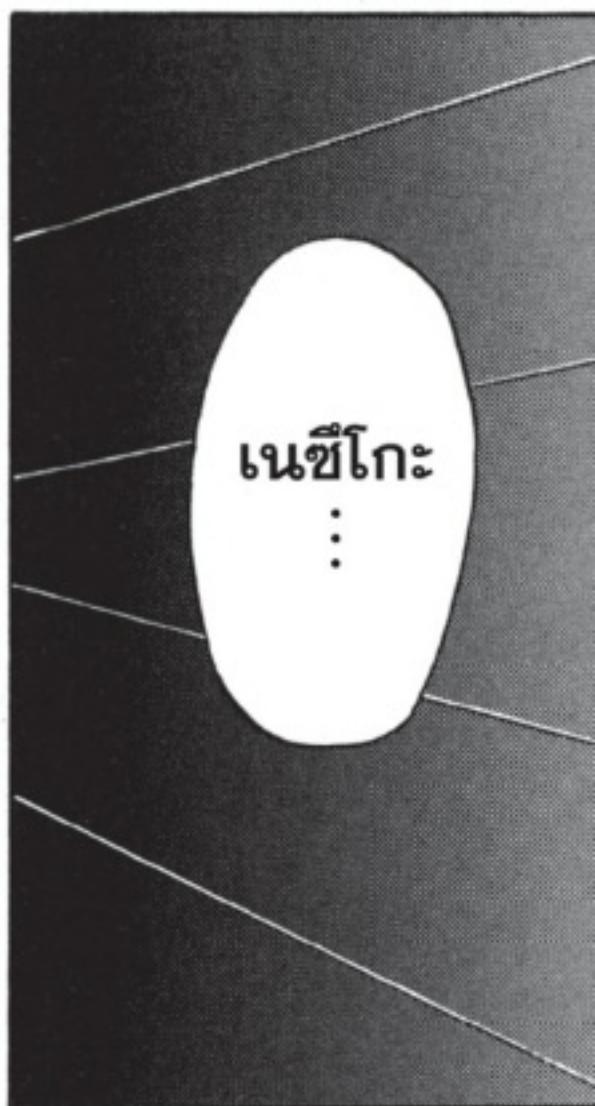
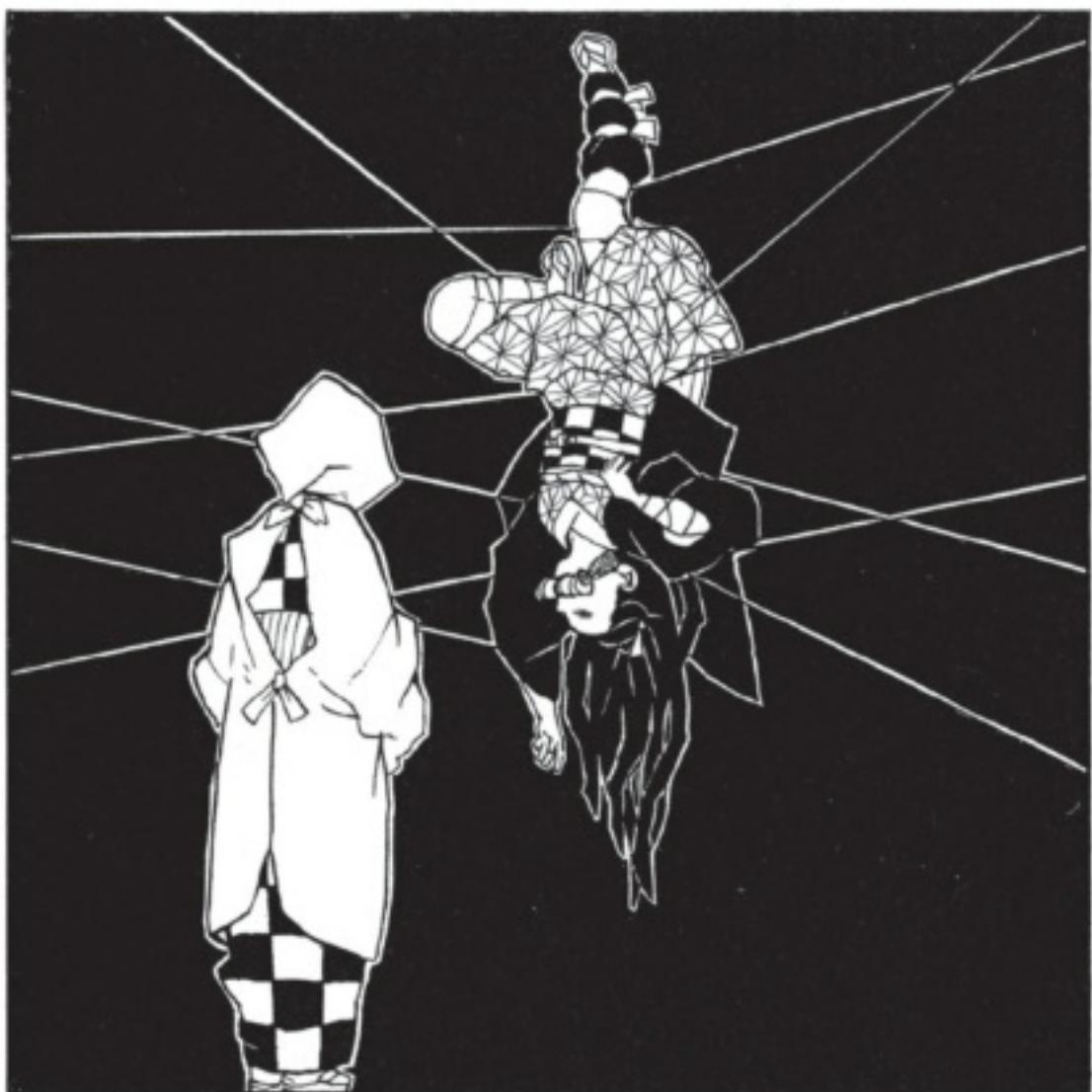
ลล่าแค่'แน่
ข้างเดียว
กิจจะพั้น
คอมันได้

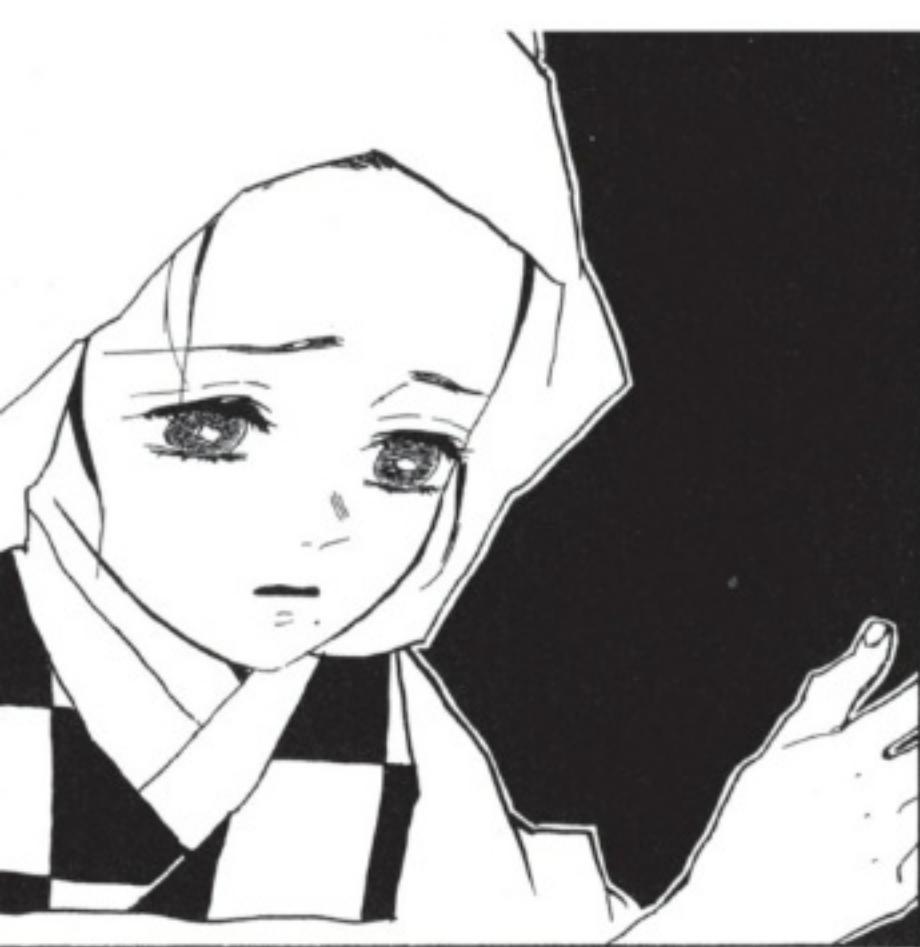
เห็นแล้ว!!
เล่นด้วย
แห่งซ่องว่าง
ที่เมื่อกี้
มองไม่เห็น
!!

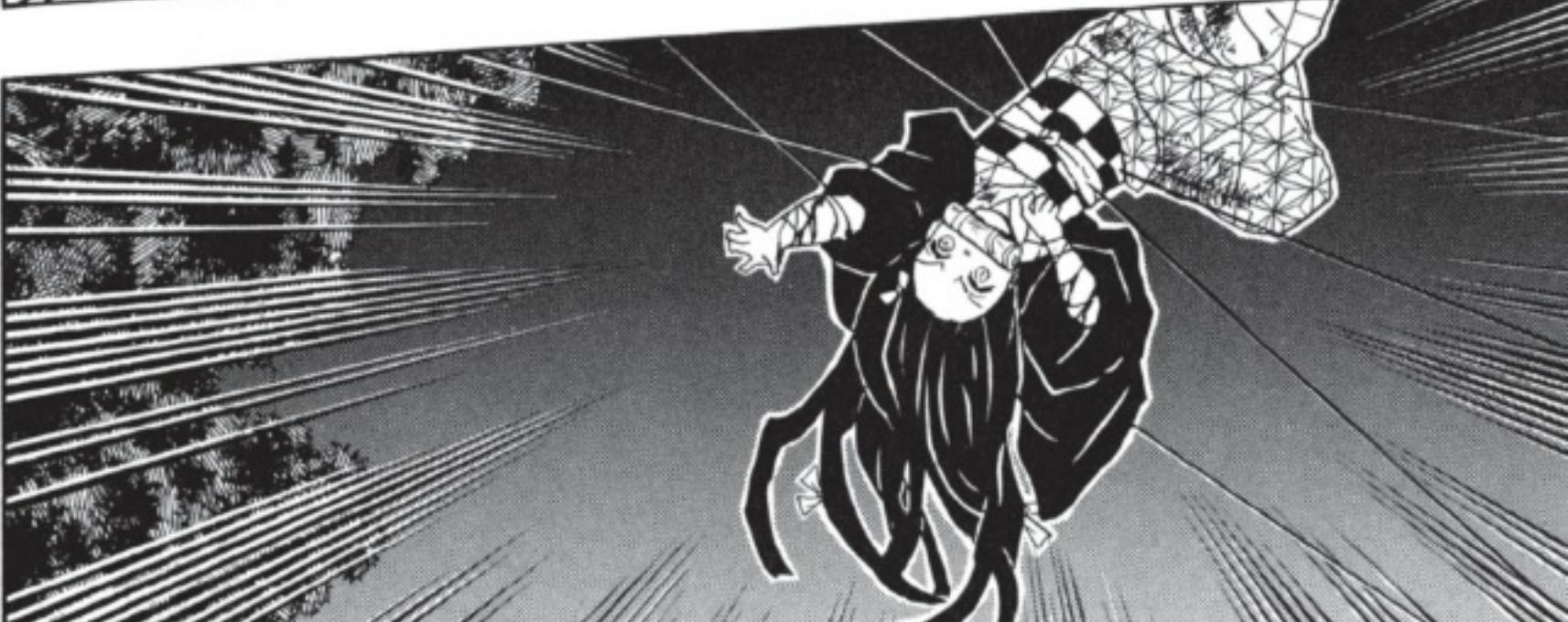
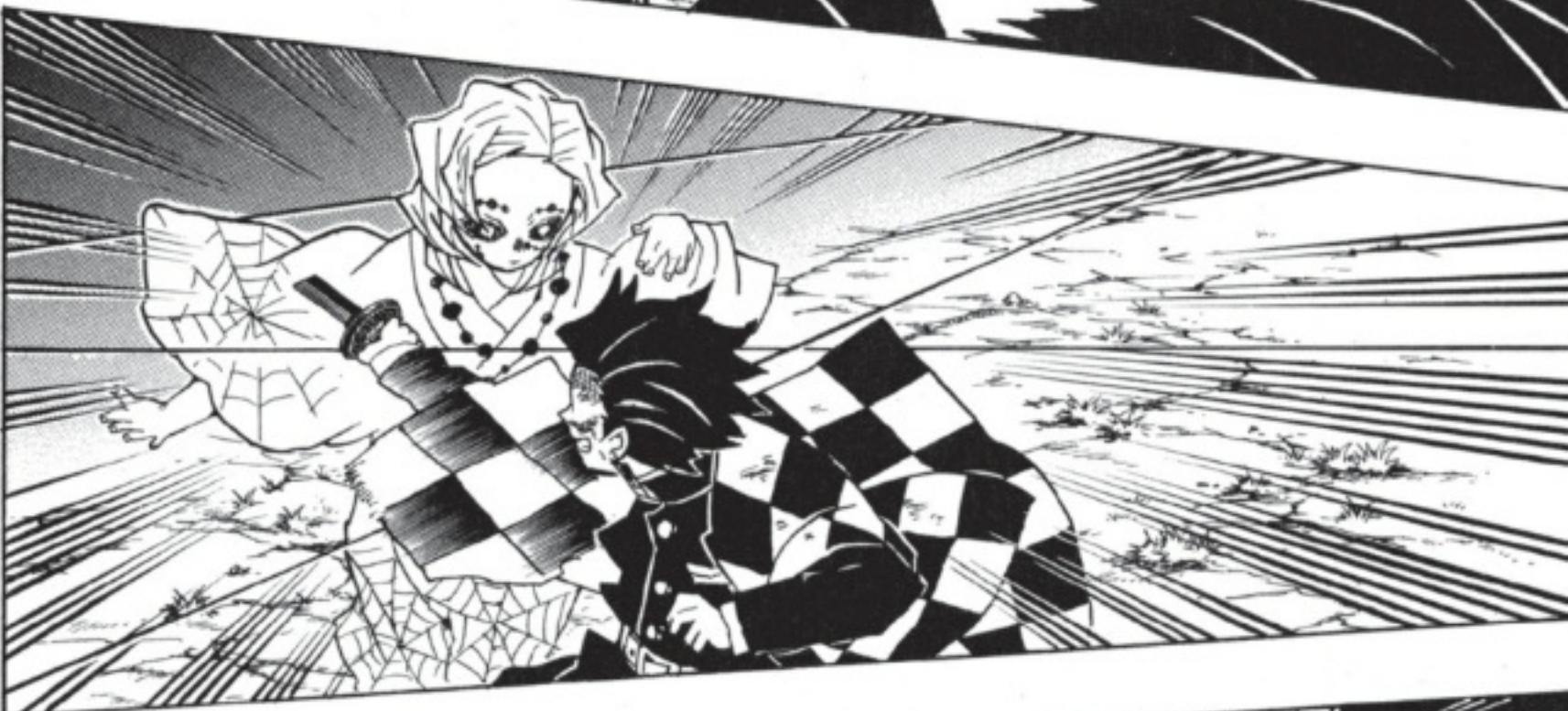
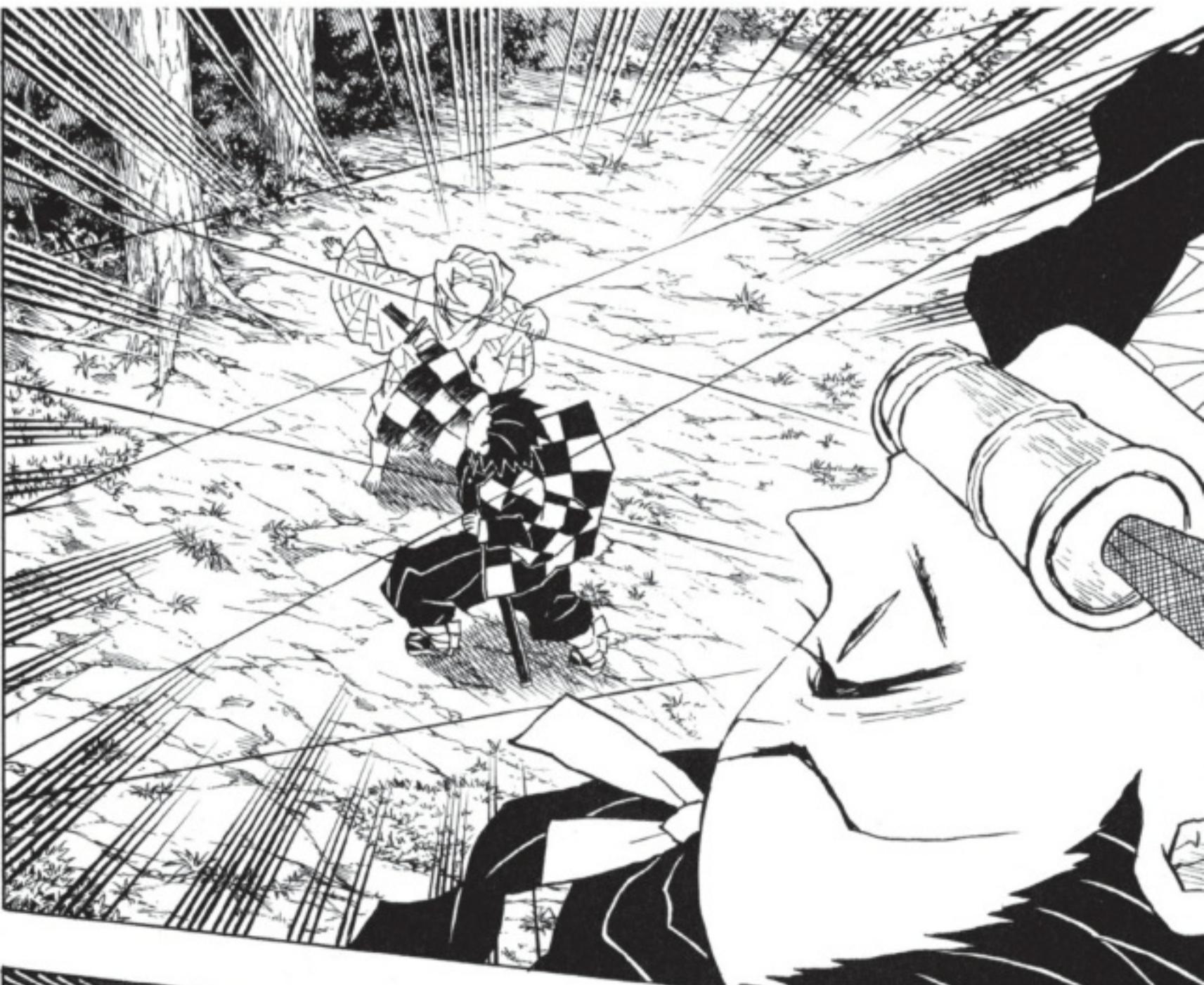
ถ้าเพื่อ
ปักป้อง
เนชีโภะ
แล้วล่ะก็

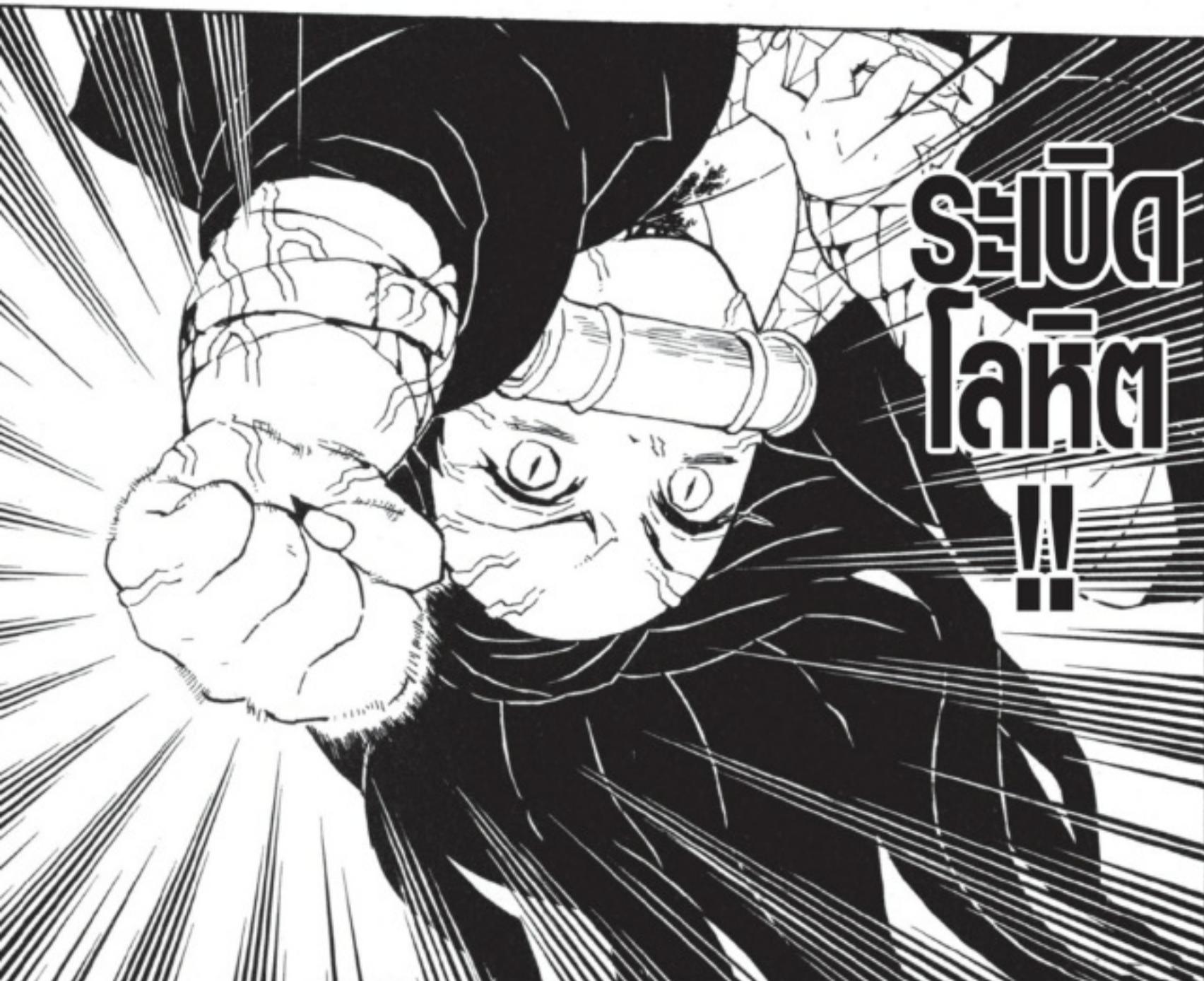
ข้าต้องทำ
แบบนี้

ต่อให้
ต้องแลก
ชีวิตกับ
อีกฝ่าย
เข้ามายัง
จะทำ!!

ทำให้รุยตัดสินใจ
ใช้ด้วยเส้นเดียว
กับที่โยงเนซีโกะ¹
ป้องกันตัวเอง

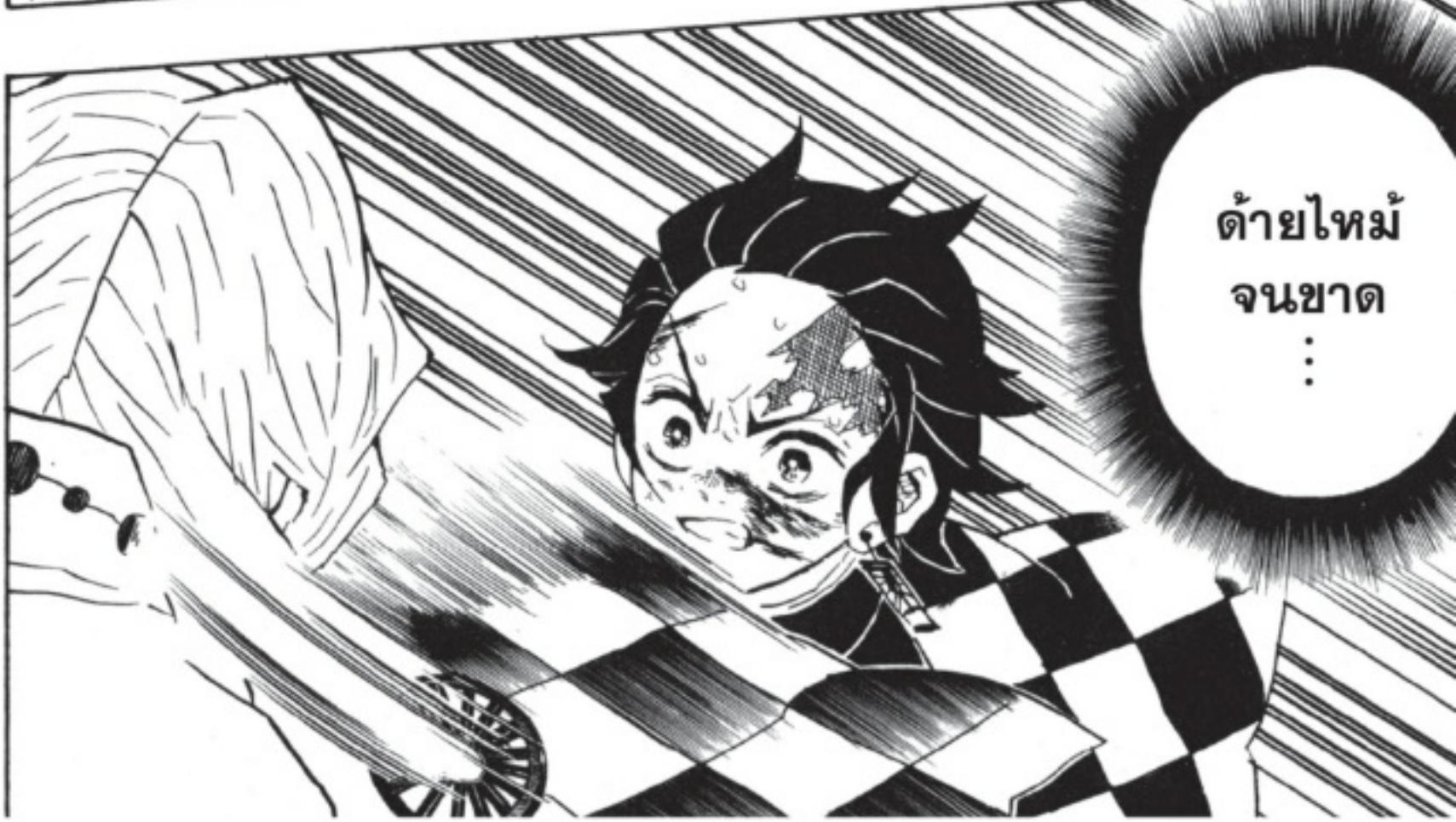
การโต้กลับ
อย่างรวดเร็ว
ของทันจิโร่
ที่ตั้งใจมา²
อีกฝ่าย

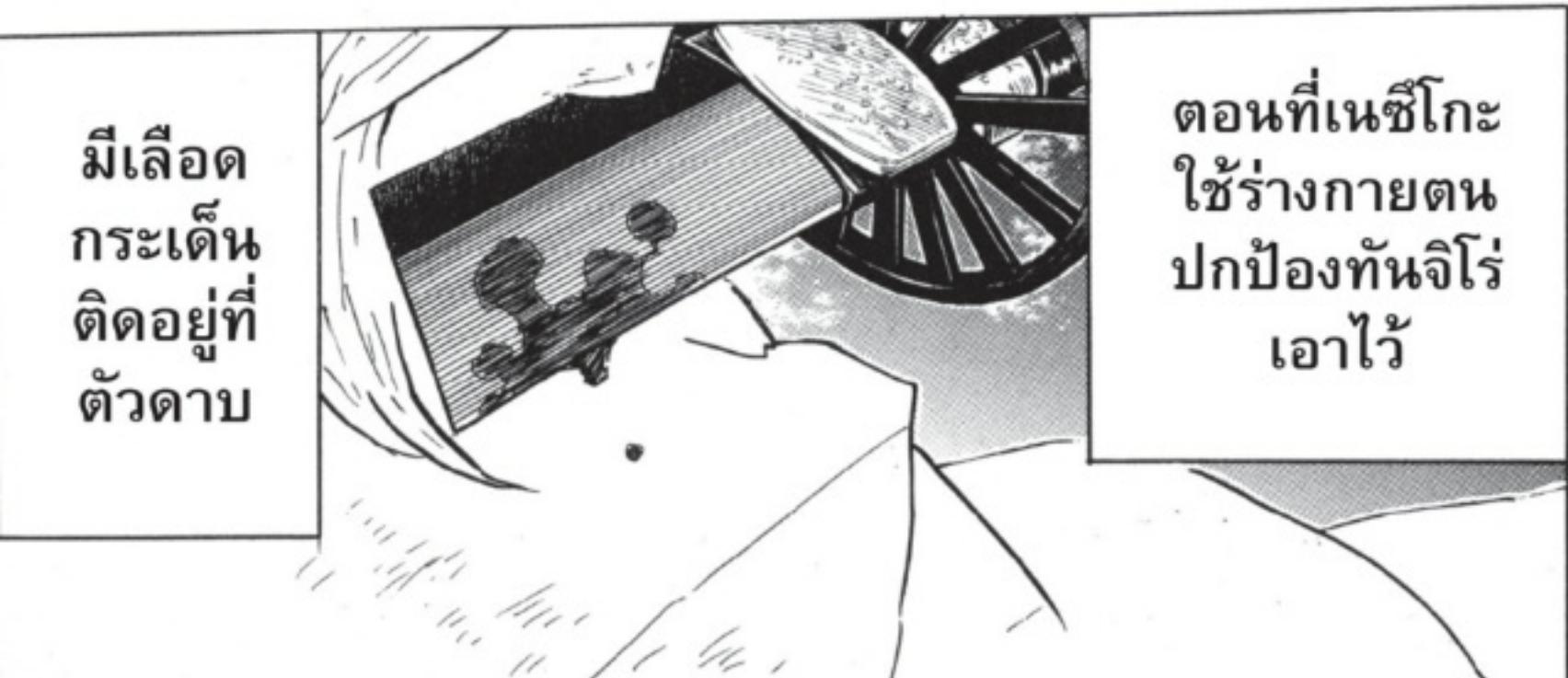
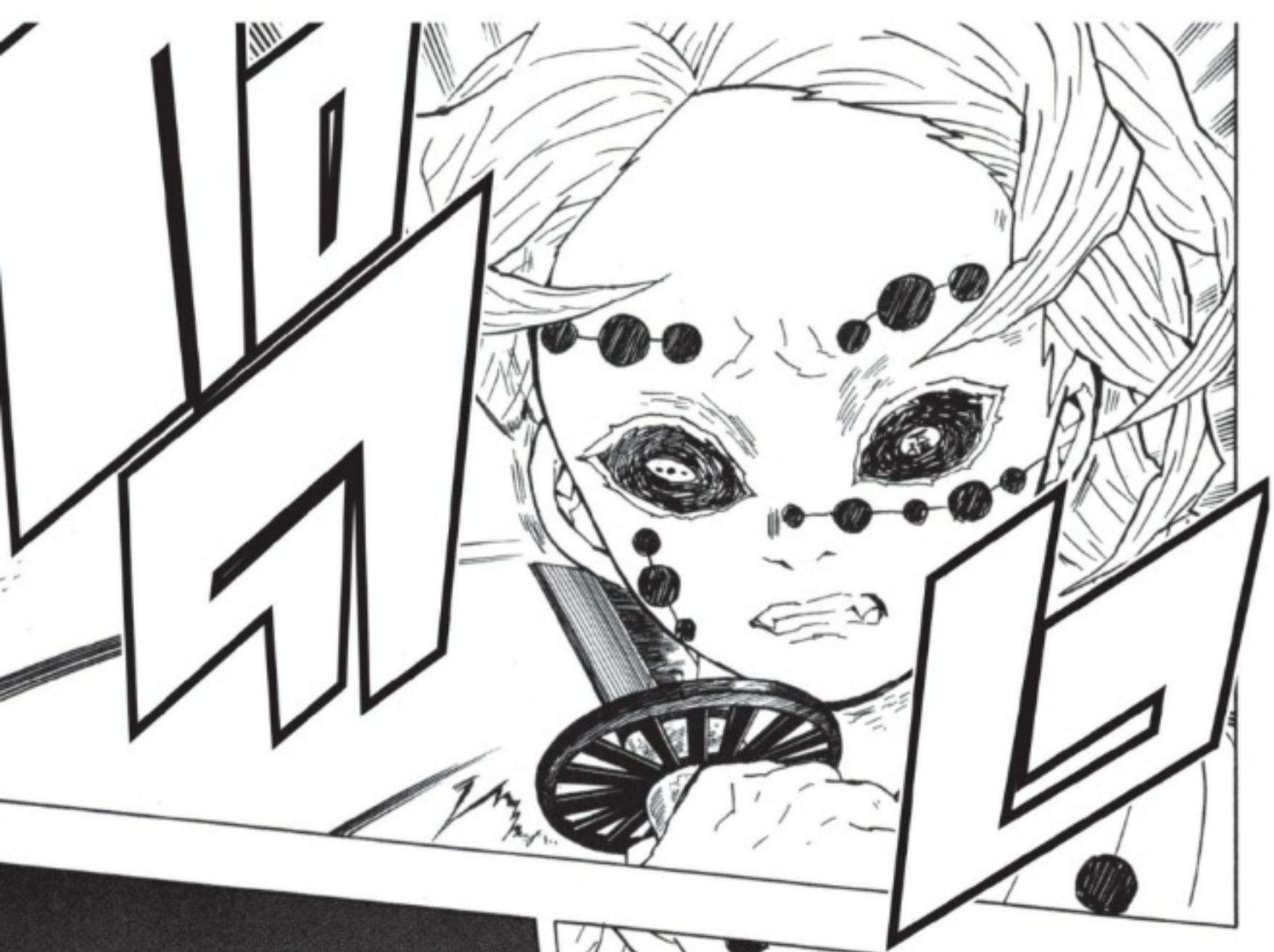
เลือดที่
ลูกใหม่

เส้นด้ายนั้น³
อาบเลือดของ
เนซีโกะ

มนต์
อสูร
ที่ระเบิด
ขึ้น

เลือดที่
ลูกใหม่
ของ
เนช์โกะ

ดาบเพลิง
สุริยัน
ของ
ทันจิโร่

ได้เพิ่ม
ความแรง
ให้กับ

ของข้า
กับเนช์โกะ:
ได้
!!

ไม่มีใคร
ตัดสาย
สัมพันธ์

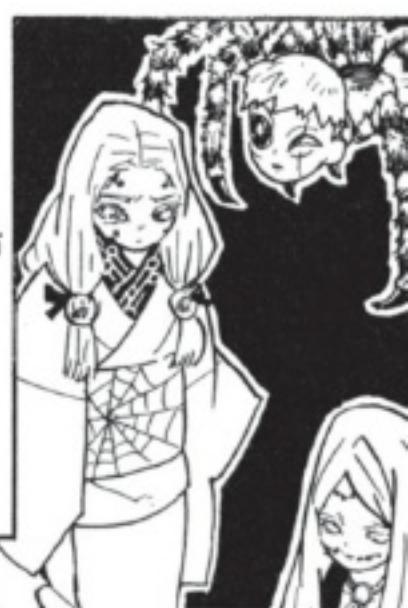
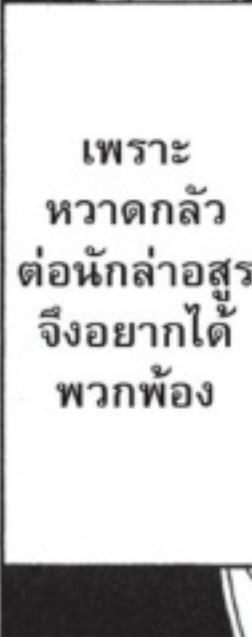

ຕວນ
ព័ត៌មាន
41

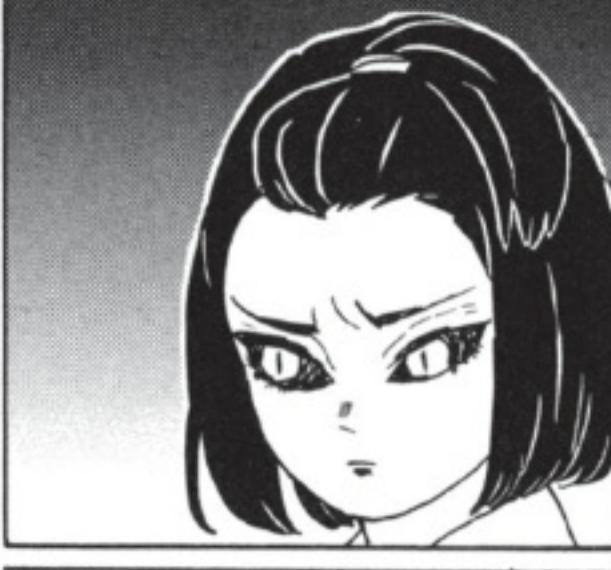
អាគេសបុរី

ทุกคน ในครอบครัว ล้วนมาจาก ต่างที่กัน ไม่ได้ผูกพัน ทางสายเลือด

ผู้หญิง
ที่ได้บทแม่
จริง ๆ แล้ว
เป็นแค่
อสูรเด็ก

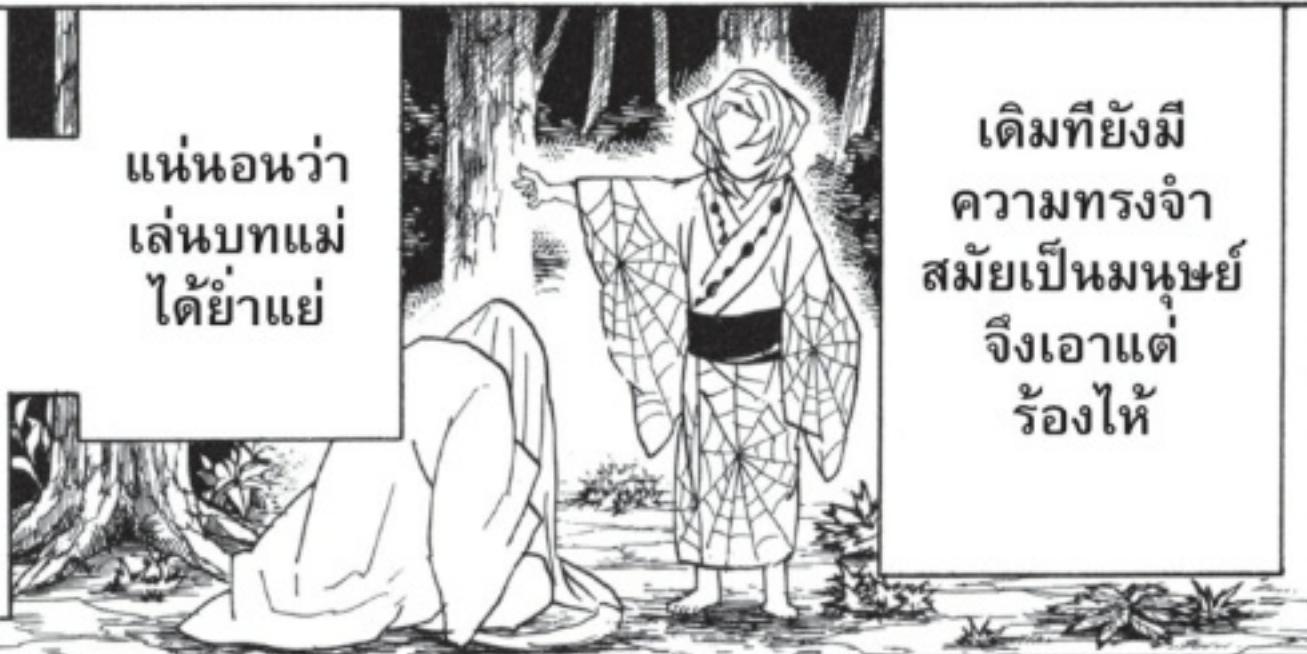
เมื่อมาถึงที่นี่
สิ่งแรกที่ต้องทำ
คือการเปลี่ยน
หน้าตา

ต้องทิ้ง
ใบหน้าเดิม
เพื่อเปลี่ยนให้
เหมือนรุย

หน้าซ้ำ
การเปลี่ยน
รูปร่างหน้าตา
ยังผิดเพี้ยน
จนโคนต่อว่า
ทุกวัน

แน่นอนว่า
เล่นบทแม่
ได้ย่าแย่

เดิมที่ยังมี
ความทรงจำ
สมัยเป็นมนุษย์
จึงเอาแต่
ร้องไห้

โคนห้อย
บนไย
ให้โคนแสง
อาทิตย์

จะถูกหัน
เป็นชิน ๆ
ไม่ก็โคน
ทำลาย
ประสาทรับรู้

ผู้ที่ไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่ง
หรือไม่เล่น
ตามบท
ครอบครัว

รีบหนี
ดีกว่าจะ

แล้วก็
รุยขอบ
คำไร้สาระ
อย่าง
“ปอกปอง”
ที่สุด

เพราะรุย
เกลียดการ
ละเลย
จนใบหน้า
กลับสู่
หน้าเดิม
ที่สุด

บางที
แค่โดน
กรีดหน้า
อาจจะ
ดีแล้ว
ก็ได้

ร์ด ไหเม บะลาร ร่า

เปล่า
ประโยชน์
ตัดไม่ได้
หรอก

ด้วย...
ตัด
ไม่ขาด
:
!!

จากนั้น
ก็ร่างกายแก
ไม่นานก็จะ
กลายเป็น
ของเหลว

และ
กลายเป็น
อาหารของ
ฉัน

ไข่ใหมของฉัน
อ่อนนุ่มแต่ก็
แข็งแกร่ง ก่อนอื่น
สารละลายข้างใน
จะละลายเลือพ้า
ที่เกาะกะของแก
ก่อน

ว้าว

ยอดไปเลย
ปล่อยเล่นด้วย
ออกจากการ์มีอ
เหรอเนี่ย
?

สายัณห์
สวัสดิ์

วันนี้
พระจันทร์
สวยมาก
เลยนะ

หลบไข่ใหม่
ได้โดยไม่دونตัว
เลย

ไม่คิด
จะ

ถ้าต่อต้านล่ำก็
เส้นด้ายที่พันก็ตัว
จะรั้งจนเจกร่าง
เป็นชิบๆ!!

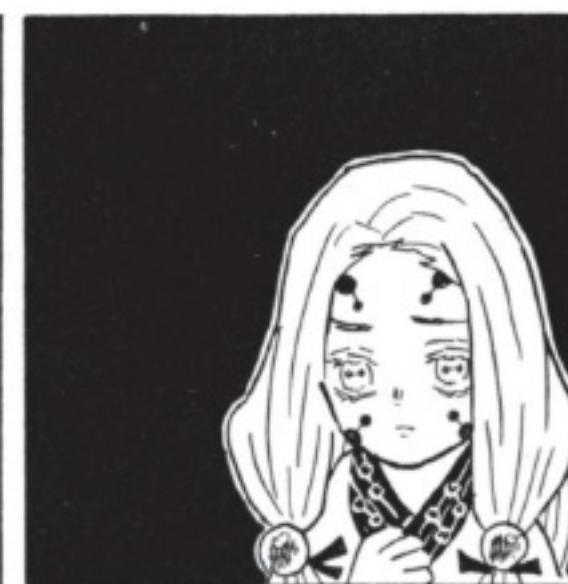
จันโคน
บังคับ
ให้ทำ
ช่วย
ด้วย !!

ฉันจะช่วยนะ
เรามาเป็นมิตร
กันเถอะ

ชั้นเหรอ
โคนหารุณ
น่าสงสาร

ช่วย
ร่วมมือ
ด้วยนะ

จ:ได้ให้คุณหนู
รับโทชหันห์
ที่HEMA:สม
เพื่อจะ:ได้เกิดใหม่
ในล:

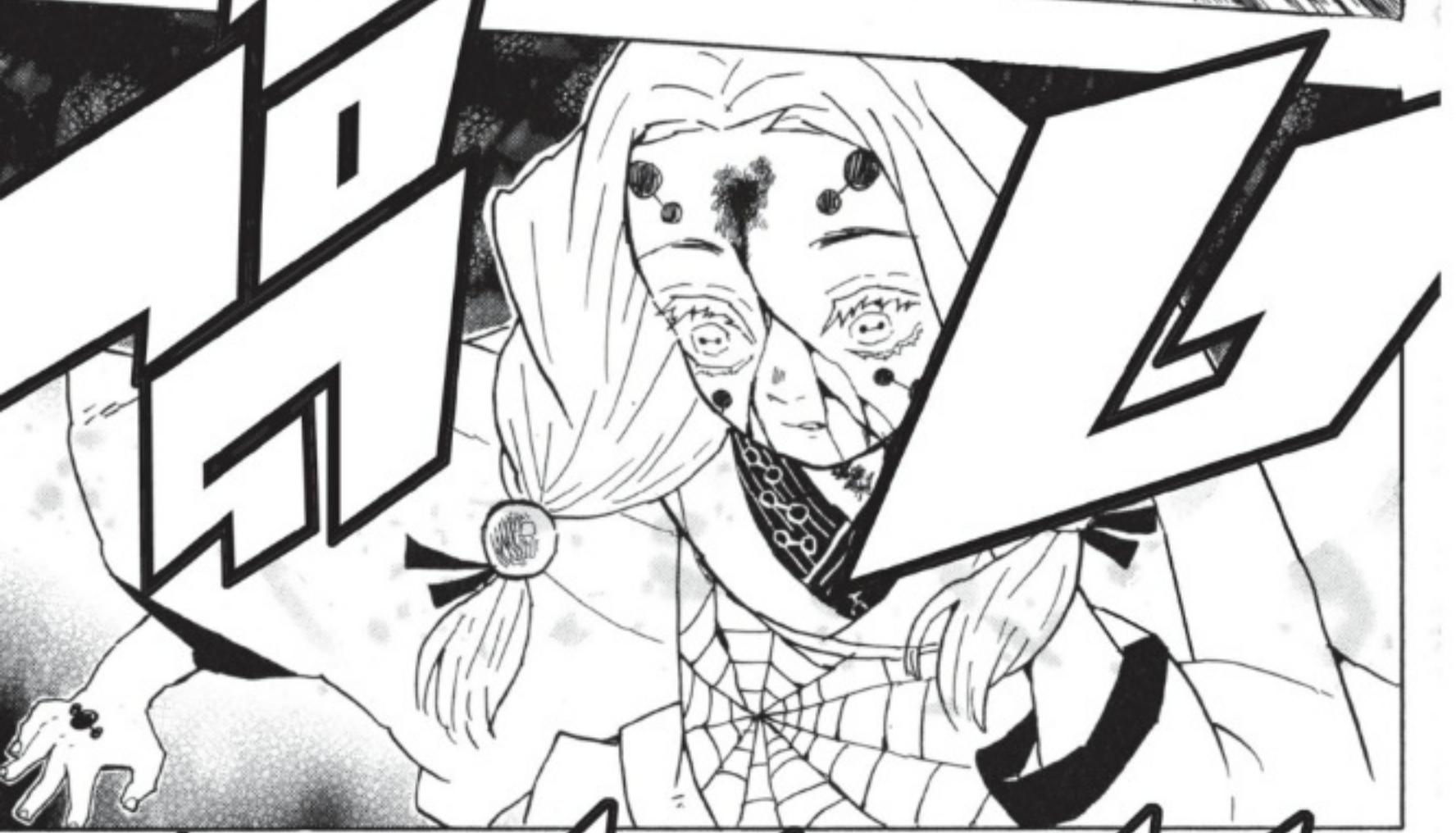

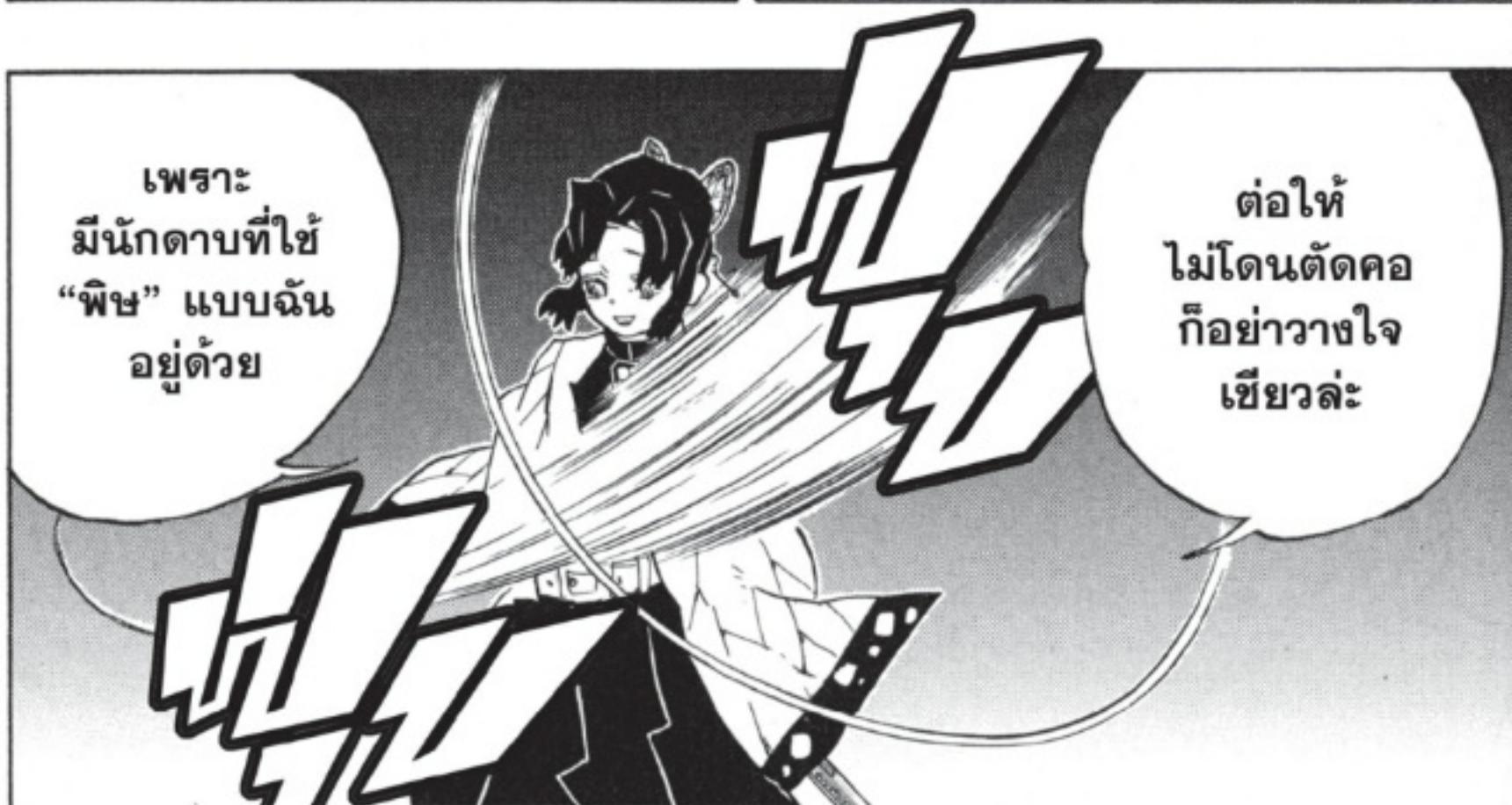
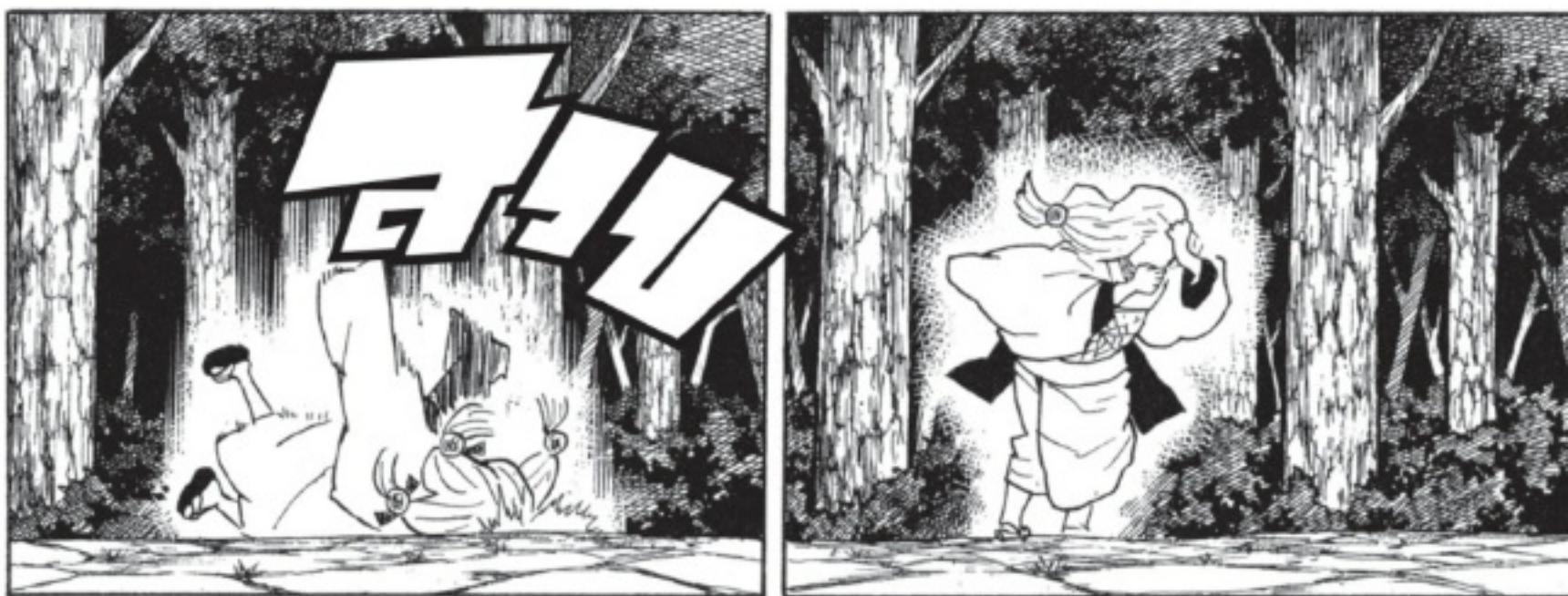

มา
พยายาม
ด้วยกัน
บ:

เกี๊ยงกือ๊ก
ชุมชนบุตไฟ仗

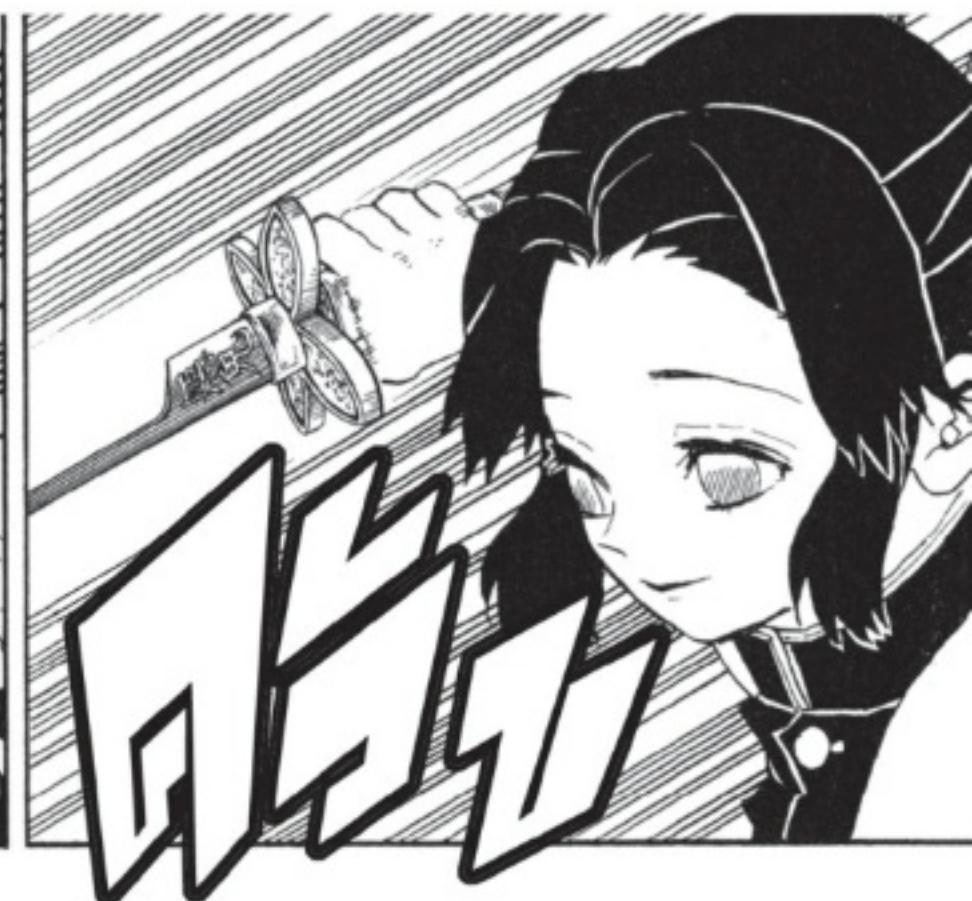
รองโนรดรองดูนกิจ
ตือ๊กคน่อนตันใช้ก้า
(ใช้คน่อนกันใช้ก้าตันรวมกัน)
เน้นกว่าบันไม่กินไม่ดักง

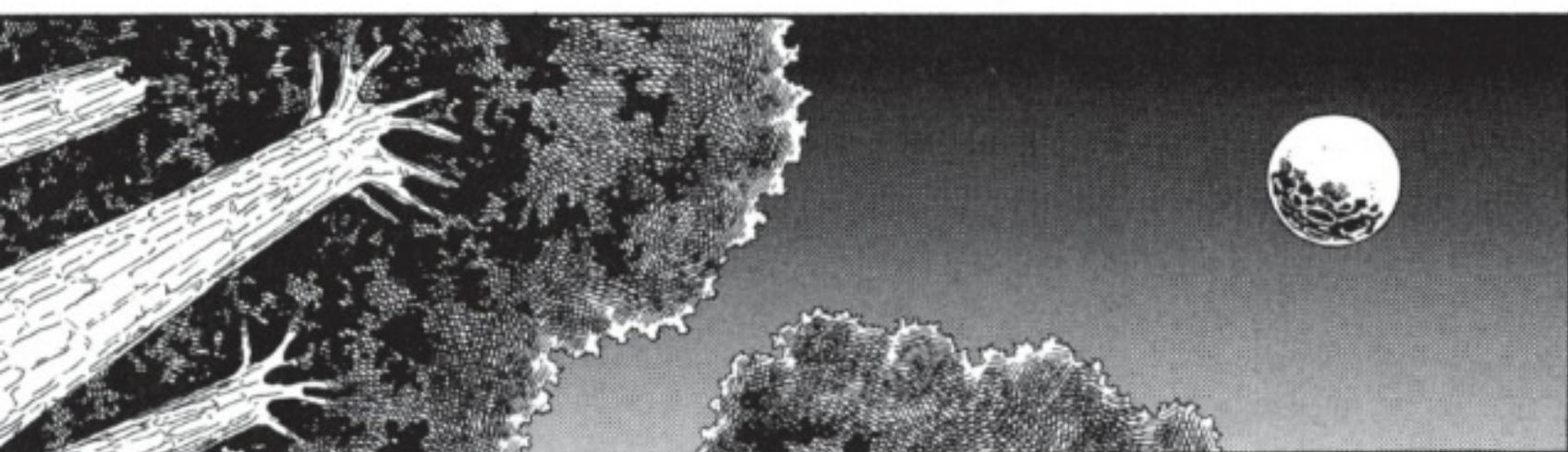
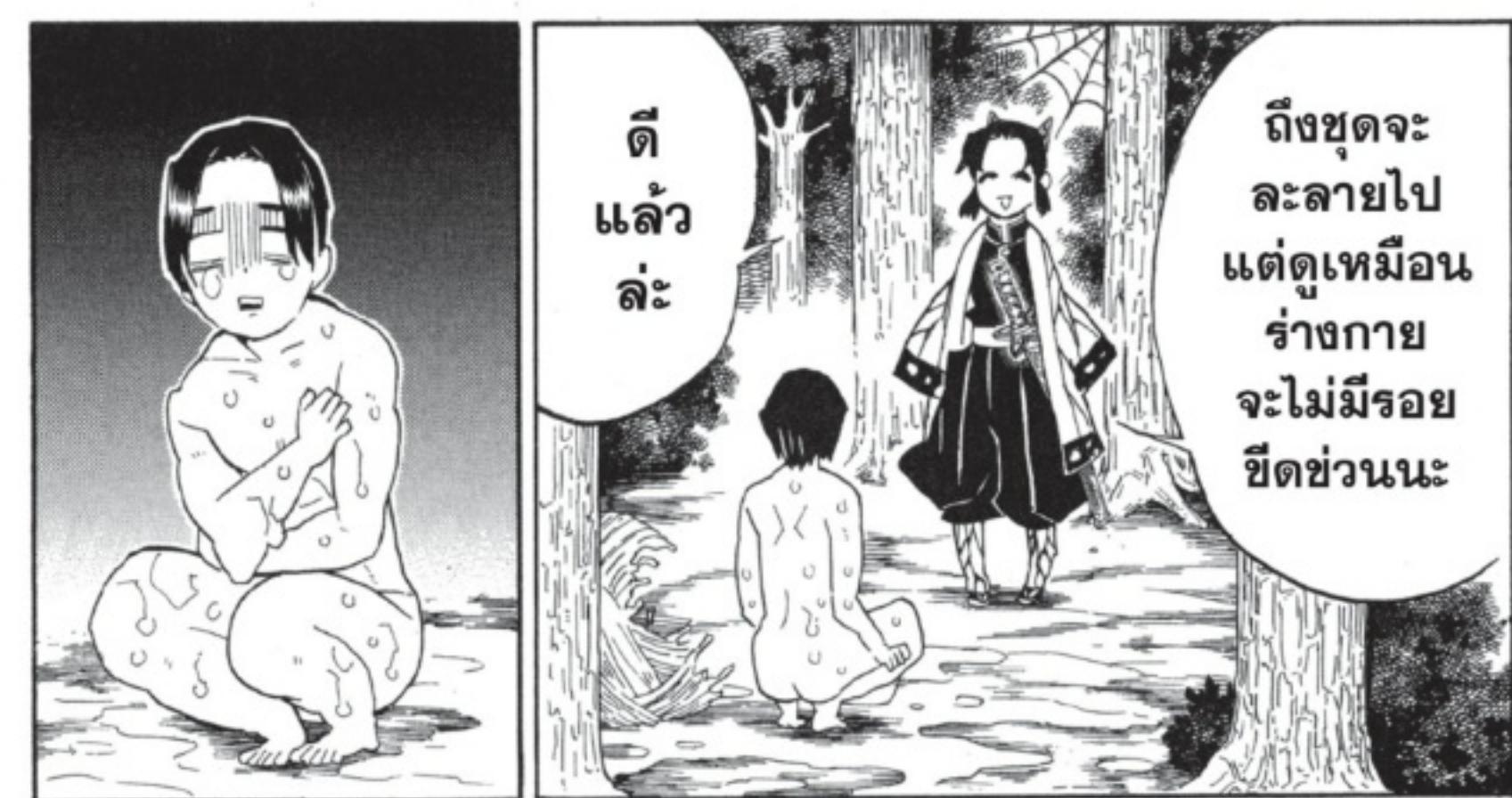
๙๕

ตอน
ที่ 42 ข้างหลัง

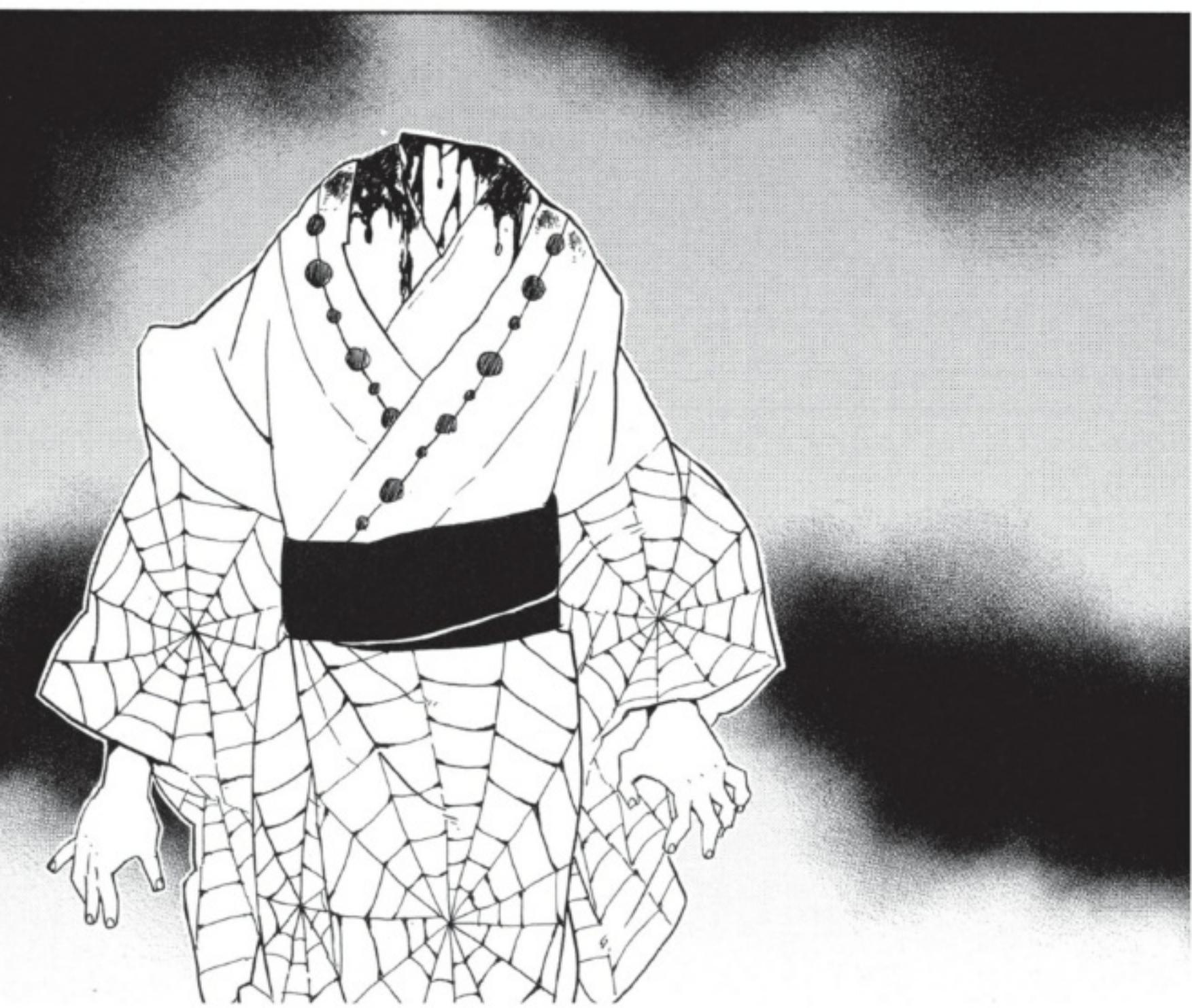
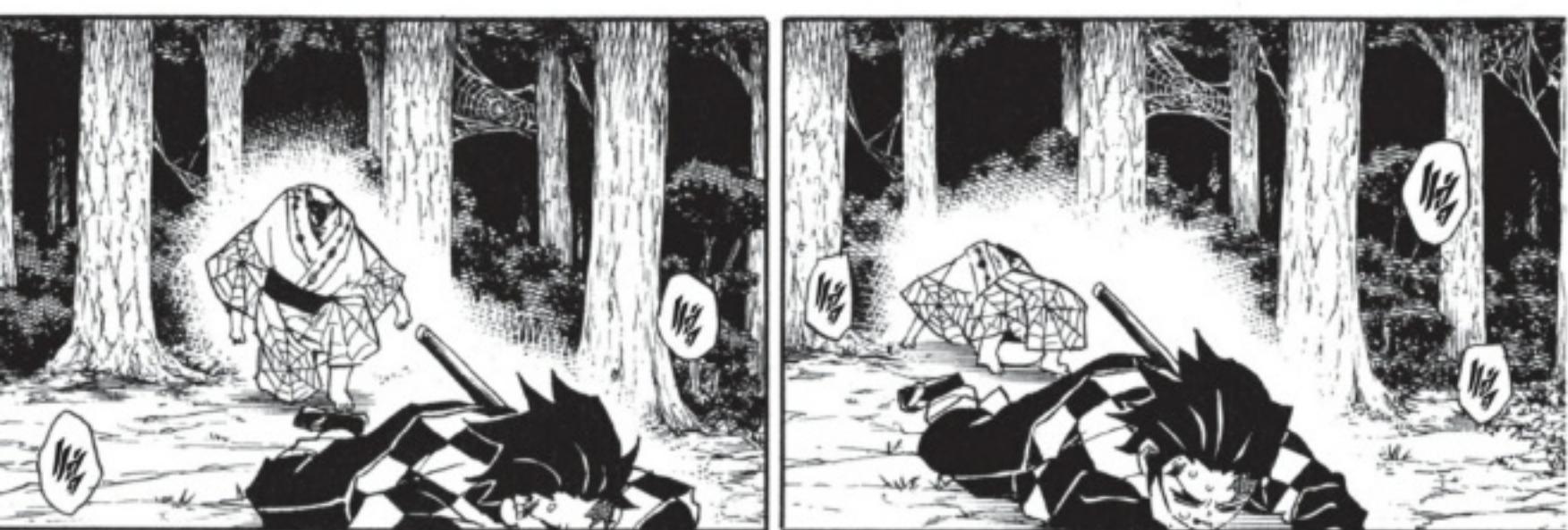
คางุระ
ที่สืบทอดกัน
ต่อมานั่นตระกูล
ทำไม่ถึงกล้าย
เป็นกระบวนการท่า
ต่อสู้ได้ก็ไม่รู้

ขอบเขต
การมอง
แยก

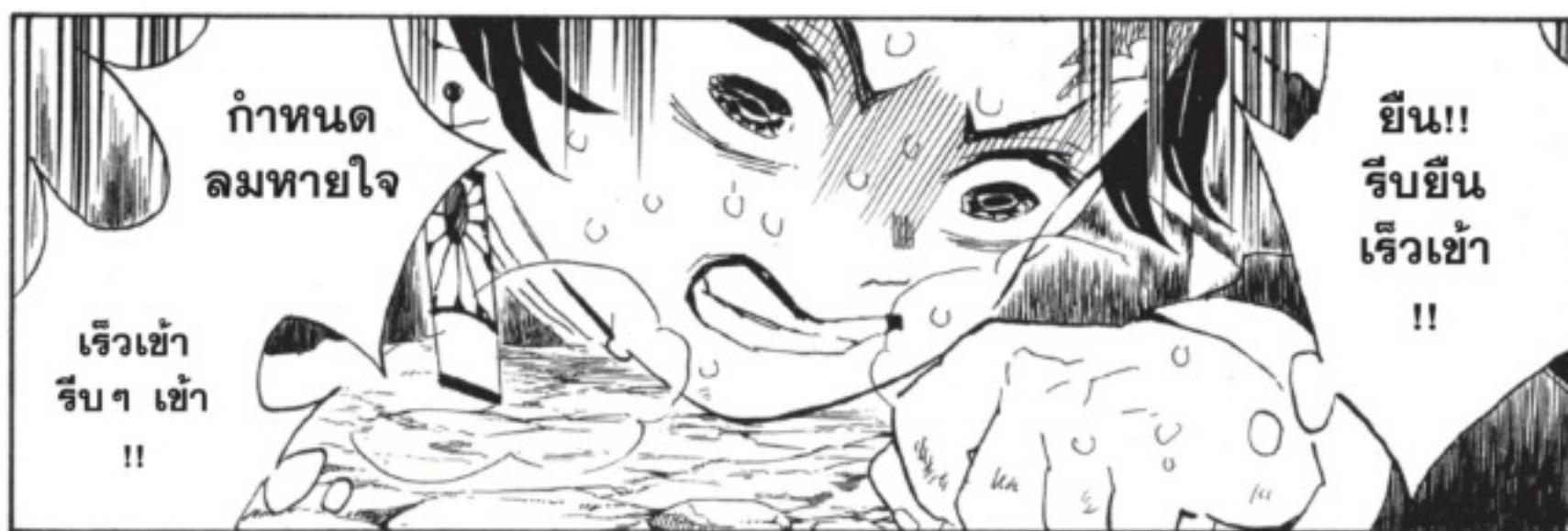
ลีมดา
แทบไม่ขึ้น

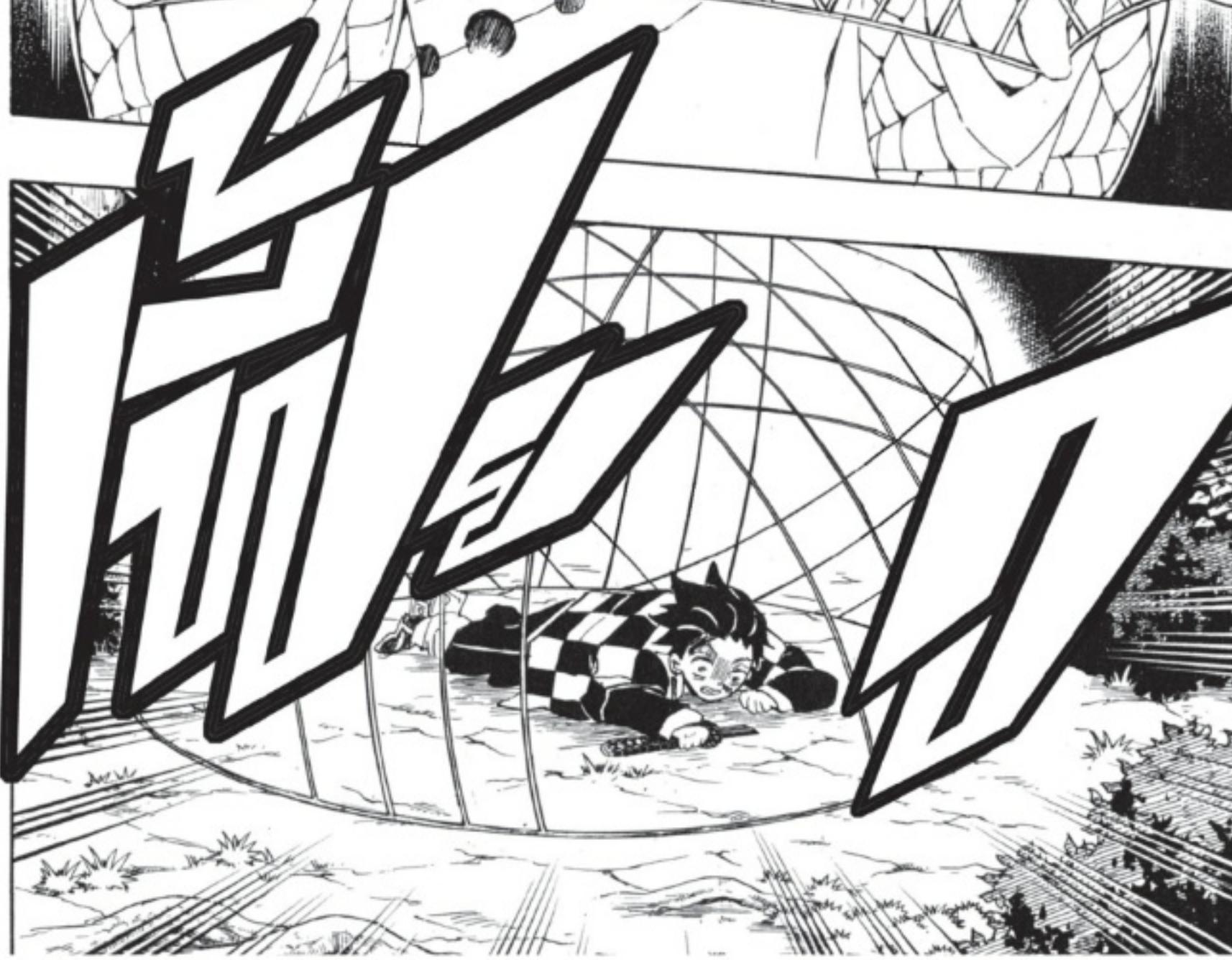

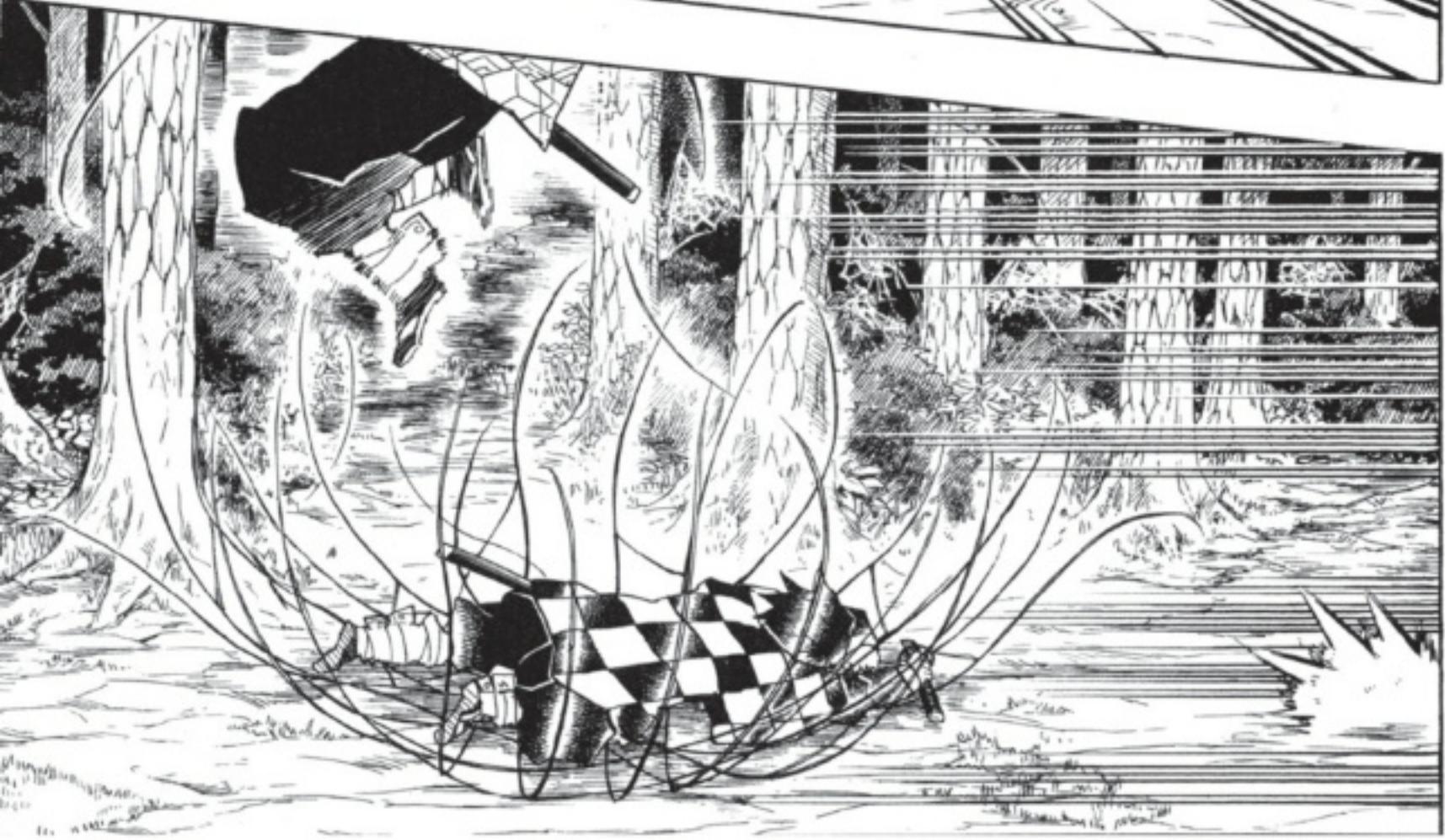

nsd

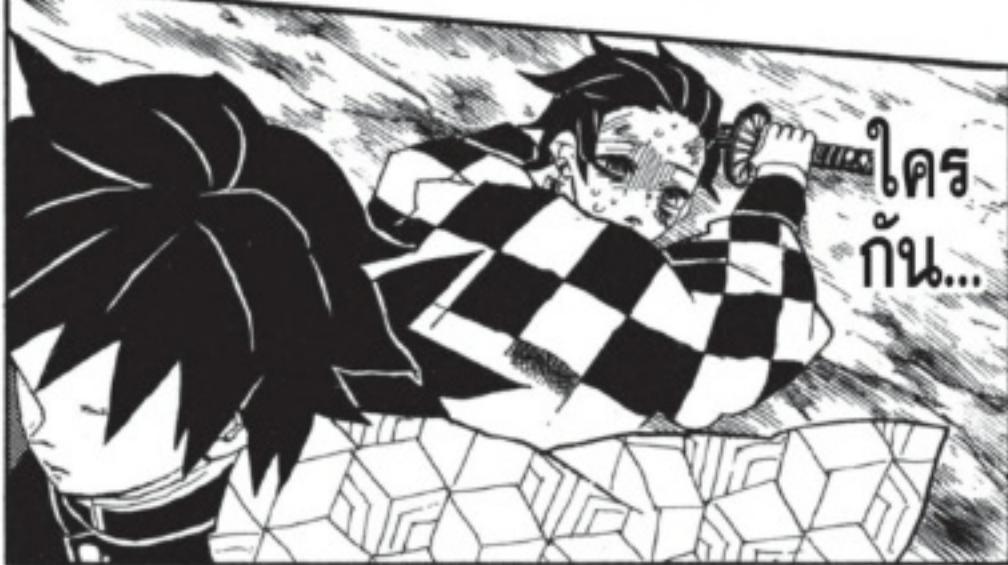
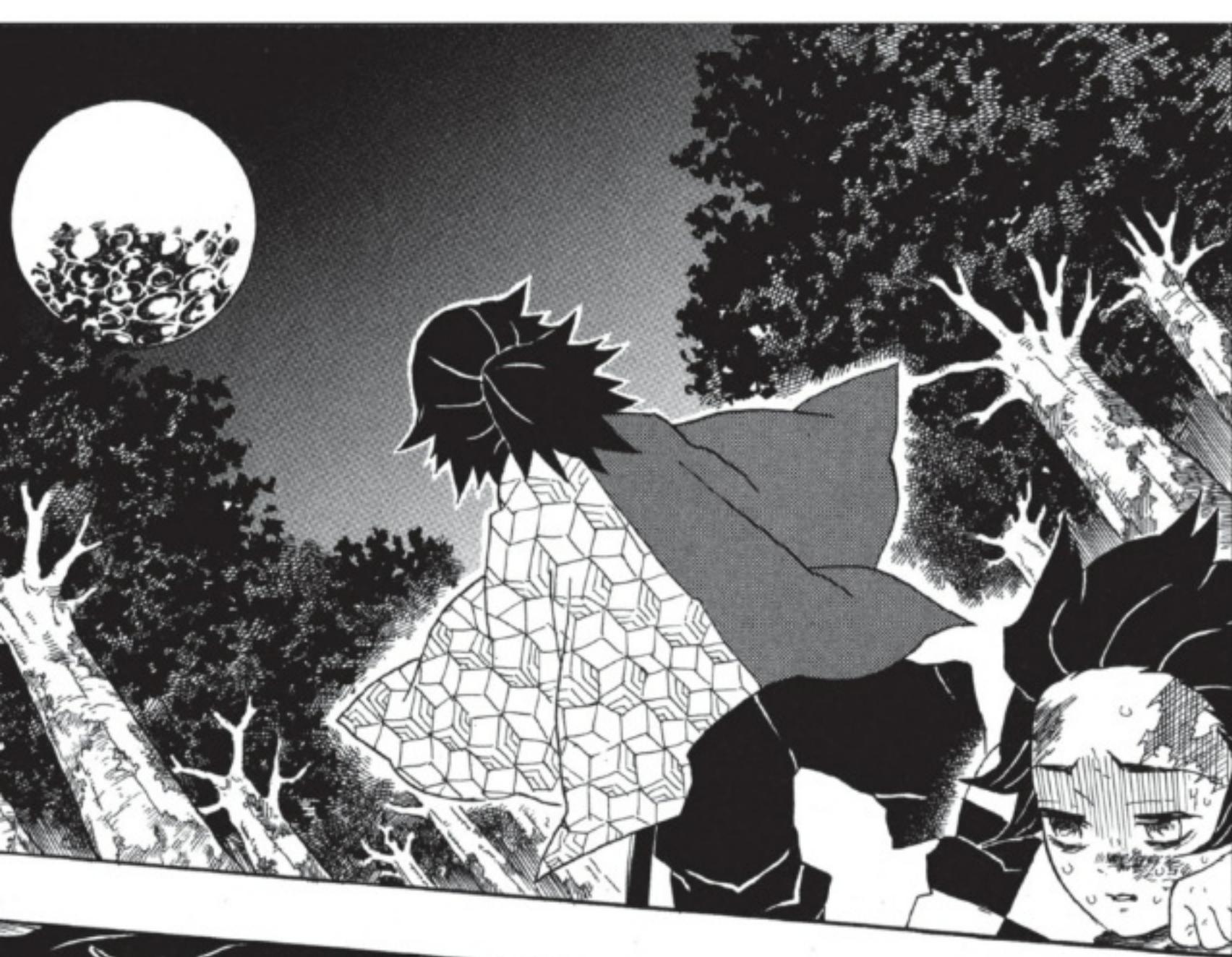
usd:

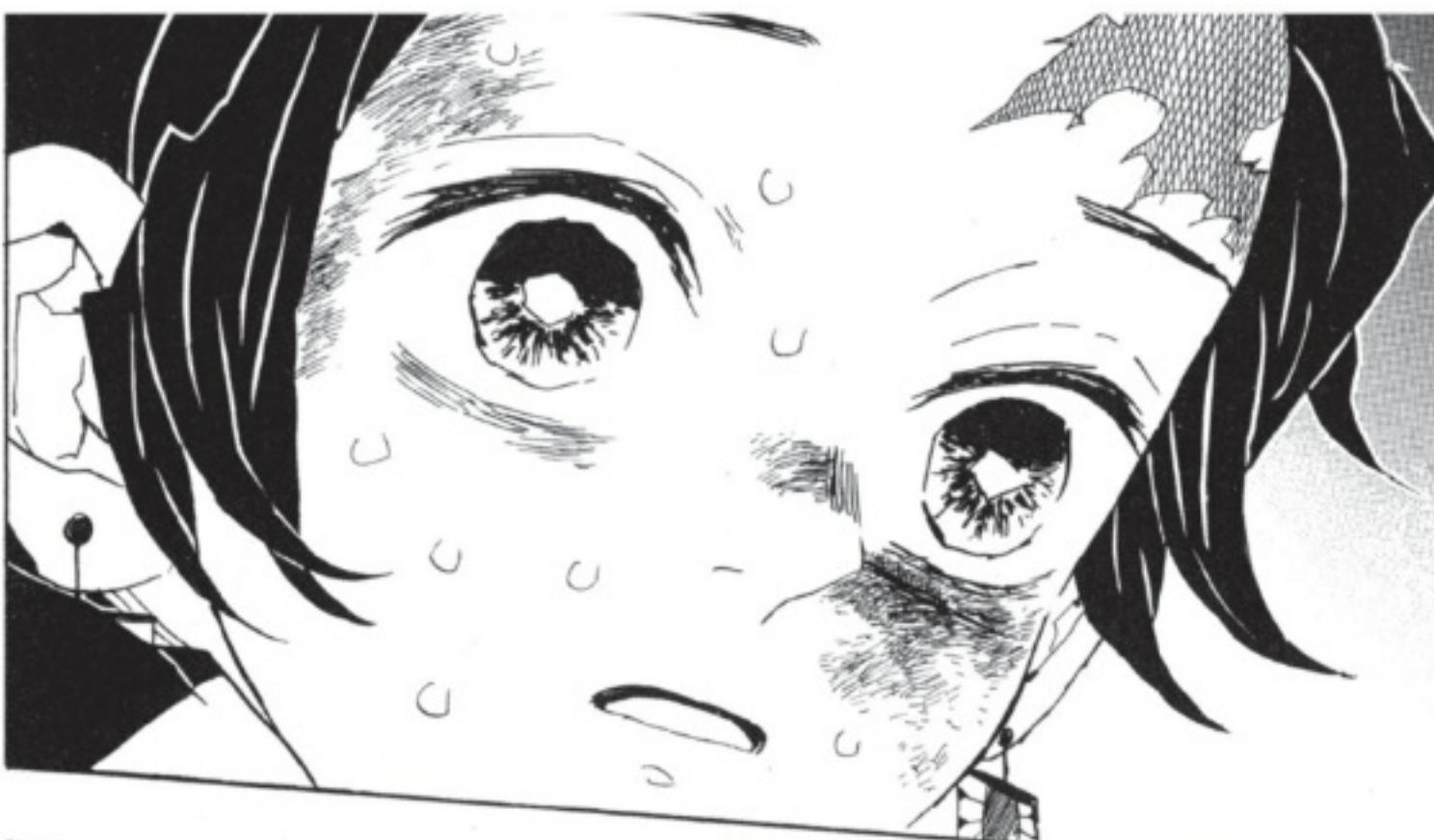
uuq
das
laika

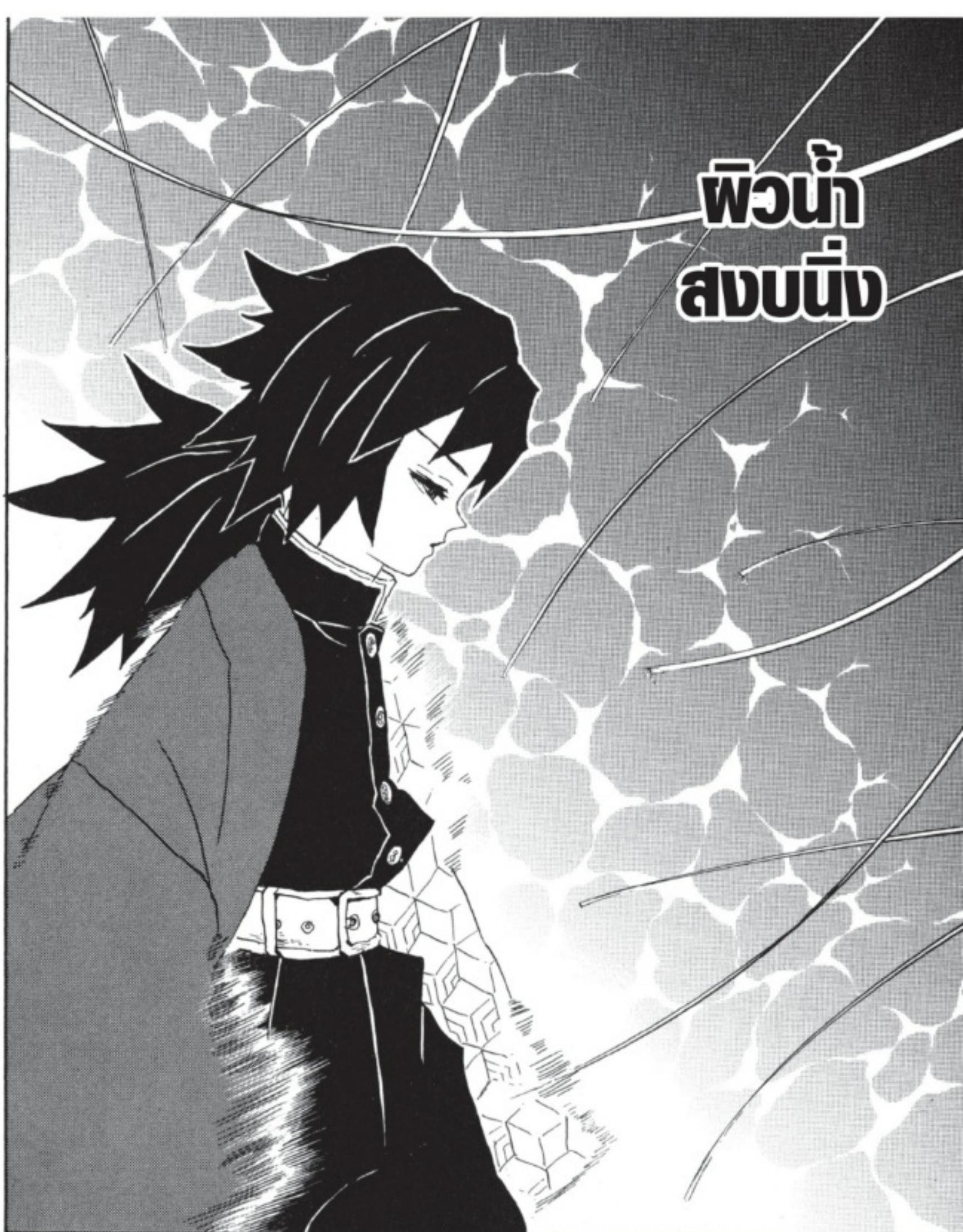

ฉบับ
คลับ
ความ
ต่อ

พ่อน้ำ
สูบบุหรี่

ผวน้ำ
ลงบ
นิ่ง

คือน้ำทະเล
ในช่วง
คลื่นลมลงบ
ผวน้ำนิ่ง
ดั่งกระจาก
ไม่สั่นไหว

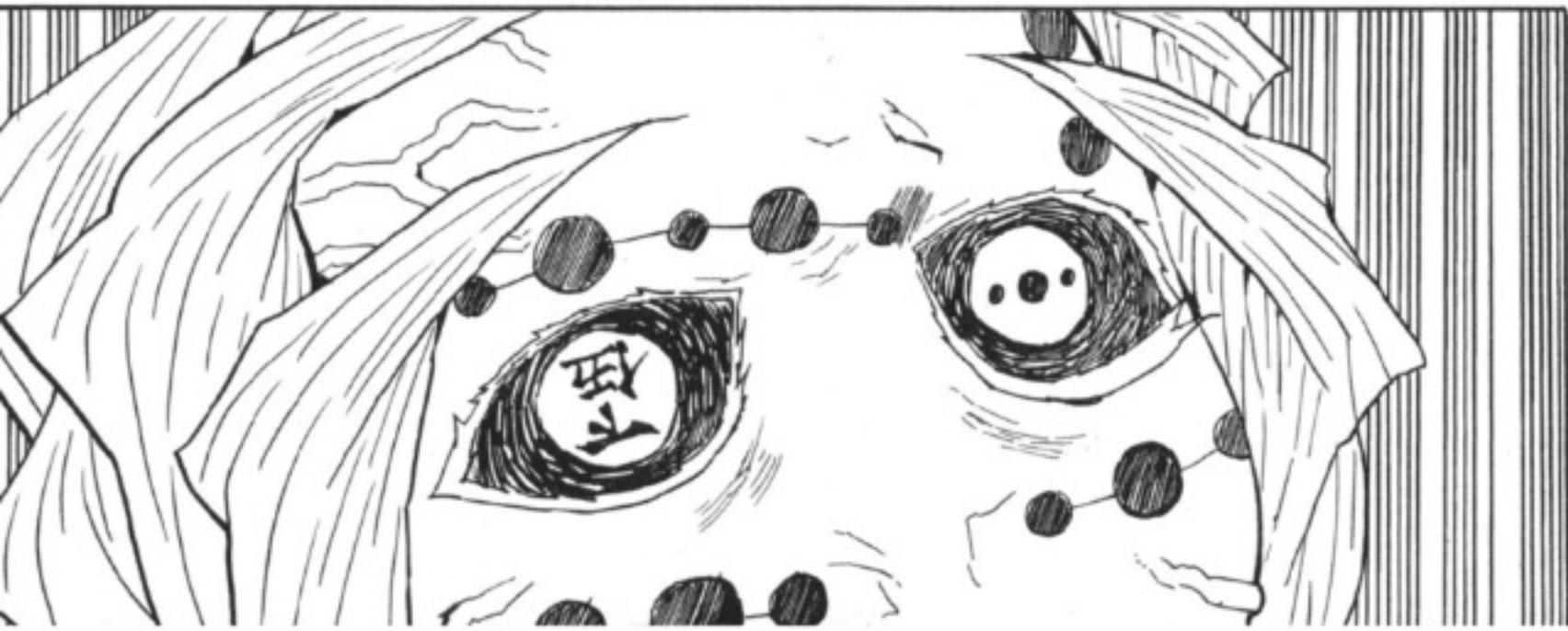
กระวนห่า
ที่ 11
เป็นห่าที่กิญ
คิดคันและเป็น
ห่าเฉพะของ
กิญเอย

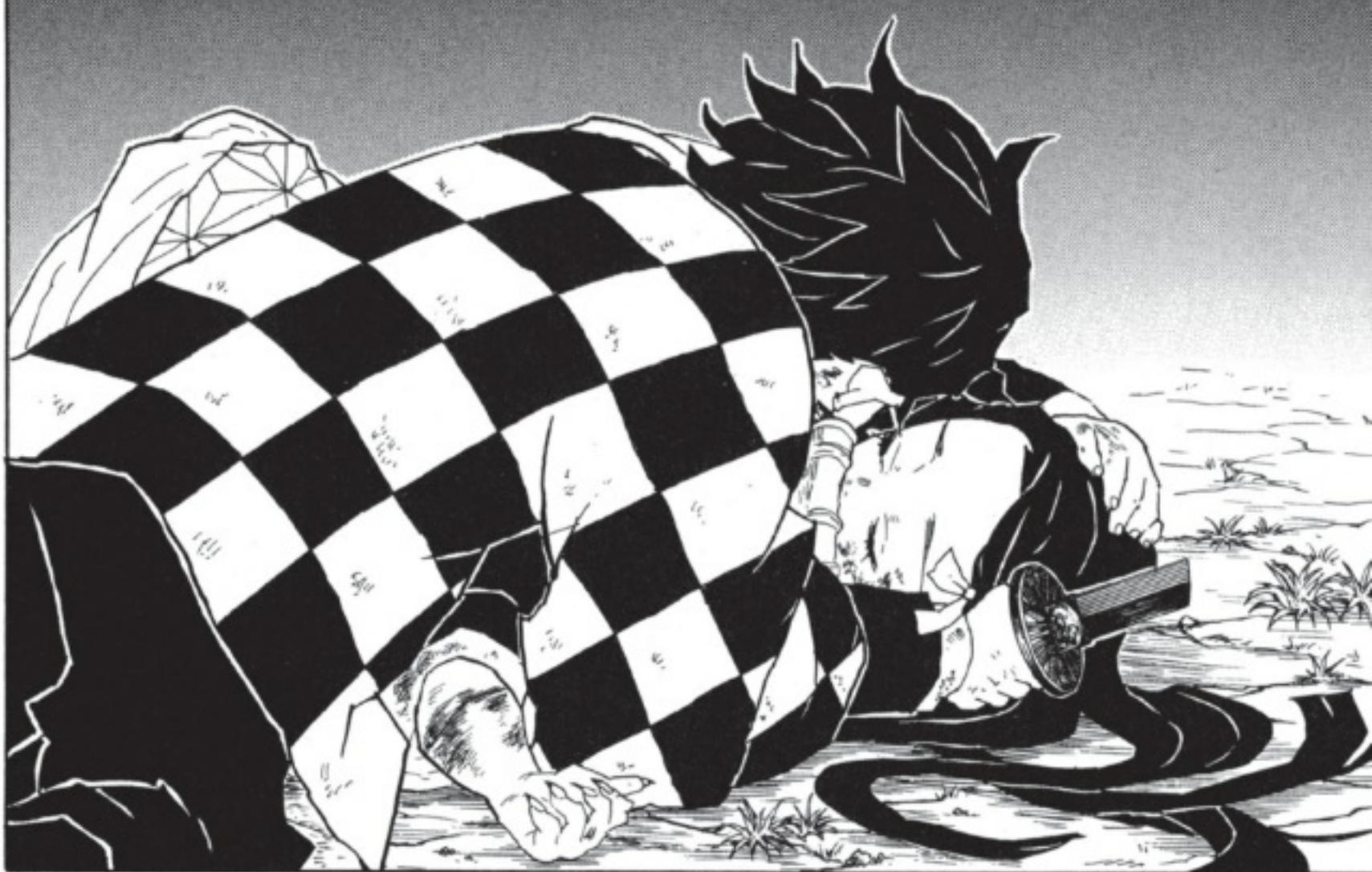
กระวนห่า
ของ
อุโรโกะ ดาคิ
มีแคร์ 10

ไม่
เหลือ
สิ่งใด

มนต์
ทุกอย่าง
ที่อยู่ใกล้กัน
จะลาย
ลิน

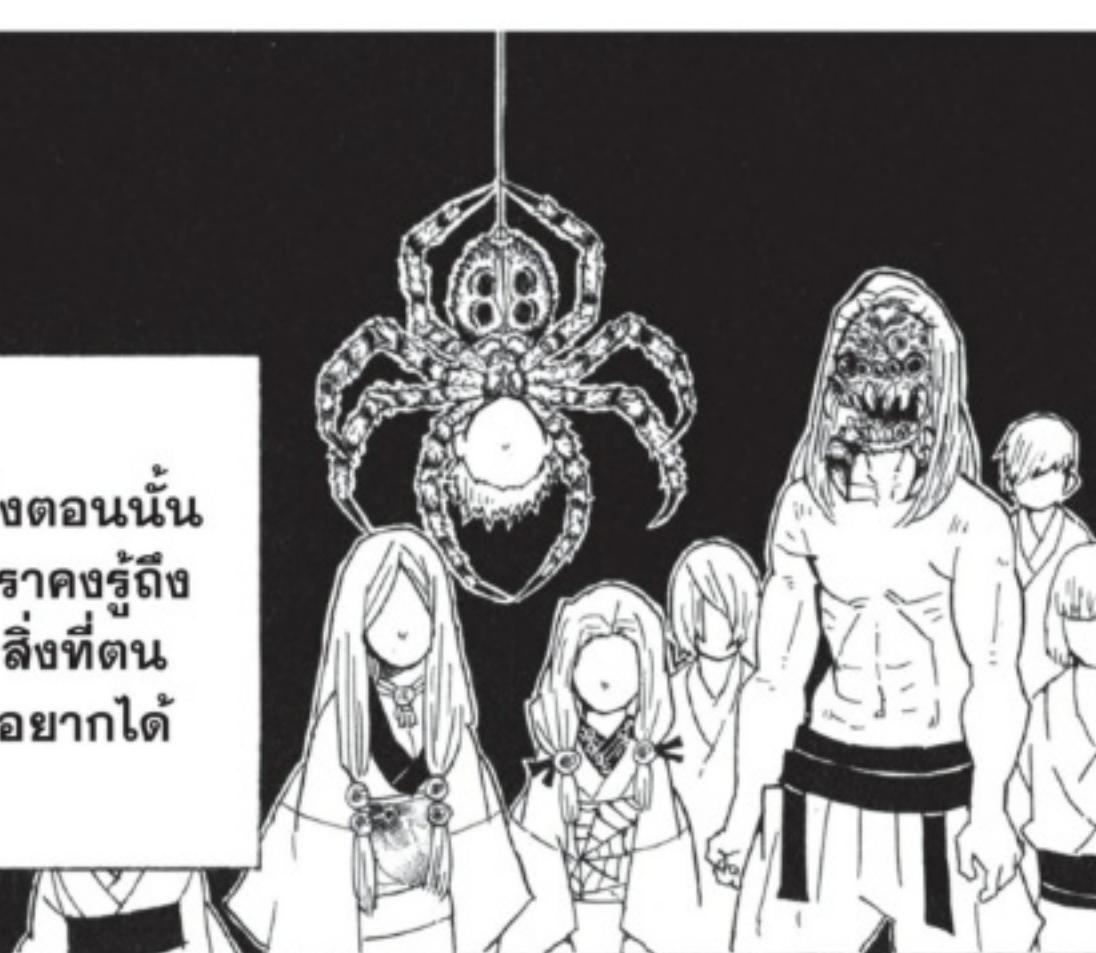
รู้
อยากทำ
อะไรเหรอ
?

เพราเรา
ไม่มีความทรงจำ
สมัยเป็นมนุษย์

เรา
ไม่สามารถ
ตอบคำถาม
นั่นได้

ถึงตอนนั้น
เราคงรู้สึก
ลึกลับที่ตน
อยากได้

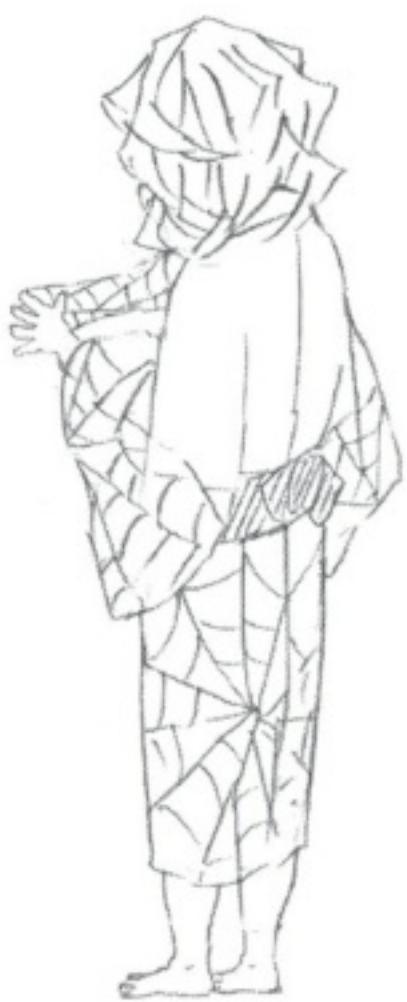
เราคิดเล่มอว่า
ถ้าได้ล้มผ้าล
สายล้มพันธ์
ที่เท็จเริงของ
ครอบครัวล่ากี
ความทรงจำอาจจะ
กลับมาก็ได้

เรา

ใช่
แล้ว

เรา

ตอน
ที่

43 สุ่นรอกฎมี

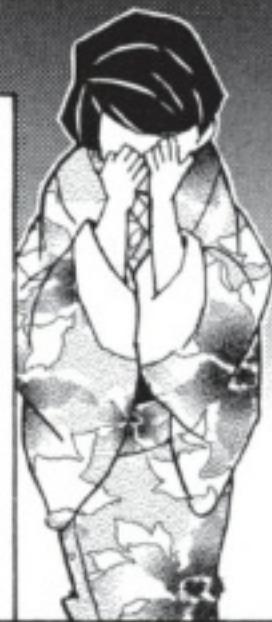

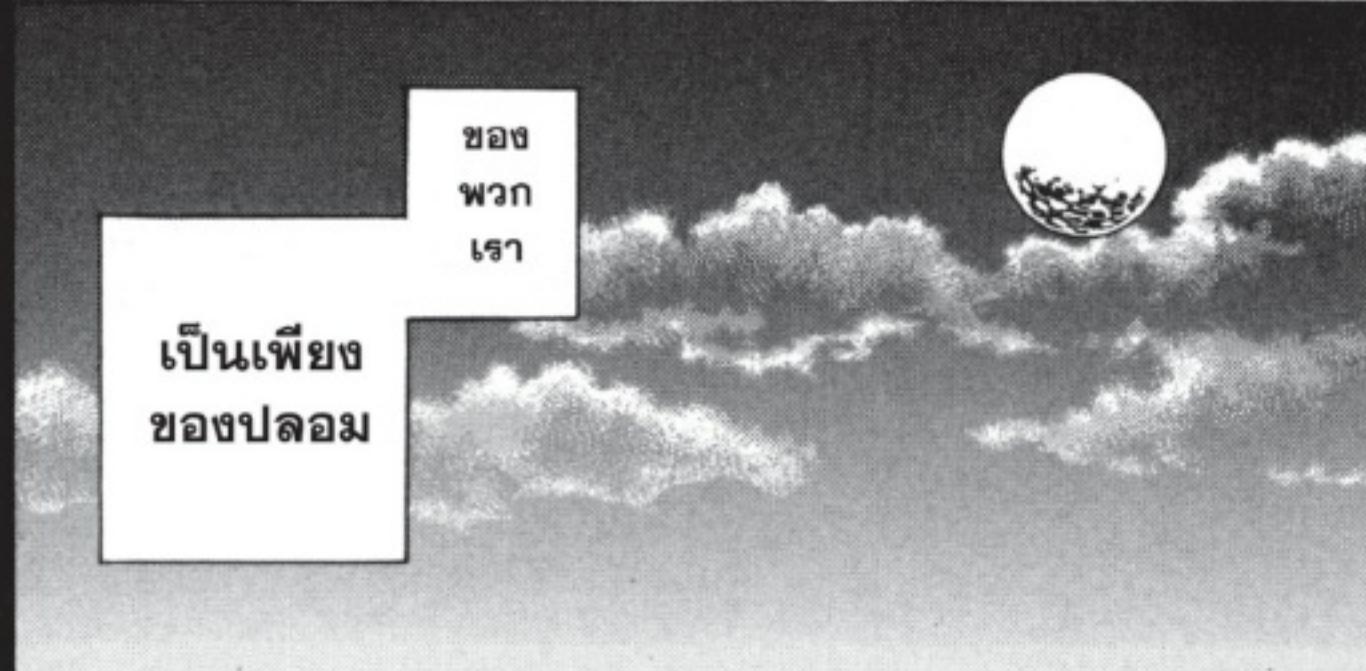
แต่ทำไม
พ่อของเราร
ถึงได้คิดจะ
ฆ่าเรา

ไม่
ปกป้องเรา
ที่กำลัง
โดนฆ่า

แม่ของก็
เอาแต่
ร้องไห้

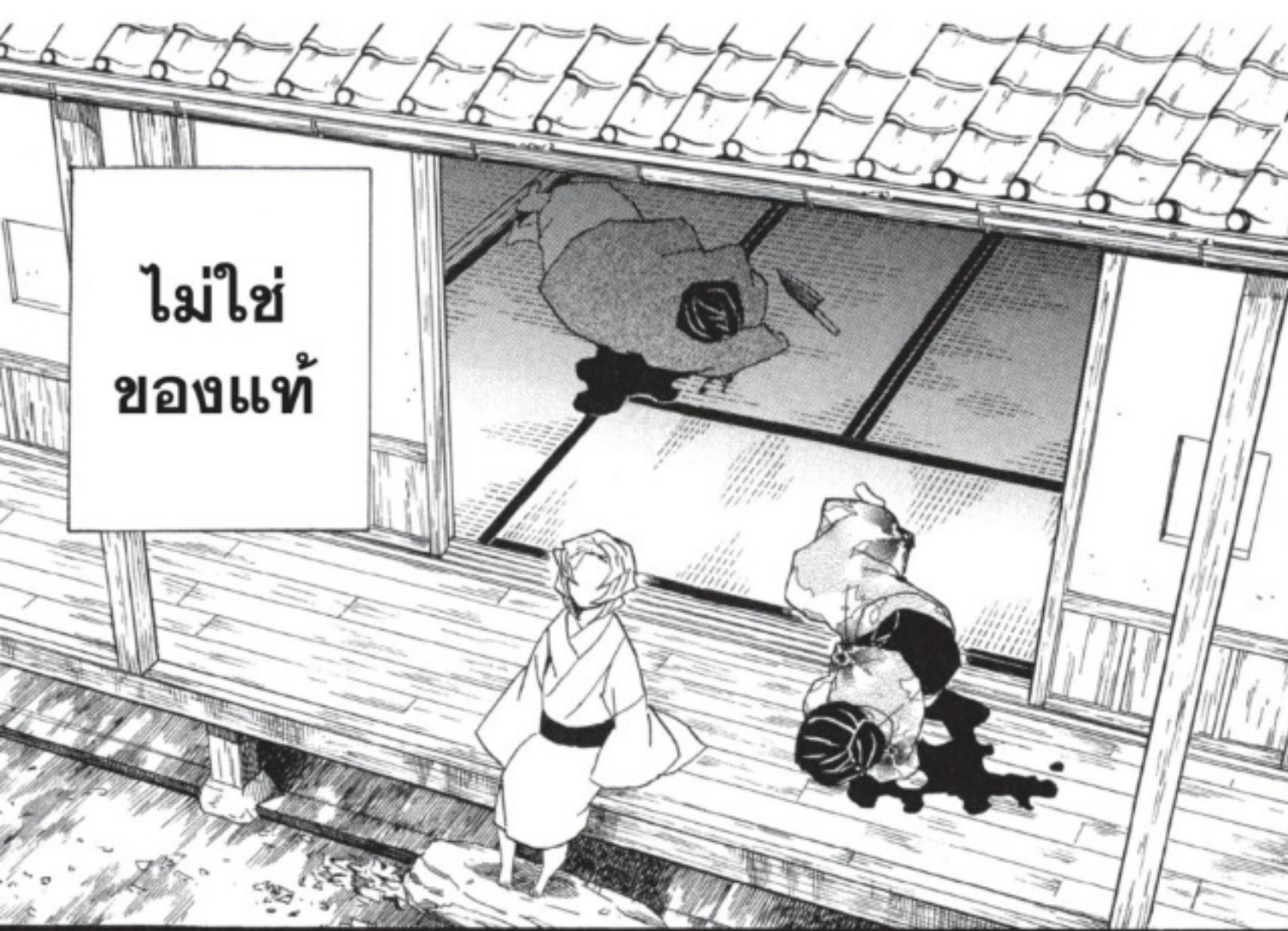

ของ
พวก
เรา

เป็นเพียง
ของปลอม

คง เพราะ
สาย
สัมพันธ์

ไม่ใช่
ของแท้

ขัง
มีชีวิต
อยู่
เหรอ

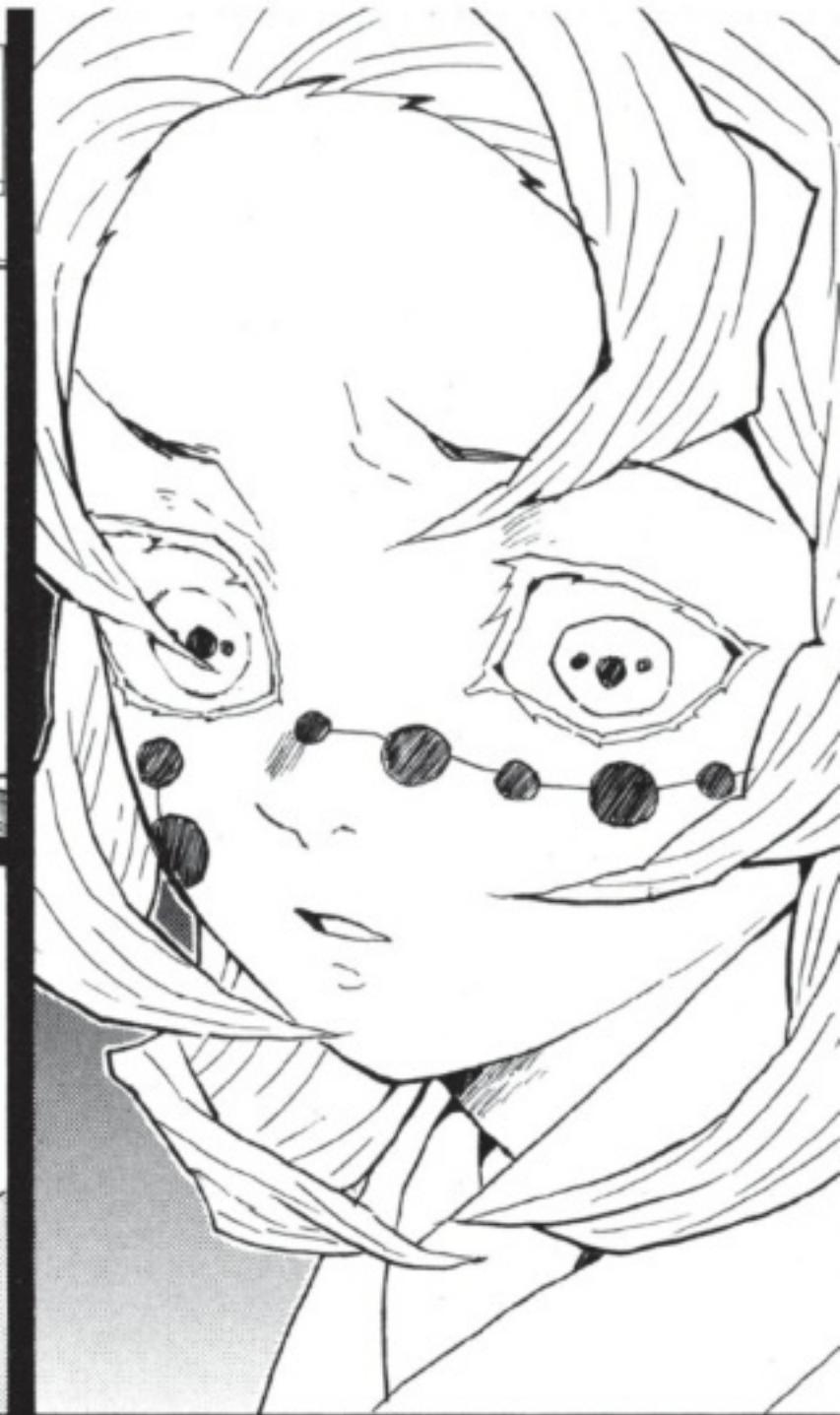
พูด
อะไร
อยู่

ที่
แข็งแรง
ให้ลูก
ได้
...

แม่ขอโทษ
ที่ไม่สามารถ
มอบร่างกาย

เพราะ
ความโกรธ
ที่โคนหมายชีวิต
ทำให้เรา
ไม่เข้าใจ
คำพูดนั้น

ในวินาทีนั้น
เรา ก็เข้าใจ
ทุกอย่าง

เราตัดมันทิ้ง
ด้วยมือของตน
ในวันนั้น
ไปซะแล้ว

สาย
ล้มพันธ์
ที่แท้
จริง

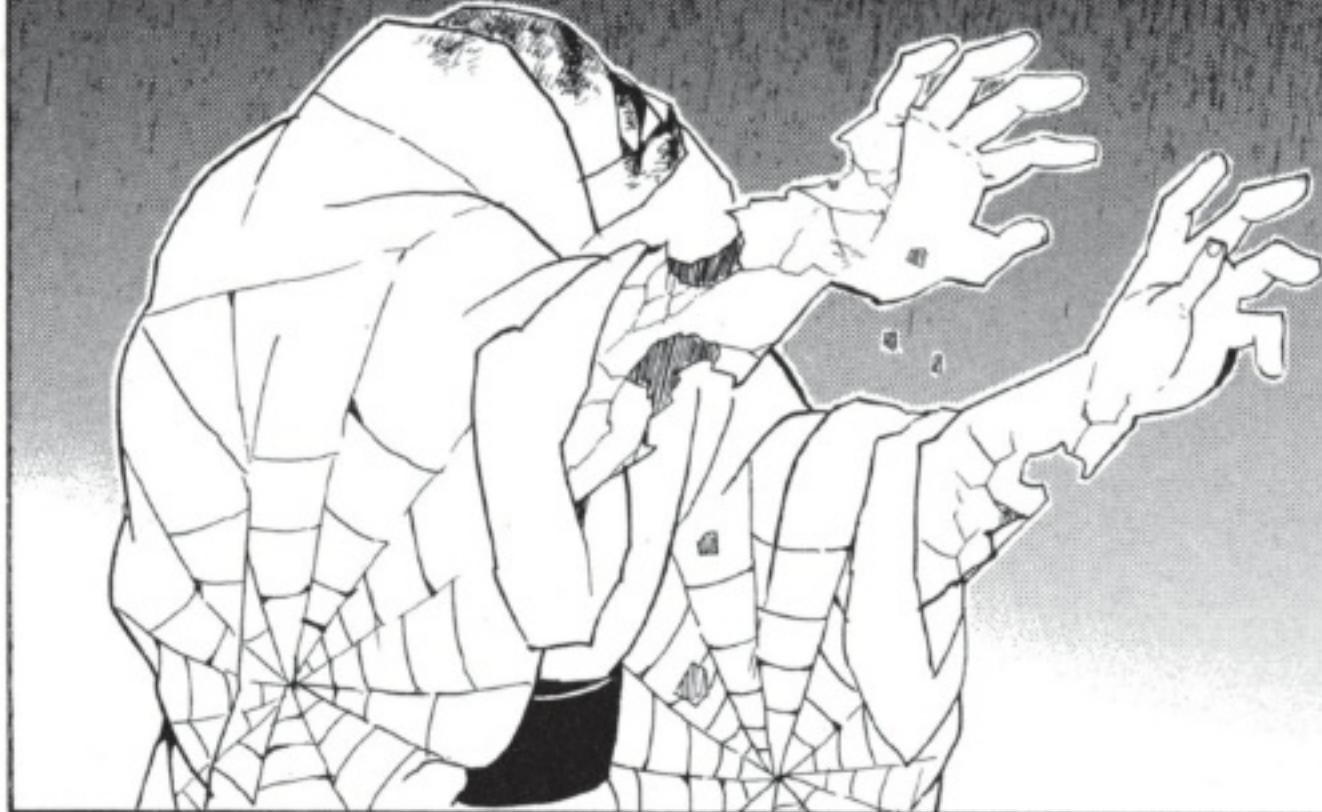

แม่จะ
รู้ดีว่า
ตัวเองผิด
ก็ตามที่

เรามาจาก
ทnakับลิงที่
ตนเอง
ทำได้

ไม่มี
หนทาง
เลือก
อีก

ได้แต่
พยายาม
ความรัก^{จากพ่อ}
และแม่
ทุกวัน
ทุกวัน

สุดท้าย
เป็นเพราะเรา
แข็งแกร่งที่สุด
จึงไม่มีใคร
ปกปอง
คุ้มครองเรา

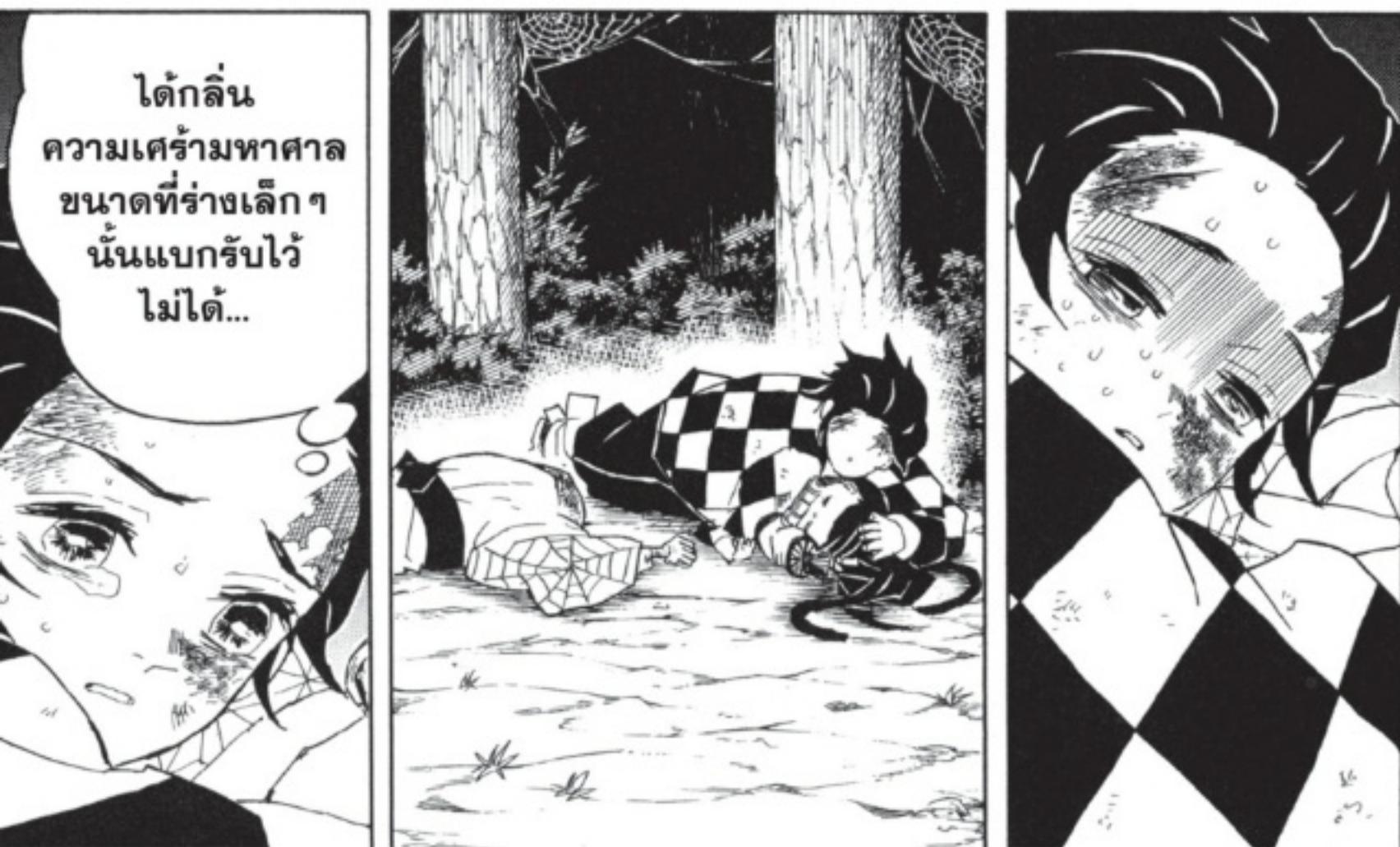
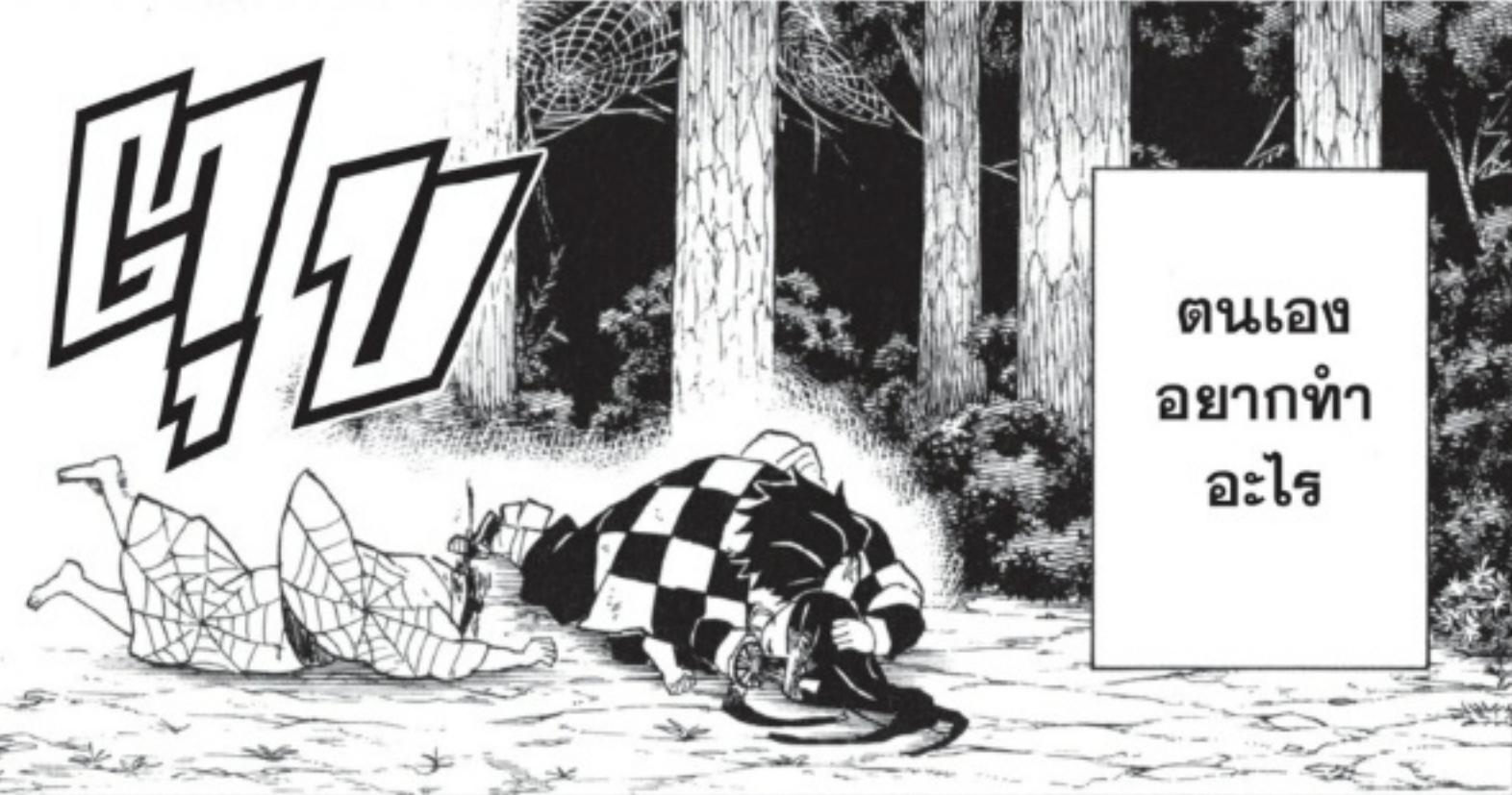

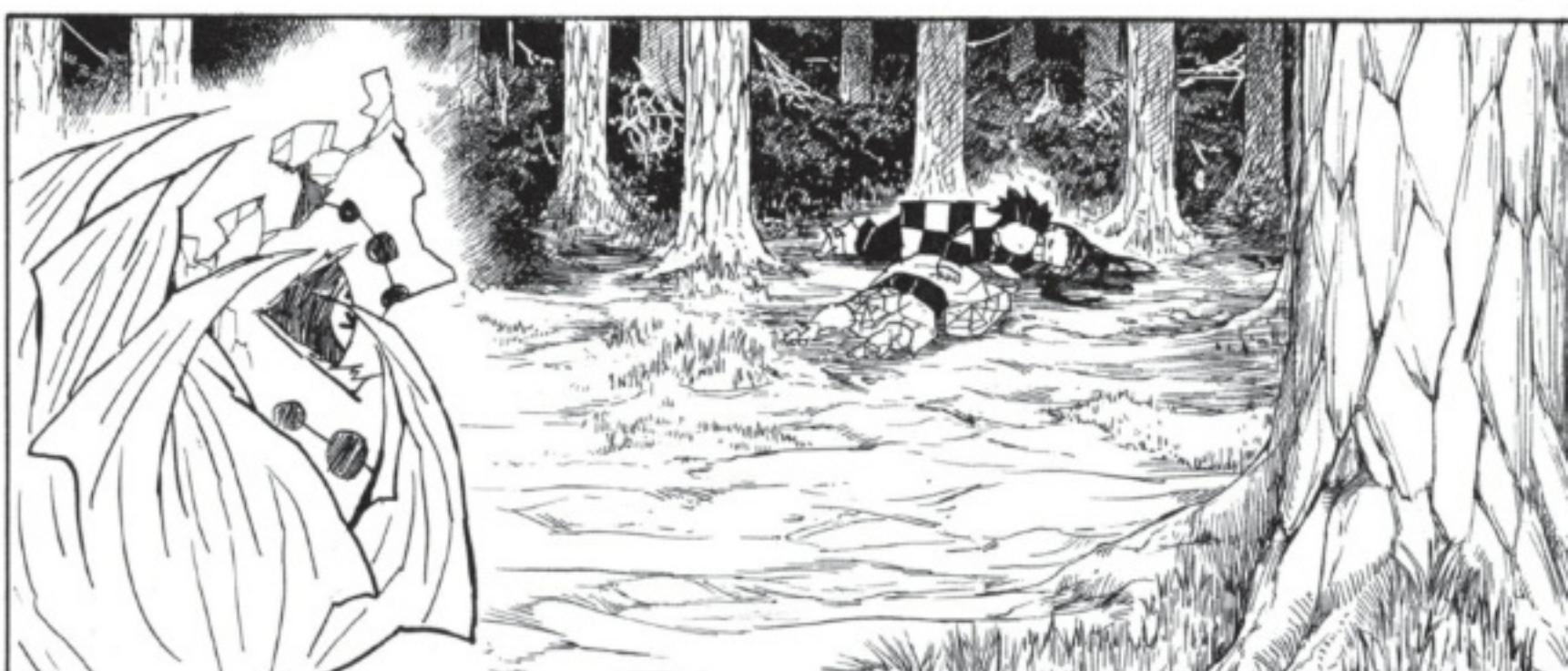
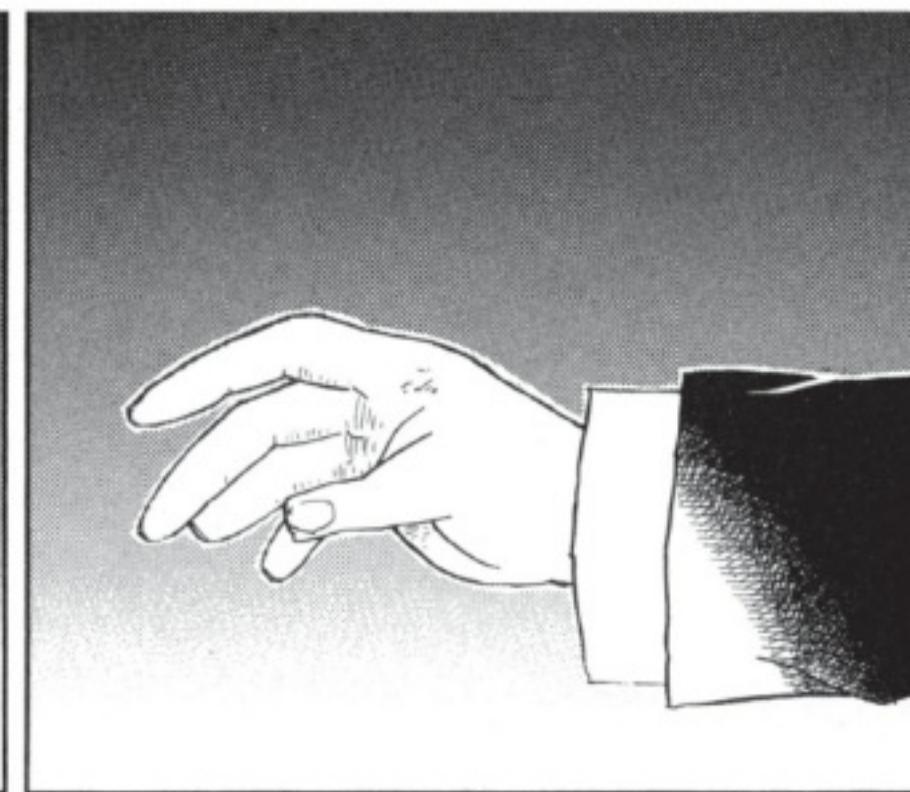
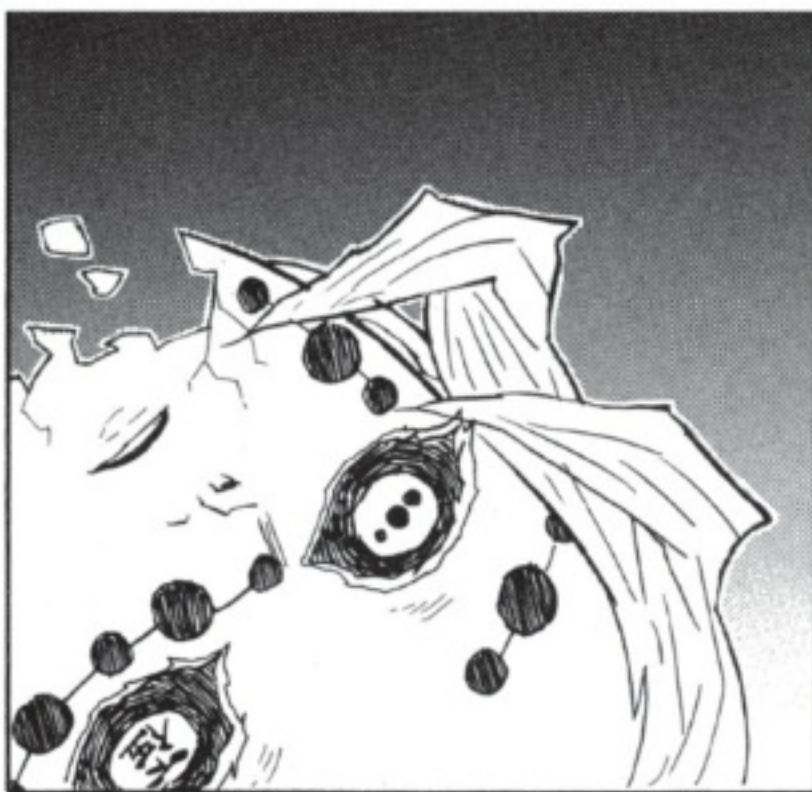
ถึงจะสร้าง
ครอบครัว^{จอมปลอมขึ้นมา}
ก็ไม่อาจหยุดยั้ง
ความรู้สึก
อ้างว้างได้

และ
ไม่รู้ว่า
ตนเอง
ต้องการ
อะไร

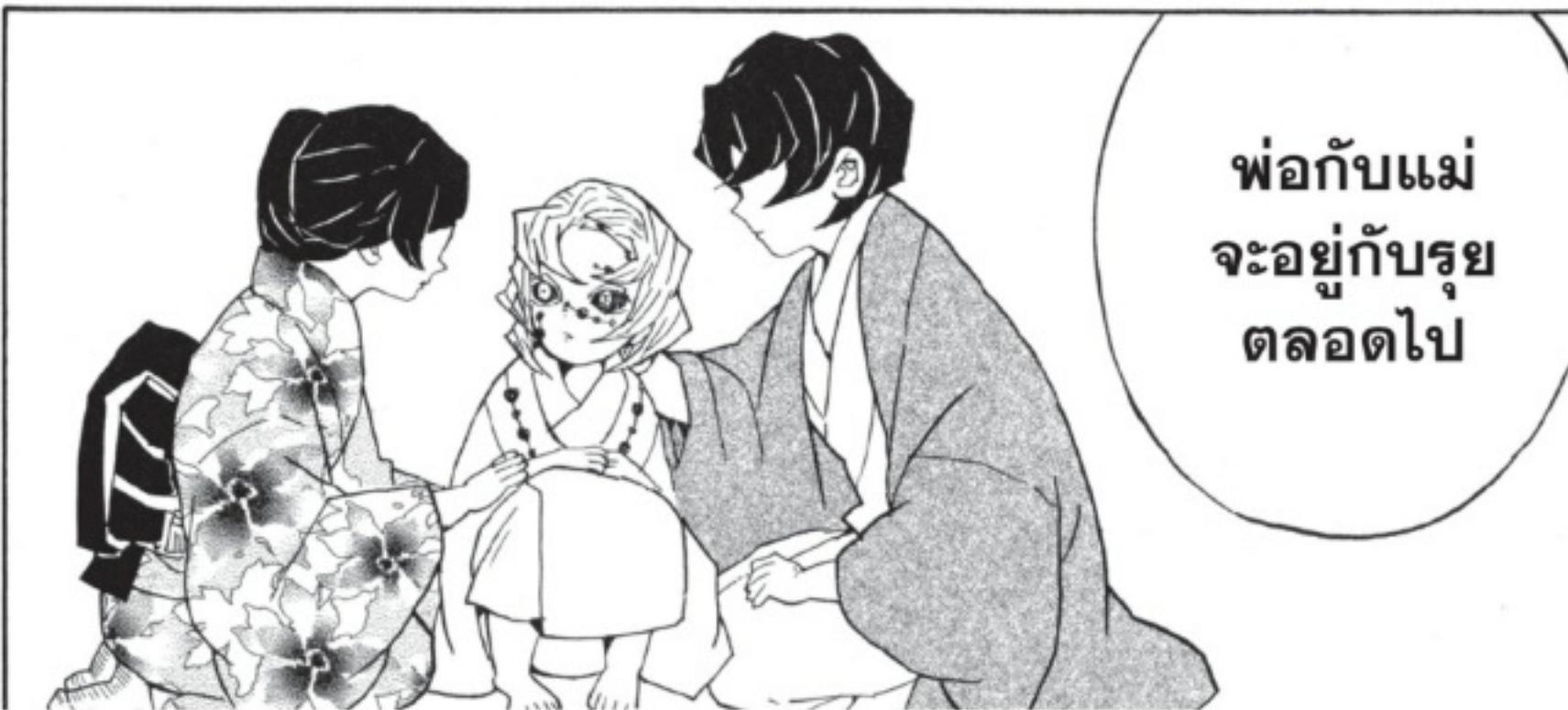

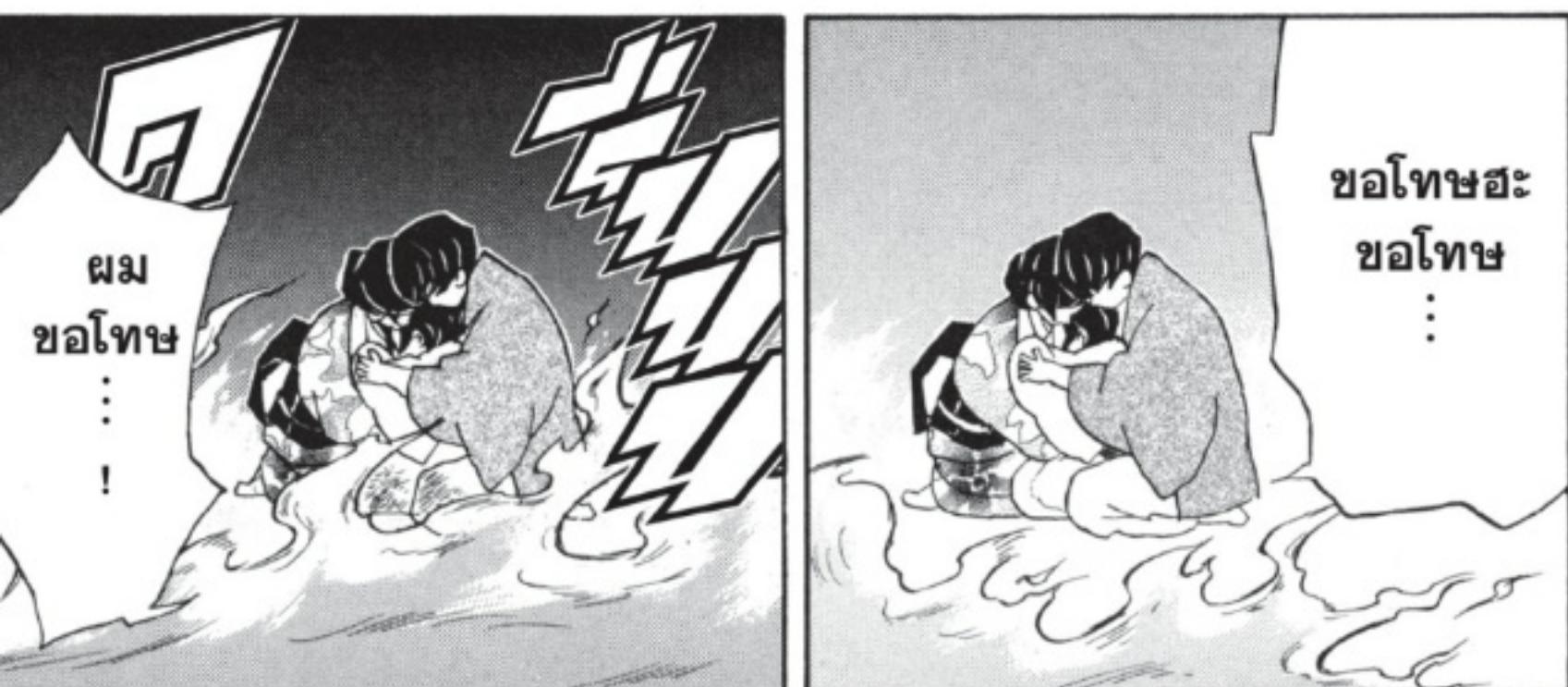
ขึ้นแข็งแกร่ง
ก็ขึ้นสูญเสีย^{ความทรงจำ}
ล้มยเป็น^{มนุษย์}

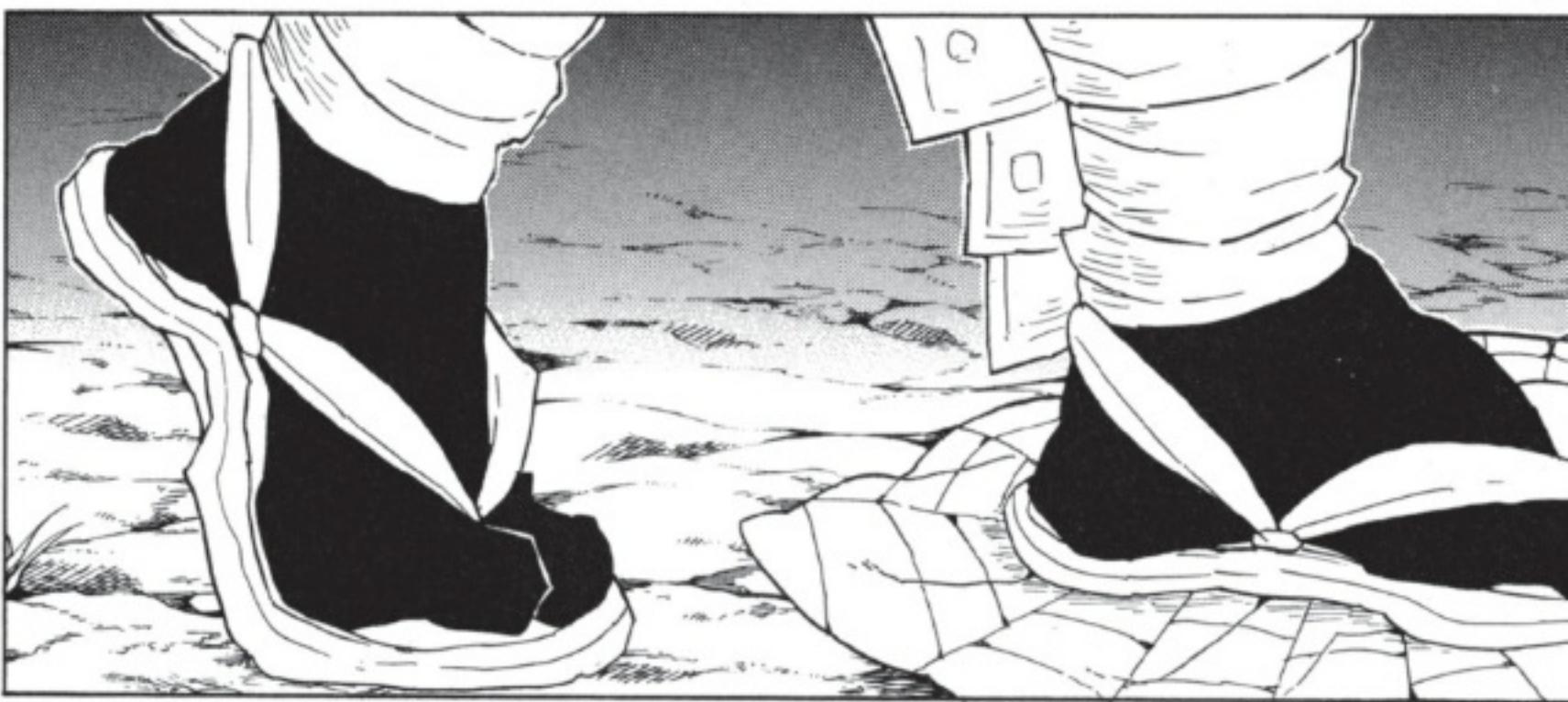
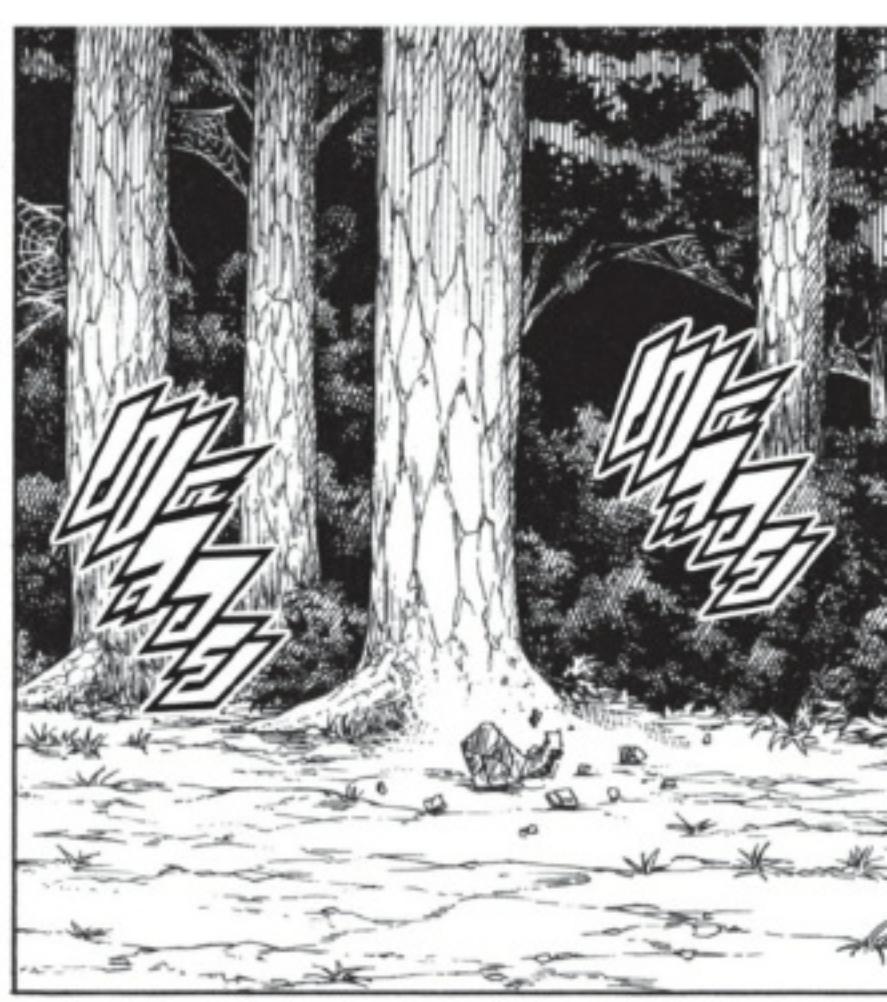

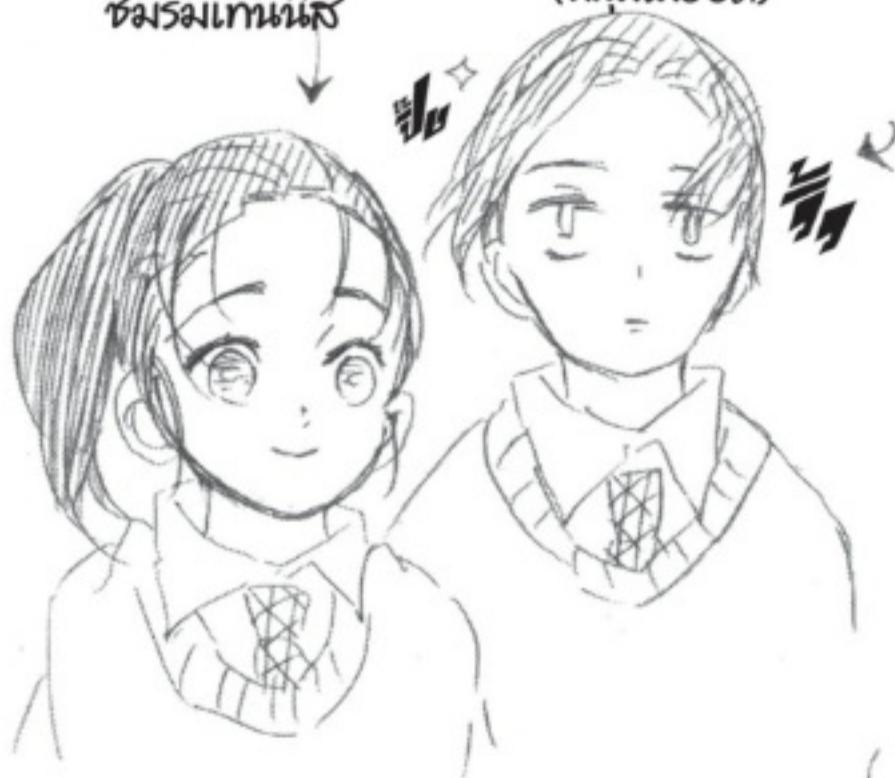

มัธยมปลาย ม.5 ห้องชั้งใจ

กรรมการ
ห้องเรียน
คุณโลชาภิ
ธรรมภานนิส

เอาจริงเรื่องนี้

มัธยม!!

เรื่องราวของเรื่อง Kimetsu

อาจารย์สอนวิชาดนตรี
มัธยมปลาย

อาจารย์เดี๋ยวไป
ใช้กลองญี่ปุ่นในการสอน
ชอบร้องเพลงญี่ปุ่นโบราณ
บรรดาลูกศิษย์คงเดี๋ยวไปเล่นร้อง
เพลงที่อยู่ในตำราไม่ได้

มัธยมปลาย ม. 6 ห้องโ摩ง:

ประธานกรรม

ว่อนเล่นบ่อน สืบเชิญ
นามสกุลซึ่ช่า ข้อมาร์

มัธยมปลาย ม. 6 ห้องโ摩ง:

ประธานกรรมยังคง ฯลฯ:
เป็นลูกศิษย์ร้านเต้าหู้

การประชันหน้ากัน!!

ของโภมิโวโกะ:
พูปักปัว
จสุรเนเชโกะ: และ

รีบพา
น้องสาว
หนีไป

ต่อให้
ขยับไม่ได้ก็
จะเคลื่อนไหว
ตาม
สัญชาตญาณ
นะ

อันตรายมาก
ดังนั้นรีบโดย
ออกมานะ

เจ้านี่
ที่นายกำลัง
ปักป้องอยู่
เป็นอสูร
นะ

โภมิ ซีโนบุ พูปักปัว จสุรเนเชโกะ: จะเป็นย่างไร!!

และพูที่
ไล่ตาม
กันจ่อร์
กับเนเชโกะ:
คือ
!!!?

มากัน
แล้วรี

เป้าหมายของเหล่า "เส้าหลัก" ที่ปราบกูตัวต่อหน้าทันจักร็อค!!?

เหล่า
นักดาบ
ที่นำรัก
ของข้า

น้อย
ต่อน้ำ
เส้าหลัก
เขียววนะ
!!

จุปสรรคามาโนมเข้าหากันจักร็อคและเนซ์โกะ
สุดท้ายแล้วจะเป็นเช่นไร!!?

เส้าหลัก เล่ม
๖
ไม่นานกันรอด!!

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHUEISHA Inc.

ดาบพิฆาตอสูร เล่ม 5

by Koyoharu Gotouge

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

กันยายน 2561

เรื่อง : ดาบ	Koyoharu Gotouge
แปล	น้ำหวาน
เรียนเรียง	ปริญญา ทรงฤทธิ์, ศุภชัย ศรีพันธุ์
ที่ปรึกษากฎหมาย	สำนักงานอาชักขากฎหมายและการบัญชี
บรรณาธิการ	วิษัย ลิ้มศรีโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอยะ โตเกียว อู่ปุ่น
ผ่านบริษัท หัตเติล ไมริ เอเจนซี่ จำกัด

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016 by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.

Through Tuttle-Mori Agency, Inc.

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ช.พิบูลอุดมก์ ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-694-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
โทร. 02-694-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-693-0904

ISBN 978-616-457-364-2

ISBN 978-616-457-364-2

9 786164 573642

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016

by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand

arranged by SHUEISHA Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc.

พวงกันจิโร่ มุ่งสู่เข้านาตะงุโมะ
และต่อสู้กับครอบครัวอสูรแมงมุม
อย่างยากลำบาก!

เซนอิทซีโคนพิชที่กำให้กล้ายเป็นแมงมุม

ส่วนกันจิโร่และอิโนะสุเกะ

ต้องสู้กับอสูรพ่อที่มีร่างใหญ่ยักษ์
และไม่เห็นหนทางที่จะเอาชนะได้...

ในขณะที่กำลังเข้าตามนั้น
ก็ปรากฏร่างหนึ่ง....!?

